GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPT LIBRARY
INDEXING FOR TELUGU MANUSCRIPT

Sl.	Particulars	Details
1	Language	TELUGU
2	Material	Paper Mss.
3	Bundle Number	TEL B 0567
4	Work Number	D 2210
5	Page No (From... To)	1 to 95
6	Name of the Work	VEDANTA RASAYANAMU
7	Subject	A CHRISTIAN POEMS

Vēdāntarasāyanam

Telugu English

12-2-57 18/15

The Vedanta Rasayanam

Or, Summary of the Gospels

A Poem

written, about the year A.D. 1720

Errata

	తప్పులు	ఒప్పులు
౧. ౧౪౩	ఖాపంటం	ఖాపింద్
౧౪౩.		నిన్ని వేష్మల
౭- ౧౭౫	ఆమోసు	అనిమోసు
౭ ౨౨౫	వీని	విని
౧౨౮		
౧౪౩	వర్త్ర	వర్త్ర
౧౪౭	నబ్రుయేల	గబ్రుయేల
౧౮౭	Simeon	

Names used in this Poem

మరియాంబ Mariamba The Virgin Mary

దాస Dasa The poet's patron

The poet's name is Ananda son of Mangala giri Timmayya

వేదాంతరసాయనం అవతారిక

A Christian Poem
Written by a Roman Catholic Poet.

౧ శ్రీమంతుండు సమస్తలోకజనస్తోమాపసంపూర్ణకలిలం మానుష్యాంకుశ్రీతా
వనాదరగుణాలంకారుడామ్నాయచూడామణిఖ్యాతిశయవేద్యుడవ్యయు
డఖండస్వాంతి సర్వేశ్వరుఁడామోదంబున బ్రోచునెల్లప్పుడు దాసాంమాంతర్యభూ
౨ తామణిన్ ॥ చ ॥ అనుపమితాంబరసిద్ధ మరియాంబకు నందనుడై త్రిలోకపావను
లు మహానుభావులవదవ్యచరిత్రులు సుస్నానస్థలుల్ దనుగొలువ నిజాంశ్రితవి
తానము బ్రోచిన యేసునాథుడిష్టనుసుగుణ నిరంతరవిభూతి ధర్మికులదాసమం
౩ త్రికిన్ ॥ గీ ॥ శశ్వదఖిలప్రపంచరక్షాచరుండు త్రిత్వ సర్వేశ్వరుండు నందను
డు వారశిరువ్యరంగలనెయ్య మర్త్యప్రిరితుపంక్తి విస్తురారాధ్యాస మంత్రికవి
౪ స్తుతములు ॥ మ ॥ అనఘుస్వామ్యముల సదాయెలి సచేతంబాంధసాక్ష్యము
లలోదను బూజింపచరాచరాన్విత జగద్రక్షాచరుండై సురనాథున
కుర్దన్నిత నూదిభ్రాజిత విదుర్భక్తినా కీర్తిగాంచిన మరాళ్యంబిక
౫ బ్రోచుగాతశుభదృష్టి దాసయాంమాత్యు దీర్ఘాయుకన్ ॥ వా ॥ సివినుతింపద
గుజ్ఞానసుప్రముఖాంచ సిద్ధబుషి బృందములుల్లాసమతి దాంస
౬ ఘునకశ్రీసుజ్ఞానముల సంగి కృపబ్రోతురిలన్ ॥ అ ॥ మానిమస్సు
కోరుహంస వాహింత మద్వయ మవ్యయంబవాంజ్ఞానసగోచరంబ
ను పమానమనంతమఘేదవ్య మెట్టియేదాని విశుద్ధతేజముహంతశ్రిత
దుర్ధరపాపపుంజమెంతేనిరతింభజించెదమది యుగ్మసారంభిమతా
౭ ర్థసిద్ధికిన్ ॥ చ ॥ గొనకెని జెల్లపొల్లులోనగుచు రోఅరమెకపద్య
ముల్లనేర్చినకున్ను వింద్రుడంటె తవిశేషపదార్థ సమృద్ధికావ్య కల్పనను
తిగాంచునేప్పుడ మప్పైపులు బాలబలగూండివలపట బూని నగిజిగా
డుగత్తుదగునేమణికొంబవసౌధరాజముస్ ॥ వ ॥ అనియిష్టదేవతా

ప్రార్థనంబును కుకవినిందనంబునుగావించియుండనసమయంబున
౮ ॥సీ॥ శ్రీకవంశనిగమాగమోజ్వలాంతశ్శయార్థవిధివాదకాళలద్వి
జనితాయనము॥కబాయనార్యయశాస్త్రదాత్రవాక్యప్రసంగకృ
ద్విధప్రజాలితానవమునకత్రైవసంస్కృతప్రకటాంధ్రభాషా
కవితాప్రవీణాకవిప్రకాండమునకబెంతసప్తస్వరోక్తితగిలిత
౯ వైచిత్రవిస్ఫురద్వాణికాస్తుమునల్లసిలవజ్రకాంత్యాయుకరిప
మానవైభవస్ఫూర్తినొకశుభవాసరమునమహంతగుణావం
శీదాసయామాతర్వితాళిప్రమదముప్పొంగజేరిలగము
౧౦ ననుండి॥మ॥ననుసర్వేశపదాంబుజద్వయనితాంతధ్యా
నపారీణయబుధాళినమోంపేతచేరిత్రమంగళగిరిశ్రీవంశవా
రాశిపూర్ణనిశానాంధుసుధీజనాభిహితునానందా
ఖ్యసద్గ్రంధకల్పనసాహిత్యకళావిశారదునిబిలవ్వింబంచి
౧౧ పక్షేక్గృపన్ము॥చ॥తరుముఖసప్తసంతతులుదారతనెబ్బరులినిల్పు
నష్ఠులటబరగుసమస్తదిక్కులకుబ్రాకవుభావరసానుకూల
వాగ్ధరిమదనర్బురసత్కృతిముఖంబునవానికితారకేందుభా
౧౨ స్కరులుగలంతగాలమనిశంబిగరంబుప్రసిద్ధిజెల్వగున్॥వ॥కా
వునమృదుమధురవాగనుబంధంబుగావేదాంతరసాయనం
బనునొక్కప్రబంధంబురచించిమాకంకితంబుజేయుమనిసార
ఘనసారతాంబూలజాంబూనదాంబరాభరణాదిస
త్కారంబులొసంగినసంతుష్టాంతరంగుండనైకృతిపతివంశావ
౧౩ తారంబభివర్ణించెదా॥మ॥కరుణారాశిక్రైస్తవవారిరాశిగ

తరాంగద్వేషుడామ్నాయవతాళిరహస్యార్థవిధిజ్ఞుడార్జితన
యస్థిష్టక్రియాశాంభిభాసురవిజ్ఞానవివేకశాంతనిధిసుశీలే
కుండగణ్యుండనాహరితాభిఖ్యమునేంద్రుడింపుబుధవిప్రంపరి
౧౪ ధీనచిత్తాత్ముడై॥శా॥దిగ్వ్యమాంకుచవతాంక్రీశాయితయశశ్శ్లోము
లేసుధామాధురీవాగ్వైచిత్రినిరాకృతద్విరసనస్వాములేకు
లాంబారసమ్యగ్వృత్తులేబ్రభవించిరుత్తముడుస్నానేంద్రగిరి
త్రంబుదర్బుగ్వీదాంబుధిపారగులేసుజనచారిదార్ఢ్యోద్ధరాం
౧౫ రాకుర్వై॥తత్సంతానక్రమంబున॥మ॥లలితశ్రీనిలయుండు
సద్గుణాగణాలంకారుడధ్యాధిమండలకల్పద్రుమమిందు
కుందస్ఫురిరాస్త్రవేయుభాషావధూప్రహలభృద్వివ్యయశస్సు
ధాధవళితాంజాండుండుగాంభీర్యధైర్యలతావాలముబు
౧౬ లైమల్లరసనామామాత్యుడుఖ్యాతిని॥సీ॥ఎవ్వానియశము
రాకేందుమందారచంద్రకుందచరములకనుగుబొత్తుమెవ్వానిసంప
త్సమృద్ధిసానాహరితుల్యాలంగతార్థులకెంగుపసిడియెవ్వానికరి
ప్రాణకృపనిరంతరసుహృజ్జనలతావనికివసంతసమయ
మెవ్వానిశ్రీధంబుహీనదుర్జనమదేభపరంపరలకుకంఠపాకలం
౧౭ బుప్రబలెనాతండునిగమశాస్త్రప్రసంగచతురతాశాంతిసకలదే
శక్షితీశమండలాస్థానరంగస్థన్మానితుండుమల్లరసమంత్రిమణి
౧౮ ధరామండలమున॥ఉ॥ఎల్లప్రకాశ్వేష్టితమహాజనసంస్తుతిగాం
చెనాంభళిమల్లరసాభిధానుడభిమానధనుండురుశీలవాగ్వి
ల్లభుడింద్రతుల్యవిభవస్ఫురితాలయుడబ్జలోచనాపల్లవకా
౧౯ ర్ముకుండుపరిపాలితబంధుసుహృజ్జనుండనన్॥౧౧॥అతనియర్ధాం
గలక్ష్మిముద్దాంబయువసిష్ఠునకరుంధతియుబోలెజానెసంగానత్రప
తిహితతారతీధురీస్వభావమునవిభాత్రితరక్షణామునధరిత్రి॥

౨౦ సీ॥ ఆముద్దాంబికతోనిత్యమా మల్లకులాబ్ధి పూర్ణిమా చంద్రుడనగా
మల్లరసాంఖ్యుడు గోత్రామండలి సకలసంపదల భాసిల్లు [illegible]॥ తా॥
౨౧ ఆజానుయామాక్షి యందు మల్లరసానామంత్యావర్యుం
డుచితరాజాంతప్రతిమానరూపనిధి బుధ్ధుల్ బర్వితాంబిభ్యురి
రాకరాత్రైవాత్సకతారపోరనవముక్తాస్వచ్చకీర్తిన్ మహిశ్రీ
౨౨ జప్పిగుణార రత్నరాశి బడసె ధీమంతులక్షింపగను॥ క॥ ఆయత
కీర్తిన నటీనటునాయతనాయితసమస్త హరిదంతధరాధినాయ
కభూరిసభాస్థలుల్ తాయులర్బె బర్వితాయుర్ భీడించుర్గిలుభాంగ
౨౩ డన్నుచు॥ సీ॥ తనభువనంబునందు కీర్తి మేఘము పుసనవనిప
కవిపవముల బెంపుతనభాగ్యసాన్ద్ర రాదయమశేషసుధీంద్రు తా
ర్థ్యగండసంతమసమడపతనయువారి తశౌర్య శవవనతా
శలాప్వలసమదారి తూలంలపుంజముద పింపుతనవరిపూర్ణ
భత్రుగుణాలత వితానచ్చము రత్నాయు మానమ్ములప్రాకటిల
౨౪ తనరెవశ్వోశమంత్రచింతన సుధాంసాంబురాశి నమ్మవి [illegible] డను
ప్రమాణగాంభీర్యధైర్యసమాహితుండు మహితనయశా
౨౫ లిపర్వతమంత్రి మాంల్ల [illegible]॥ తనవినయవివేకగాంభీర్యధైర్యాదులగు
సమగ్రతలకు మెచ్చి కులపతులు తనుధరిత్రి ధరశీపర్వతప్ర
౨౬ ధానులనె చెప్పెరు వబిల్లంగనడడెసంగి॥ క॥ ఉమమ్మైదు వతనము
నవారుకృపమదవహాగరిమ కమలభాంగ [illegible] తి
౨౭ సమాంత్యమణి ధర్మి మంత్రి సతి ముఖాంబికపాంగడను [illegible]॥ ఆఖ
శిపర్వతప్రధానాగ్రగణ్యు [illegible] మ్మహాతకాంర్యధుర్యుడై
యనుదినంబు దవరెడు ముఖాంబయుండు వందమునిఘవ [illegible]

౨౮ ధానునిరాయప్రధానమగని రెమె॥ శ॥ ఆరాయునరతినాయకరాజ్ఞరా
జకుమారరూపరమణీయతనుండారాయని తను రసికకులు గా
౨౯ రవమునబాంగడవాసిగాంచె ధరిత్రిని॥ సీ॥ దిగ్వాధురాంరీజవీధికల
కుహారదామంబయ్యెనెవాని మంజుకీర్తి దినార్ధిలోకల
తానికాయ ముసకుప్రాకట్యెనెవాని భాగ్యలక్ష్మీ రమణీ
యగుణారత్న్ర రాశికి పేటికయయ్యెనెవాని చేతోంబు
జంబు మహితవిద్యానటీమణికి నర్తనరంగమయ్యెనెవా
౩౦ నితెం పక్షబలంబు [illegible] తెండు పెంపొందె బుధుపొంనథాత్రి సకల
భూసురాశీర్వచస్సరపూరితోజ్జ్వలాయురారోగ్యపు
త్రపౌత్రార్థయుతుడు దంత్రుతాంశాలి రాయప్రధాన
౩౧ మాల్శీ॥ ఉ॥ శారదచంద్రచంద్రికల జాడలనంటు మరుత్తరం
గోక్షీసారతరంగ [illegible] కలసంగతి మాగపురాంభనక్షత్రశరు
యశస్సుధర్మకవిబియెప్పుడు రాయపకీర్తి హాంసకుష్ఠభూరి
తుషారరాఫ్యనగముఖ్యములయ్యె విహారధామము
౩౨ లు॥ క॥ ఆరాయమంత్రికులసత్సైరాజిలు సకలసద్గుణాం
భోరంధయాధారసుకృతసారితశ్రీ గారాంబికలుధు
౩౩ లు బాంగడగాజిరికీర్తిని॥ క॥ ఆశ్రీగారాంబికతను శీలగుణ
గుణసంప్రయుక్తి శాంకరీయులభూతలజెలెసెజిం పఘునద।
౩౪ యాంశరనిధిరాయమంత్రియు బినుతికెక్కెను॥ శా॥ శ్రీగా
రాంబికయందు రాయసుబిమచ్చ్రేష్ఠుండు రాయప్రధానుండు గాంచె

ర్వనిధానుధాసచవేంద్యాంసేముక్షిసాంద్రవిర్శలంగారాంగుల
సూనులంబడసెసుశ్రీ మంత్రుల్ వాంఛ్ఛరుద్ధంగా భంగతరంగపాం
3౫ డురసమాఖ్యాప్రాంరితాంశాంతులను॥ క॥ అందగ్రజుండురా
జప్రమందారధ్రువమశిచిక్ష మాంభృత్కాంతమందవితీర్ణి ప్రశి
3౬ తబుద్ధస్ఫూర్తి పొందుచు॥ గుబుజగతిసంనుతిబడసెను॥ సీ॥ పాండిరదర
వాగ్విభూంతిరమాంభ్రాతృకోటిరరుచులతోగ్రుమ్ములా
ఇనిపారరసూంత్రముత్రాంపరిరపద్మనాళాంపారపటలిపెంపధి
గమించి బృందారకేభరాట్ఫుందారవిందసన్మందారములతోరి
డపొందుసల్పియాంతాశవాహినీరంకాంశశాంకసుధాకరా
3౭ శతతులతోడగవ్రజెసిద్ధాంనగుణాంశారిరాజప్రధాన
వతాళి భువనసంనుతకీర్తి సుబ్రహ్మతల్లి ప్రబలెకేకుబంత
రాజాధిరాజకులాంబుభాస్కరశికిశివిహారంపాటవమున॥
3౮ ॥మ॥ అమృతాంశుప్రతిమానరూపనిధిరాజామాత్య
శాంధూర్తలుద్యుత్తమవిద్యానికరేప్సితార్థోదుడుదారధర్మపార్
హింతరత్నో ~~ధరిప్రత్యపస్వరికిరి॥~~ శజాం లమనస్సాధ్య
సత్కృతృరాంత్రమమునైసేలాంబి ప్రభూంశ్రీకలాంక్షముననేస
ష్టిరకాంండవీటినగరీసాంప్రాజ్యమేలెన్ గడుర్॥ మరియు
3౯ ను॥ మ॥ మదిరాక్షీమదనుండురాజపమహామంత్రింద్రు

డుదల్పమ్మహమ్మదలిఖానుకృపానులబ్ధమదవన్మాతంగమా
ణికల్పహారదుకూలాదికసత్కృతిర్త్రిదశవరల్పస్ఫారసాం
ప్రాజ్యలక్ష్మిదనర్థైకబుధకోటికేకార్నగబుద్ధిరపత్తిణాంధ్యా
౪౦ సిద్ధై॥ తే॥ అతనియర్ధాంగలక్ష్మియక్కాంబధాత్రిప్రబలెసౌం
శీలగుణాలతారామయుగుచు బుద్ధినింతికిగండముల్లోమె
౪౧ ట్టినింటి కెన్నవెలితనమిడుగానిసడించి॥ తే॥ అమ్మహారాజ
మంత్రియక్కాంబయందునందనులగాంచెనలుపురసుందరా
కృతులయశారదపళికృతాఖిలదిశాసముహులవి
౪౨ ధాతనాలుగుమోముల్లక్ష్మి॥ సీ॥ భువనాభినందల్పవైభ
వసమున్నతినెన్నసన్నగారికిసాటియెన్నఘనుడుసరసవి
ద్యావిశేషచమత్క్రియాసిద్ధితోయజాసనసునుద్ధిరాయ
ఘనుడు తరుణిమసౌజ్ఞసుందరతావిభూతినైరా
జాత్మజుడుదేవరాయమంత్రి యోరల్పనివారల్పశా
రల్పగబీరతాప్తిభార్గవరాముడానందరాయమంత్రి
౪౩ వీరునలుపురుపెంపొంద్ధిరాజగతిరాజపామూ

తుర్య భారతీనాథ జలిల్లు ఘనసుగుణరాశియుక్తాంబి
కాపిబంధు విమలతరశక్తిముక్తాఫలము లనంగ॥ ఉ॥
౧౩ అందులకగ్రజన్ముడు గుణాంబుధి యెన్నయ కిష్టశ్రీ
నిం బొందు నరులసమానులనియొక్క తరిక్ బలుకం
గగూడదం మందరగోత్ర గోత్ర రిపు మారకు మా
రులసాటి గాంగరిం పండి గుద్ధి రల్లైభవసమంచిత రూ
౧౪ పభుజాబలంబున॥ సీ॥ చిరయశో భాగ్యసుగేణా ప్రసి
ద్ధి మగుచు బృధివిలాపలనుతిగం నయిన్న యప్ప బృతి
కుమార చతుష్టయ మతు లబత్తి నలరి నిరతంబు ధన
౧౫ కిష్ట మాంచరింప॥ శా॥ ఆయుక్తి యుక్తాంబిక సంతతాంబు నిజసే
వాసక్తి వర్తింపగా శ్రీయజ్ఞేశ్వర శౌరికిన్ బలేబ్రకాశిం
చెన్ జనంబెంనది పూర్ణాయుర్భాగ్య సుపుత్రపౌత్ర ధన
ధాన్యాలంబారిశక్తే ప్రాదిసు శ్రీయుక్తి ధర రాజమంత్రిన్
౧౬ మణిప్రభైనార్ధసన్నాని యై॥ క॥ ఆతని తమ్ముడు సుగు

ణా॥ శ్రీ తుతుభాంస ప్రశ్నాను దాతితత్వ సుజా॥ శ్రీధార
తుల మెచ్చు ఘనశీలా॥ వాకృత్వ విభాసమగ్రతల నించుచయు
౧౭ సు॥ ము॥ ప్రకటారాతిచమూంధ యా వకస్థాన ప్రాకారవద్ధయా
బులక్ సుకరశ్రీదగుబంధరాఖ్యనగరిన్ బొందుముదా
ర్తిక లక్షభూజంబునైన దాసమంత్రి రుచి చంద్రశ్రీ
బూనదా దికవస్త్ర ప్రకరాళ్యతా యతమదైహికులబ్రహ్మ
౧౮ సింపగన్॥ ఉ॥ ఏసుకథాసుధాలహరి యొప్పగనిచ్చ నిరు నిజా
శ్రీతావనో లిప్తసమనస్సు ధూర్జటి భజకిత రథవ
త్రచంద్రికా భాసురకీర్తి నాశిపరిపాలిత బంధుసుహృ
జ్జనాళినా వాసివహించె దాససచివప్రభుడారసముపా
౧౯ తలంబున॥ ఉ॥ ఈ విశిష్టగుణాంబుధి దయతంమగ ఖ్యిర
తకిక్ర త్రావ్యకన్ ధాత్రప్రసుకీర్తిగనిగం నమ్మలకాప్పకి
మేసునాథప్రా జాంబధి కాంతపల్లు చిరసంపద శ్రీయ
భూమినితిశ్కన్ దివియునంగ చేళ్ళుగు ధరీశుల దాసన
౨౦ మంత్రి యొన్నగన్॥ సీ॥ తనదానసంపూర్ణ తకుజంబశిం

వికల్పకభూజభూతులపాలఘుటెంద। తనమహాగం

భీరతకుంజాళిభాంధియంబుధిరాంజుభంగాప్తిమి

రలుచెల్ప। తనదిగంతసమావృతయశంబునకునో

డనియతిహింమాద్రి కట్టియలుప్రాయ। తనతనూ

సౌభాగ్యమునకుదత్తఅమెుందికుముదాప్తతంతం

౧౨ తగోలుతజెందప్రబలెనిష్టాత్రిరాజాంధిరాజకులస।

భాంతరస్థితనానాకళాంభిరామ। సుకవిభాషావిశేష

సంస్తూయమాన। మహితగుణావాళిదాసయా

౧౩ మాతర్లీమాళి॥ చ॥ సురకరిచెక్కునెక్కిగజసాదనుకం

తముననప్పిరెవతి। శృరుగడిరిరపిరెవెలుగుపక్షము

ద్రాక్షిపయఃపయోధిలాగరముగలంచివాణి

జడగప్పిభుజంగమురాళ్లణాపరం। పరలనటించిదా

౧౪ సఘనుభాసురకీర్తిజెలంగెదిక్కులన్॥ సీ॥ అధినాధ

నేవానియతివాయదాకనాతియుధ్యులనుమనుల్లు

లరయు। నత్రమామును మాతుకెడుగుదాడుతాతింతి

పరుషోత్తములాతడుపరుయగవాబిర్॥ హాతుయుడ్డుయుకను

ప్రవృష్టాంన్నములాంసంగువాడుతింయుగదుబుయు

దవారి। నల్లసూనదాంతానుకప్పుతూకృతిపల్లతన

౧౫ కుంన్నకలిమిగానదుగర్వమ్మారయాంసాడ్వ్రీకేయు

తులగుదురిడటంచు॥ బుధులన్నగీతిచెపులరదాష్టు॥ మా

త్రివరుభారళ్సద్గుణామణికదంబు। కవితపూతైవియు

౧౬ నాక్షిబికావధూటి॥ క॥ ఆయన్నాంఅకయుందుయు।

శారియుతులర్సుతులగాంచెసూక్తిసుతులర్। నాలి

యనిదిదాసపుబివుడుగాంయనమంత్రింద్రదేవరా

౧౭ యాంమాతుర్ల్। సీ॥ శ్రీమహాసర్వేశచింతాసదాబా

Abraham

రగరిమనబ్రాముసరికివచ్చు। పరిపంధిహృద్భయంకర

David

భుజాదండవిక్రమ దిలదావిదుఘనునిబోలు। భువన

Solomyn

కళ్కీర్తిప్రభుత్వప్రసిద్ధిచేనలసలోమునిసాటిబలుకేజెప్పి

Tobias

సుజనానురూపభాసురధర్మకారలి సుస్థిరబుద్ధితోబి

౫౮ భుక్తితోసెరయజూచు నీతడనికవీంద్రులు నుతింప

నింపెసంగ। విశ్రుతవితీర్ణిశాలిసద్విభవశాలి। పాలిత

బుధాళిబాంధవపద్మాళి। మహితగుణాపాళిదా

౫౯ సయామాత్యవతాళి॥ సీ॥ శ్రీముధవళపువంశామృతాబ్

ధిచంద్రుడాశ్రితజనవాంఛితార్థదుండు। సతిలిసంధాంబా

రలిచరణాబ్జభజనుండు గురువసిష్ఠమునీంద్రగోత్ర

జుండు। జగతీసురాశీర్వచఃప్రాప్తవిభవుండు కమని

యలీసత్క్రియాకర్మఠుండు। శరదభ్రహీరరపాండుర

౬౦ కీర్తిధారేయుడభిరమలీరూపసూనాంబకుండు శ్రీ

నిహేసాఖిలీమంత్రిసదానిష్టైక। తాంరలీరచనాంచ

మత్రియామాత్యులీ దగుచు। బరగబెంపొందెసకల

సంపత్సమృద్ధి। మహితనయశాలిదాసయామా

౬౧ తలీవతాళి॥ షష్ఠ్యంతములు॥ క॥ ఏతాదలిశగుణామ

ణికతధు। నాతనవిదవిన్మనోవనజదినమణికిన్। జాతు

రలినువాగధరి। భూతాదిమఫణికిమదరిపుడివిప

సలిణికిన్॥

ఇక్కడగ్రంధపాతంపేదు॥ ౧౨ స్థలముచూడుము

At this place the original manuscript was deficient for a few leaves; which have since been supplied from another copy -

A Christian Poem — Bergen[?]

౯౩ ~~[illegible]~~ ॥౧॥ సర్వేశ మంత్రభజనార్థుల కార్వేతుసహాయనకు వనధీ

గాంభీర్యులనకున్ బ్రహ్మేంద్రపాండుర యశోవిస్ఫూర్తి హాయనకు నిత్యధర్మనిర

౯౩ తరత్వనకును ॥౨॥ సకలాంశాంగతనానావిధకులాంబరణాయనకు సాహి

త్యసంగీతాదికళాంశరణాయనకు సుధీనికరస్తుతకారుణ్యనైపుణ్యశోభరణాయన

౯౪ కును ॥౩॥ ధైర్యౌపహాసితకనకాచలారుణ్యనకమరాంవతీధవాంధిక

సంపద్ధురుర్యనకసమానగసాంద్రధుర్యనకస్తోత్రం తపోశోషిత మహారుర్య

౯౫ నకును ॥౪॥ అనాథాంబారమణాయనకు స్వయంనిత్యకల్యాణాంగుణా

సమూహాయనకున్ సర్వపంచకనాక్షివిభ్రాజితంనిజగహునకు దానస

న్నాహాయనకును ॥౫॥ అంకితంబుగా నాయొనర్పంబానినవేదాం

తరసాయనంబను మహాప్రబంధంబు నకు కథాక్రమంబెట్లనిన

౧ నా ॥ శ్రీ సర్వేశాయనమోనమః ॥ శ్రీ సర్వేశ్వరా ॥ శ్రీ నిగమాంగ

మముఖవిద్యానిపుణుండు శాంతశమదమాదికసుగుణాం

భోనిధి జ్ఞానపుయనాంబూనుతు డింకభూసురుండు బా

౨ లుచున్ కీర్తిని ॥ ౬ ॥ అతడసమానభూసురజనాభినుతస్వ

చరిత్రుడైన ఖ్యాతినిజమందిరంబున వసింపనెవాను కథాదుహ

ర్తితి ప్రతిము దుశాంతవర్తనుడిపారక్యపారమణీయము

తీర్థధీశతధృతి పరవతయుక్తియను సద్వ్రబుదాక్షరుడేగు వేరగు

౩ ను ॥ మ ॥ ద్విజరత్నంబువిధాతకల్పుషుడుధీవిజ్ఞానగణ్యుండు

బుగ్వేదజురాదినుతశ్రుతిశాస్త్రపారగుడు బ్రహ్మత్వధీసచేతస్తుధీ ।

భజనీయుండలపర్వతాంబుగనిసత్కీర్తి శివీయాంధ్రునీరజ

యుగ్మంబుభజించితతుల్యలవాంతరోల్వేదిమోదంబునను ॥ శ్రీ

వేదాంత రసాయనం. ౧

౪ చదువు తెంనిగలవు జగతినంనిడికి ప్రబుష్టవనఘమతి విశారంతశమధమా
ద్విక్షుడవుగానవడగెద మొకమాంటనాంస్మతి వలయుమప కినభాంవ॥క॥
౫ అదియెయ్యదినాం నైరుక్కొచెదమదినెల్లవగభజించి దురితముల్వదిలి
మనుజుండు మోక్షముదినెవ్విధిగాంచు నెరాకుతుకముగు దెలి
౬ యుము॥క॥ నాంవినిజజ్ఞానధరిత్రి దేవశిఖాంమణికినలసుధీజనవిను
తప్రావీణ్యశాలిసకలకళాన్వితమానసుడు పర్వతాంభుర్గుండని
౭ యెను॥ఆ॥ మేరలేనికరుణామతిలేనినీతియును ముట్టులేనికాంతిము
హిమదవిలి మొదలు మదియు నామమును రూపమును లేక
౮ వెలుగు నెప్పుడతడ వెల్లుజగతి॥తే॥ అతడె సర్వేశుడాంపర్ధ్యయాం
ధకారసంఘ భానుండు తూండు సంసారబంధమూంచను
డుగానతత్త్వవమును భజించి కలుషము దీవ్రజించి జనుడు మో
౯ క్షము నెకరుగు॥క॥ క్షితినితరములగు వెల్పులు నంతిగాంల్పకకా
మమోహామదమత్సరతాంద్యాతులగక సర్వేశ్వరుని భక్తి
౧౦ భజించి ముక్తుడగు నరుడరయును॥తే॥ ఎంచిచూండగ సకలప్ర
పంచమున నెకుక తర్కసర్వేశ్వరుండు వెరంకండు దైవము చటికే
డని తత్త్వక్తి నెనసి ముక్తిపదవిగాంని పాపపుంజంబు వదలుమ
౧౧ యువి॥వ॥ మరియొక్క విశేషంబుగలదు తొల్లి సర్వేశ్వరుండు తన
యుపారకృపానీతిప్రభావప్రసాదంబు లు ప్రపంచంబునను
కాశింపదుర్దేశికని యోంగంబునప్రజలకైదుర వస్తుంబాందని
జనిష్ఠసంతానంబు॥నకంతరాయంబులేనిమోక్షంబాసంగ

A Christian Poem

మనుష్యావతారంబెత్తి యేసునాథుండనబరగియుంమహాత్ముండు జేసిన
కారుణ్యంబులు ప్రస్తుంబాండవిజనిష్టసంతానంబునకంతరాయంబు
౧౨ లేనిమోక్షంబాంప్రచెక్కులుగలవవి యెల్ల వివరించెద॥మ॥ ఘనజరాంబుణాం
నదరత్నసాధవిచరత్నాంతాంకబాంబద్ధనూతనసూనప్రజవాసనా
గతసుధాంధస్సింధుకల్హారకినీవనజాంతాంజెతరసంత్ర మున్నాథుకరప్రా
తప్రసోదగ్రతిజెనభశ్లాప్రుర మొప్పునెప్పుడు రమాంసీమంతిని
౧౩ వాంసమై॥ఉ॥ సారకళాంధిరాండుపలసాలశిఖాంవళిపైవసించి
బృందారకసుందరీమణులు నందనకాననసూనరాజిచెంనారుప్ర
తిసువర్ణమయహర్మ్యవిహారివధూజనాళికిస్సారకెసంగిదేవె
౧౪ తెకెనిసాంగేడు కాంకపురంపువీథుల॥ఉ॥ ఎచ్చట వజ్రకుట్టిమములెచ్చ
టకుడ్యకవాటసంకులంబెచ్చట పచ్చరాంజిగిరహించబకెత్తెడుపం
న్నుటెంట్లబాంగెచ్చట పద్మరాగమణిబృందవిచిత్రితసౌధజాలకం
బెచ్చట నింద్రనీలమణిరేహమణిగృహముల్ బురంబు నందు॥
౧౫ మ॥ అలరుగేళీగృహరంగణస్థలములం దంభోజపత్రాయతాక్షుల
నర్తింపదదంఘ్రిపల్లవరుచిస్ఫూర్తిం విజృంభించి దిక్కులగంబాయి
లునించుముత్యపువృగ్గులచూచియుమృటిలాగ్గలనందాది
౧౬ మేఘజనంకగదియుగ్ర్గీదావనీకిరముల్॥ఉ॥ కిరటులవేల్ బసిం
తిజిగిగిరడ్డుల మేడలజాంతికెంప్రరత్నఘటలరాంకువాకిళులలనీ
జికాంలంకులగం వ్యత్తాళిప్రాందారటలభూరివైభవముల్ హానవరా
వతిగ్రేకిశేయునవ్విటకెనాంచి చెప్పగపుపేగలవెవగరంబుకెంనగళ॥

[illegible]

A Christian Poem

నుతులేపుపాడిదప్పక నేలపాలించుచు [illegible] యుంబు [illegible] నడకే లేదు|
[illegible]
౨౫ లేదు [illegible] ంచెకుడుకులల [illegible] ండుకృపా [illegible] యుం [illegible]
మా [illegible] ప్రజలుగ [illegible] సకలసంపత్తు [illegible] బలు [illegible]
౨౬ [illegible] ధరాంవిభుండు॥క॥ ఈ బంధంబు [illegible] తిపాలుడు [illegible]
[illegible] బుధులెం [illegible] నేలుచుమం
౨౭ డునే॥సీ॥ సముద్ధిత వేదశాస్త్ర పురాణవి [illegible]
[illegible] మోహరాగద్వేష [illegible] సాధకుండు
[illegible] ముని [illegible]
వర్తనుండు సుధీప్రకీర్తనుండు [illegible]
౨౮ [illegible] ండు [illegible] ప్రాజితుండు [illegible]
[illegible] నుండి నెల [illegible] యుం
[illegible] యుబనలఘు మహామ॥
౨౯ ఉ॥ [illegible] నాండు [illegible] సభా [illegible]
[illegible] సమగ్ర విభా [illegible] రాజస
[illegible] సుధాకరుం [illegible]
౩౦ [illegible] ॥క॥ కొందరు [illegible]
[illegible] విబుధుల [illegible]
౩౧ [illegible] ములందు [illegible] ॥క॥ [illegible]

sheet 2

[illegible]

వేదాంతరసాయనం

రాతలపతికోలువునగలఖ్యాబులు నీతికోవిదులు వినిర్మలమతు
లిగతిబహువిధములనిచెవాంకోర్యోపవాక్యములవాదింపను॥
౩౨ సీ॥ అనవద్యహృద్యవిద్యాబుద్ధికౌశలు డక్షీణసత్యదాం
తక్షముండు మానితాష్టాంగయోగానుబద్ధమనస్కుడా
లంకసుగుణరత్నాకరుండు జపహోమదానాదిసత్క్రియా
కర్మఠుడత్యంతకరుణారసాంబురాము దపగతకామమోహ
౩౩ హంకారధీమాత్సర్యుడంగీకృతాహార్యకార్యప్రవీణుడు తే॥ ధన
ఘుడింకభూసురుండఖిలార్థవేత్త మల్లరసనామధేయు
డుత్ఫుల్లవదనకమలు డైబెనృపసంముఖస్థితారవిజనము
౩౪ వీక్షించి మృదువాక్యసరణిబలికె॥ క॥ రక్షిం దుగ్రహణంబుని
యీహారుడుబల్కువాంఛవిని క్షమతో భూపతిసమ్ముఖం
౩౫ బున విద్యారాపల్కాడెదరు తత్త్వమని పలుమారును॥ క॥ నావిని
నిక్కంబని మునువేవిధములబల్కుపుడమివేల్పులని రినిర్వేకవసుమ
౩౬ తీద్వైవబుద్ధిశ్రావితివేదజముకల్లయొనరించుటకును॥ ఆ॥ పదు
గురాడుమాడపాటిగాంతురు జగతినెంతబదువుజదివికొ
నిన సొకనిమాటరచ్చలకురాదుగావున సమయసముచిత
౩౭ త్రిజరపుమయ్య॥ క॥ అనుటయు మల్లరసాంఖ్యుం తనవల్లి
సుధాంశురాహువంటి జనుడు తప్పునెనా వచనంబకోవిదనుమా
౩౮ నము హరిహరాదులక్షిత్రైనను॥ క॥ అనవిని మునువేదనిష్ఠనము

A Christian Poem

దిసందియము పడినక్షితిసురవర్గం బనురూపతమల్లరసాంఖ్యన
౩౯ కుండక్షరడగుటవాదముత్తటుమయ్యెను॥ క॥ వాదిప్రతివాదిధరి
త్రీదేవతలంతదత్పురింగలనానావేదార్థవేదికరుణాన్వయం
౪౦ ధః పతిజ్ఞానబోధయమూతివరుకతకును॥ వ॥ అంగవిధివిహితం
బుగానాచరితసాష్టాంగదండప్రణాములై తత్ప్రసాదంబువ
డసి పలుబందంబులనభినందించి దేవా మా వృత్తాంతంబు వినవ
ధరింపుమని పవిస్తరంబులుగా తమతమ వాక్యోపవాక్యంబులువి
నవించినయంమహోనుభావుండుకొంతసేపు తనదివ్యజ్ఞానం
౪౧ బున నాలోకించి॥ క॥ వాదము వింకేటికి తాంత్రాద్వైతుని నంటదెల్లరా
హువనము నత్యాదృతిబల్కయతిం ద్యడు భూదేవతలాత్మనిల
౪౨ యములకరిగిరటను॥ క॥ నాంపలుకులకానానను రూపము
గాంబలికె మునివరుడు నీతికళాపార్యపారదత్తుడపగతకోపు
౪౩ డు కరుణాంతరంగికుడు పరికింపను॥ క॥ అనిమది మల్లరసాంఖ్యుం
డనఘు మతిజ్ఞానబోధయతికులమణికి పెక్కుచుదినంబా
౪౪ కమరిసాయనగనిసేవించి వచ్చినాలయమునకును॥ చ॥ ప్రతిదిన
మిట్లుతం ప్రథితక్తిభజింపగవచ్చి సాధ్వనెనో హితబహుళితిశా
స్త్రలపితంశ్రవణాంధ్యాతినైమనంబునం దితరము తౌలపనుల
సత్తపనిష్ఠదారలంగడతింగియాం రహస్యంమ్ముతుడగుజ్ఞానబోధ
౪౫ ముని మల్లరసాంఖ్యునకొంక నాడనును॥ క॥ తారిమినుకులగ

వేదాంతరసాయనం ౧

లయర్థంబుల పత్యతుటీలఖిలశాస్త్రములని తెలిపెరిపంఙులగల

జాంతవేదుంగుడు। వలఘుమతివేలుపెవ్వడని యువిలల్లునూ॥

౪౬ కే॥ అమతియు నాత్మనికాత్మడనుబాండవయుడవెగడుటయు

లయమగుటయుమతికనుపమరుబిన వితరుద్వైతమదానవలు

౪౭ గుమాడదైవంబు॥ మూరుమణాంచెాటుర్వేదములాదివిదలు

జగజ్ఞాలంబుజీవితస్త్రీలక్ష్మాంతలనెంమ్మితదుక్రకర్మకరణారి

నాన్వదివ్విజాండులదిరాఘ్రూంతుజ్ఞానవియుక్తినిశ్చరుమున॥

తంజింబువంగాంభ్రిమలిజేటులజెందకవాంనమోక్షవేపద

౪౮ విజేతాంమురత్నుత్రస్తతని॥ వ॥ అదియుమాగ్నేవిర్పితారప్వభా

శ్రుంత్రైవయుప్పురమేశ్వరువలవరజిన్పుత్వతమాంగుణంబులం

దవిఠిల్రుంపహ్మవిష్ణురుద్రులనుముప్పురువేల్పులుదయుంజు

సతలచరాచరఘాంతమయుంబైవలాకంబుసృజియుంచుట

౪౯ కన్నవిలుపాంప్రకారంబులనెగడజేయుటకుతాలంబైనవాంశం

బాంబుటకుకర్తృత్వంబువహించియుక్కారిత్రయంబునకం

(కేవలు) కరుపముధుల్తైపత్వలోకవైకుంఠకైలాసంబులాంత్మస్థైనం

బులుగాంజేసికాంచివాంగింతిరంపాంర్యతులనుముప్పురుశక్తుల॥

౫౦ బ్రాహ్మీశ్వరిభావంబులజేపట్టవక్షస్థవామభాగంబులనిల్పితని

మరగరుడతింస్వరకంపుకుపర్యుక్తగండర్వసిద్ధసాధ్యబాంరణా

ములగాంమరూపధరులవివర్లదేవాంతవేల్పులసంజ్ఞకోలిగివ

A Christian Poem

త్రిల్లునల్లుగాంగలిగించితత్త్వదుబితస్థానంబులేపరచిగంగాంచప్పం

౫౧ న్యూతరంగిణిసముదయంబున్సూర్యచంద్రాదిగ్రహతాంర

కంబులప్రపంచప్రత్యక్షదైవతంబులుగాంనిర్మించియంత్రకరణ

చతుష్టయజ్ఞేదలినిమోహపాయత్తైయింద్రియవ్యాపారంబు

పరిభవించియుపాంసాఖ్యంబులానుసింపకజ్ఞానభక్తివైరాగ్యాల్

౫౨ నుబడ్డుతైస్తకులాంచితక్త్తత్వంబులునడపితాంపముభజించుసుకృతి

జనులకుదుర్లేఖంబులంటనీక। మోక్షంబాంసంగంజాంవిసతల

లోకాధిపత్యంబుబూనిదైవతత్రయంబైనప్రవర్తిల్లుచుండుదు

౫౩ రుమఠయును॥ సీ॥ గంగాదినదులవిగ్రహంబాంనర్చుటజపహో

ముఖాసురార్చనలమనుట।క్రతుకార్యకరణాదిష్టాయుక్తులరగు

టిస్వతులాంచితాచారసరణిజనులు।సత్యశాంతజ్ఞానసంపత్తినెగ

డుట్గురుమిత్రబాంధవగోరక్షణగుటుజనవిరుద్ధక్రియాచరణంబు

౫౪ దాంలగుటపరమన్నిశ్రలబుద్ధిపొందుకొనుట॥ తే॥ యనఘులుయివియెల్లజగ

దీశ్వరాంభిమతము। లనియుశాశ్వతమోక్షసాధనములనియు।

జగతిబుధమండలికిబోధసలుపుచుండు।నిగమశాస్త్రపురాణంబు

౫౫ లగణితముగ॥ సీ॥ సత్యశాచక్రమాంశంతులులోకగాంనిమాతి

జెందకయిరుమూండువదలిపదిపిపాకలబోకతుదినవిద్యాకార్య

మగుమనంబుదర్శిజించియుచలవృత్తి। తనకువిద్యార్జిగంబునకు

సంబంధంబుజనదవితారణాచార్యకరుణాస్వస్వరూపజ్ఞాన

౫౬ సంపద్విభాసియై నిర్వికల్పసమాధి నెగడు నెవ్వఁ(తేఁ)డింపుమహాభాగు
డాదిమధ్యావసానరహితపూర్ణతేజోమయుఁబ్రహ్మ
మునివిశేషమార్గములనుద్భయాంశులుజానుఁదధను
౫౭ సర్గాంబులఖిలశాస్త్రములుజగతి॥ తే॥ నాకుండెలసిన
యర్థముఁదెరుగించి తనశేషనీతికథారత్నాకరనీయుపదే
౫౮ శంబాంకగోంచుటకువేద్యయగుమదిలోనినుఁ కా॥ అనుట
యునమ్మునివల్లభుఁడనుమొదలఁదైవమొక్కఁడనిపెండియు
నాతనివలననవబహారిశులుజనియుంచిరటంచువేదసమ్మ
౫౯ తయుక్తికిని॥ సీ॥ పలికితితత్త్వయొకపలువురువేల్పులుగల
రుద్ధులుసురాదులనియుంటివదిగాకముక్తిత్రయమునశే
శేషబింబరభ్రాంతమయుప్రపంచసర్గనిర్వాహనాశత్రి
యాకర్తృతపాలుపొందుననియాడితలఘుచరితవీర
లిందరిలోననారుఁడభక్తియుక్తిభజించువానిదుష్టిప్రశా
౬౦ న్తిఁలోంచియలజడిపడనీకయాదరించినిరుపమజ్ఞాన
బోధకుమరపితననిత్యానంతకరుణారసాప్తినిరంతరా
౬౧ యముక్తియొసగుటకెవ్వాఁడుమొదటివేల్పు॥ క॥ పెక్కు
దారలమెప్పించునెయొక్కఁడుకింకరుఁడుతత్త్వప్రకారము
లన్తక్కకుముక్తివేల్పులనెక్కరణిభజించిమనుజుఁడేగతిఁబాం
౬౨ దును॥ క॥ పలువృరువేల్పులమనుజుఁడుగొలువఁదలఁచెనేనివిను

ముక్తుఁడురుకెనెచెంబలతబారసినెమ్మదికింగలుప్రాంక్తిన
౬౩ మడుపుబోలెగలగబడిచెడును॥ క॥ తంపునవీచిదువుల
త్రోవబీనకవినుముసుస్థిరుడవైబోధగావించెదదానగలు
గుణగేవలమోక్షంబునీకకీక్రీస్తుచరితా॥ అదియెక్టిదని॥ సీ॥
౬౪ దారువులలోహాశిలారూపములవేల్పులనియెరుంగమి
గానియాండుజనకపరునిచెసృజియింపబడితకరీతిరవిప్రభా
భాసమానగభస్తిమెలినితనుదానెపొలువెలుగుచునితరు
తైజగంబులుజూపనెగడింపబాండవడంపుకర్తయైమితరని
కరుణాయునీతియునెటుకయుభావంబునెతివహించి॥ తే॥
౬౫ పాలుచుసర్వేశ్వరునిభక్తిగాలువుమతడుతాపకదురాప
పాంపకదంబమడచియెంనటికిచేటులేనియహానముక్తిపదవి
౬౬ నొనగూర్చునీకునపారమహిమ॥ మ॥ నిరుపమనిస్తులోరవిను
వముకకెరుగింతురహాస్యమొండునేనరయనశేషలోకమున
కాత్మయుదేహముగల్గుధాత్రిస్థిరతనశించుమేనికివిశేషసు
ఖాశింస్థితియొట్టనాశనంబారయనియంతరాత్మకుసమూ
౬౭ జితమోక్షముగోరుటొప్పుగును॥ క॥ అక్షోణంలగునీభూశో
మోక్షమువలదైతేనితాంపముననబడకజగద్రక్షకుడగుసర్వే
౬౮ శ్వరుసత్యాంచితవర్తనములనబాతిలవలయును॥ క॥ జ్ఞానా

పదేశవిధిచే మానుగనిదియెరుగదగు సమస్తము నీకున్ దానివిశే

౧౯ షంబెల్లదియొక్కనా సంక్షేపముగన రెంత్రి దెలిపెదను ॥ క ॥ సముచి

తధర్మైకపరత్వ వపుషా త్పుణ్యార్జనము జగదవధబరాయి సర్వేశుమదిని

రుంగుటయును జ్ఞానమునకుని విమూడు లక్షణములైపో

౨౦ లుచును ॥ క ॥ ధర త్రివిధే తత్ప్రమార్గ బరణమునకు నికుత్రికి

మజాలదు సర్వేశ్వరునే సహాయతగా నస్థేరమతి దానికి ల్లో

౨౧ చింపగాదగునతనిని ॥ క ॥ కాలబినయా సర్వేశ్వరుడు లఘుజ్ఞా

నోపదేశము మతుల దయా నిర్మలమతినె నచర్య దానికి ॥

౨౨ ఫలము విచారింప మోక్షపదవియనదగును ॥ క ॥ నిర్వాణ

మెట్టిదనగా సర్వేశునిగనుటయు తెడపగన మితత్రు నిత్యపూ

డయి తప్పదగు రాష్ట్రానందమున దృప్తిగను నిక్కముగను ॥

౨౩ క ॥ అసదృశకృప సర్వేశ్వరుడొసగడి మోక్షంబు దిరమనూ

నము గుదవియు సుఖాప్తిదగు సుకృతి మత్యర్సు మతిరాదిల

౨౪ కు దప్పద పరిచుర్యతప్మొ ॥ క ॥ తాం వునవిములంబై తిరస్సై వెలయుచి

భ్రాంతి యెద్దియనదగునా మేల్ నివా సర్వేశ్వరుః సంభ్రావిం

౨౫ చితవియకరుణాబడయగవలయును ॥ తే ॥ ఈ దృశజ్ఞానా

వృతములు నాందరణీయంబుల ప్రియములనృతంబు

లో మేదినితరుణీగజతురగాదికః సంపదలు సతములని

౨౬ నరుడెలమిని ॥ క ॥ జాలిబడి జ్ఞానబోధ వాక్యలీలలు

డుగా కె యింద్రియవికారుండై శాలుదుదిబుద్ధిజాలఘుగా

౨౭ లప్పుడట అభ్రింగు మానుక్తై పడినష్టా ॥ అదియెట్లంతనే ॥ మ ॥ అగణే

యదుర్వృత్తికాంబనంబనుపమానా మూలల్యరత్నంబునెంమిగ

నార్జించి విభిన్నలోకస్థపటలీ వృత్తాంతములేగోరి యీందగునె

వాస్పోతినీర్ మహారసయుకళాధారీయులన్నింపరాప్తుగనిందిం

౨౮ తురువెట్టి వాడనుచు నీభూమండలీసారెకుమ ॥ అ ॥ దంతి

గత్రానుగాంక్షేనపదార్థసమృద్ధి ప్రశస్తవైభవాంశ్యంతము

రాజ్యమెుండాకటిగా పతెనంబుగృతప్రయత్నతై యుష్టదగర్

మను ష్యుడదియెుల్లకవిరడిబారెలరక్షమ్మల్తంతములాత్మ

౨౯ గోరికెనగా జనదంభ్రుసునీతికోరవిదులు ॥ క ॥ జ్ఞానోపదేశమ

ను మణిచెనెందుముకతమలేనిబరతర మోక్ష ప్రనివిహీనపదా

౩౦ ర్థసామానంబగులోకపదవి మానియుబలతను ॥ తే ॥ అతులిత

జ్ఞానసంపత్తికనుపమానఫలము సత్యమునైన యబ్బంగి

మోక్షపదవిజెందుటకు పరాత్పరునమానతేజు సర్వే

౩౧ శ్వరుని ముందు దెలియవలయు ॥ క ॥ కలడంత డాక్టరుండు

న్నన లువ్వెందుదదియ లక్షణములతుమొదలై పొలుచున

రూపత్వముః పుష్టలబుద్ధి నిరీక్షణముననగనజనుదానిని ॥

౩౨ తే ॥ యిక్కరణిగాంక యింద్రియవృత్తి నప్పరాత్పరునఖండు

కాలటి॥ సూర్యప్రభావిభాసి సర్వేశ్వరుఁ డెఱుంగవా సపడు
౮౩ దుపాశ్రితశక్తింబుగాఁ దసమానధిషణా ॥క॥ పాత్రములేక
చేక్షుశ్రోత్రఘ్రాణంబులాంధిరూఢేంద్రియములైధా
త్రినెఱుంగుటకు శక్రులాశిరత్రాంత పరాత్పరుని నయ్యంతస్థాం
౮౪ తిని॥ స్పర్శరసరూపగంధశబ్దంబులనెడి విషయము
లనంటివత్తిప వేరువేర గరణములకైది యెటికి పరాత్పరు
౮౫ డుమేర జేయుకతమున వానిచె జెల్లదెఱుగ॥ మ॥ ధరణి నిర్జ
రవర్య శబ్దరసగంధస్పర్శరూపంబులం బొరయక బోని
యుఖండమూర్తి త్రిజగత్పూర్ణ త్రిభాసాంలగాల్లనరూపాం
బుద్ధివిలాసన సుపూరణాగాంనాంబాలుగాం కప్పరాత్పరు
వేరొక్క విధంబున నెఱింగియు నిద్ధాంత్రికి దరంచెరికిని॥క॥
౮౬ ప్రాణియొక డానెఱిఁగియుఁ గాంనైన పదార్థమునకు
కరణాసుఖ్యాత్త్రిగాంనగదగు ననునరు నాజ్ఞానియనుచు
౮౭ నతని బాగడ జనరు నయుజ్జలు॥క॥ కావున దృశ్యబుద్ధిని
కేస్త్రం వృత్తినెఱుంగదగిన సర్వేశ్వరుని కేవలనయనంబున
౮౮ గనఁగాం వలెనని పల్కువాండు కఠిమొకాండ్ర॥చ॥ కనుపడలాశ
కసృష్టికిఁ కర్త యనంగలడె వ్వడాతని గనదగునెట్లు
నాం దినమొకండు రచించినయిల్లు వాని గన్గొనకయుం ముఖ

నైఁకింగి సుగుణాఁ డుండ తడుండు నటంచు నిశ్చయంబా నరిచిన
౮౯ ట్లధిరుడు సమార్జితబుద్ధి విలాసవంబు నను॥చ॥ అతుల
చరాచర ప్రభృతి తన్మయ కనుపట్టు ప్రపంచ సృష్టిసంస్థితిలయనా
ర్యకాంశలము జేరదాం దెఱింగిగి బరిపూర్ణాప్తి నవ్యసంగమగు
దాంనదానికి నయ్యుండ ధియానయ వైభవత్తి పటా నివిటు
డగున పరాత్పరుడు నేతయటంచు నెఱుంగగాందగును॥
౯౦ క॥ సర్వము నను నీశుడగుట సర్వేశుడనంగ దగియుఁ బలు
నైరియుకద్వై దుర్వార భక్తి మజ్జనని౦ర్వ స్వర శ్వర్య దానని ర
౯౧ తజెలంగును॥ఉ॥ అతని కంష్ణనింకొంకరుఁడ నుర్వి దుగల్లి నక్కత
ద్రిమాంన విఖ్యాతి వహింప బాలునదిగాని తరంగ యునక్క
దద [illegible] సంభూతుడనానె సంగదగు బొల్లుగవారికి కర్తగా
దగందాం తతశక్తిగాం నను కడంచు పరాత్పరు బల్కు వాఁడు
౯౨ గును॥సీ॥ యల్లధర్మముల నింపెసగునెందును కవిడుపుడ
మిగన్నేనదాని కొండ యుడగుంచు సరసనీతికళ్లాం విశాంరదు
తాంకెడుండునని యెరింగిన యల్లదినకరెందు తాంరకాంమాం
సవత్సరములునానేక పర్వ విధిప్రవర్తనక్రమనియుక్తమ
గునీప్రపంచంబు దగురీతి నడపింప దిక్కైయుఖండుడై యొక్క
౯౩ డుండె॥తే॥ మానసారంగంబుల తురి జ్ఞానశక్తి భవ్యసు

షమాదివిభూతులప్రస్తుతింపఁబాలుచుసర్వేశ్వరుండనాది
౯౪ లియవలయు। మదిలోవేకంబుగల్గినమానవుండు॥ క॥ త్రి
యకసర్వేశ్వరుడొక్కఁడలఘుజగంబునకుకర్తయనిమది
సర్వేశులుపెక్కండ్రెసగుదురని। పలుకునతండజ్ఞుడనగబ
౯౫ రగుధరిత్రిన్॥ చ॥ అనవినిజ్ఞానబోధమునికత్తరిమల్లర
సాంఖ్యులిట్లుబల్కుననఘముక్తివైభవముగోరినమేటి
పరాత్పరుఁడిదియనిరుపమానలక్షణంబయాంబ
తురత్వగుణస్వభావములఁ ఘనధిషణాంవిభూతి
౯౬ నెరుగఁదగునంటిరనేకభంగులను॥ క॥ ఎంచక్కృతార్థుఁనా
జేయదలంచిననంనాస్తికులయుసర్వేశ్వరప్రాంచత్క
త్రిగిరీలువనియుమింటెదదల్లక్షణములవేరయచరిత్రా॥
౯౭ క॥ అనవినియాంతనాంతం, శనునాంసర్వేశ్వరునకునార్తై
పాలుచుర్ఘనతరలక్షణములుముదముననేవాని
౯౮ లాకనమూండెకరింత్తును॥ క॥ మొదలగులక్షణావుదియె।
యువిదినావిను మనఘయాంతదనుపమితుడనా।
బాదలుడసుదానయుతరసముదితుడుగాక్షేప్తుడవ్రి
౯౯ యుండబలుంత్రై॥ క॥ మదిదలపనతడొంకనిచె, నుదవినతర్త

ర్తప్రార్థమొండొకరునిచేనుదితుడగునిట్లుజనచన।
మొదలంటకకారణములుమునుకెనుమపెక్కైకావున॥
౧౦౦ క॥ కారయనేనాంటికినొకకారణాకార్యంబుగాకతలిగి
కరముజ్వెనరిరుపరాత్పరవస్తువ। పారబలజ్ఞానన
౧౦౧ యుక్తపాచతురతలను॥ సీ॥ ప్రాగిననెలఫ్రోలగదియుం
పచెలుబసాకినతదుష్ణతజలంబునకుబనటి। వలనదాం
నికినగ్నివలననగ్నికినుష్ణతాంకాచులనల్పదత్తములు
గాంక, సహజంబులనుచునిశ్చయమునబ్ధినయుట్లధ
రగానబడుపదార్థంబులెల్ల। సర్వేశువలననసంజ్ఞాంత
౧౦౨ ముల్దదపారబలనయజ్ఞానక్రోపాంప్రభావ్యభావ్యసు
షమాదిభూతులబాంగులరయ। ననితరప్రాప్యము
లున్నిశ్చలాంతరంగవాంగగోచరములుజగదావ్ర్తిపకం
౧౦౩ బు। లింకెరెండవలక్షణంబులుకపలుతు॥ క॥ వమునుపెనక
యునమకాలములనుబాడమునకవేరంకనివలననేప్ప
టికిదనుదాన్నైసర్వేశవారు। డనువ్వేందుగణింపగాన
౧౦౪ నాందిపృధ్వై॥ త్రి॥ ఇంకమూండవలక్షణంబెరుకపలుతు।

నెల్లనాం విను మయ్య సర్వేశ్వరునకు । నలఘు మస్తకకర పదాం

బ్జవివ యవంబు । తెంపు జతకగల్గి పాలు పొందవెంబి చూడం ॥

౧౦౫ క॥ కరచరణాద్యావయవవిస్ఫురణాముబ లివారణా

యుతముబాంలు పగనే తత్త్వరణాముననాకడుక త్తుర్ తనెర

౧౦౬ యవలయుజ్జుంమ్ము షునమనీషాం యుక్తి నీత్రే॥ అతనితాం

ఘ్నిడగుచు నితరుడొంక్కడు లేడు । గాం నమే నుగలుగగాంద

తనికి । గలిగనే ని పెక్కు కడిమలతో రినుండు । నతని మహిమ

౧౦౭ కడియన హార్గమనఘు॥ క॥ ఇంక విను ముల లాకక్షేమంకరుస

ర్వేశు నిరుపమానచరితు । నిశ్శంక దలచి । చెప్పెద నకలంకము

౧౦౮ నాలవదియైన లక్షణామి పృథుమ॥ శా॥ వాంసిర్ లారత్ననిస

గ్గరక్షణాలయవాప్యాపాంరపారీయత్తై । యాసర్వేశుడ

నంతబుద్ధిబలధైర్యజ్ఞానకారుణ్యశోభాంసంపత్సు

తుకాది సర్వశుభసంబంధంబు నంబాశేల్లు నెంతేస త్యాంబనిప

౧౦౯ లికర్జమగు సందేహంబు లేకింతయును॥ క॥ ఇలగల నెల్లప

దాంర్థంబుల యందెసగినబలంబు మొదలైన గుణాంబులు

శుభముల నగబడి యధిపాలు పగు సర్వేశువలన బొండమి.

౧౧౦ నల్పుగడను॥ క॥ చెదరబడు సకలశుభములు । పదపడి సర్వేశుడను

శుభమునందుండుర్ । మదిదలపనంతడప్పాల్పబాండలుర్ మితిలేని

౧౧౧ భద్రములదనుదానై॥ అదియెట్లంటేని॥ క॥ తులమినుమయిరెం

డురూంకలు । వెలయొంతటి నీసమునకు వెలయెక్కువయాం ।

విలతాంప్రకాపర్తికనకాదులకల్లన యనుచు షుదికి

౧౧౨ దొరబగవలయును॥ చ॥ విమలమమూల్యవాంమర్రిభు

ఖిర్ దనకుర్ వెలదీచుర్ నప్పుడున్నర్ముల గువాసనవస్తువులకం

త్రి చికిర్ గల వెల్వానంతరాశియున వహించి బించి యవల్ర్ బ

రివారాణాముల్ లేవి షుఖలునర్ । సముదికకాంతి లక్షణాగుణాస్ఫు

౧౧౩ రణార్ బాలు పొందుకై వడిని॥ క॥ చెదరబడు సకలశుభము

లు । పదపడి సర్వేశుడను శుభమునందుండుర్ । మదిదలప

నాంతడప్పాల । బాందలుంమితిలేని భద్రములదనుదానై॥

౧౧౪ చ॥ ధరగల వస్తువులెబరిమితంబులదెల్లనవాంఛితంత్రిమే ।

లాంరయదుతప్పలంచారుకయుర్ వివరింపగనింతస్సే యు

నింతరయు నప్పంచుబల్కుటమహామహాయిడాంఘ్నిశనం

తుడి ప్రరాప్పురుడమితంబుతైతగు శుభంబులనుల్లసి

వేదాంతరసాయనం

౧

౧౧౫ బుః చిరంబుగను॥తే॥ అతనికి కతిరయె సుజ్ఞానమగుచునుం
డు। నాఘనజ్ఞానమురు బలంబగుచు విలయు। గాంభ
నత విరయబలమెరుకయు దలంపనెంతజే యుంగవలసి
౧౧౬ ననంతజేయు॥ అవియుసుంగాంక॥చ॥ ధరజనప్రాంచితం
బులగు దైవములం బాండగానమేను వి/వరసి యెకప్పు
డీదృశములంబుదవియ పురాణవాక్య వి/స్ఫురణా
ముతెనెజెంగి బలుపరికల తత్త్వవనేకదైవతార। త్తరముల
యందు ముంస్తు బలుకగల లక్షణముల్ నిజంబుగను॥
౧౧౭ క॥ తెలపెంగ లెప్పెం యనివారల నొకప్పాక్షెరిగరంలరసిబా
డగనండులనొకడేనియు నీదృశముల లక్షణములు
౧౧౮ వహించి ముఖ్యుండైనను॥ క॥ ఆతడు సర్వేశ్వరతా।
ఖ్యాతిదనరుగాంక యునర్హతగునను బుధకీర్త్రులతల
మున వాదించుచు వి। నీతిరహితుడఘము నందు నిక్కం
౧౧౯ బనఘా॥ కా॥ మదిదలపగ తనుదాన్యై। కేదలకరియొంస్థ
ఉతనాదిగాంనుండు డయ్యుక్। బదపది కెండిన నివిభు/విధి

A Christian Poem

౧౨౦ షంబులు లక్షణములు వెలయునతనికి ని॥తే॥ జలజభవవి
ష్ణురుద్రులు శక్తివలన। బాడమిరని తత్త్వధిల్ బల్క బాంరయుః
కుండు। వారికి నీదృశలక్షణా వైభవములు పృథివి నెజ్ఞంగి
౧౨౧ మదివిచారించి చూడరా॥ పెంచియుంచెప్పెద॥ సీ॥ ముంది
వలక్షణంబు విధంబు చెప్పెదతను పుగ ళదు పరంభురు
సతెప్రుడు। ధర్మశీజనారాధితముల్లైనద్దైవముల్ రసనా
(గ్రు) వక్ష్యస్థిరః ప్రదేశ। ములదమతము యుంగవలనిపైకునిప్రే
మనక్కడక్కడ బెండ్లియాండిరని యు। పెలయాంత్రుగరాం
డినిచ్చులు జెలంగుదురని యునుజాటుతత్త్వదిసూని
౧౨౨ ములగు/సకలశాస్త్ర పురాణముల్ జగతిబ పుర।
వచనరచనలగాంపున వారలకు శరీరములుగ
ల్గునని విచారించి నిశ్చయింపగాదగు మనకును
౧౨౩ ధీంద్రుతలకు॥ శా॥ ప్రణుతింప్ మిద్రీతి సద్భులకృపా
ప్రజ్ఞానయామోదిలక్షణా సుజ్ఞానగర్భారతాంచి
భవతేజసూత్ర తుర్లక్షభూక్తరక్షణా బాంతురవ్యకళా

వేదాంతరసాయనం

నిరూఢి త్రిజగత్సర్గస్థితిధ్వంసతంత్రనుత్రైయుత్వయుత్రైప
౧౨౪ రాత్పరుడుదారంజిల్లునెల్లప్పుడును॥ చ॥ తలపపరాం
గనాంనిజసుతాంసురత్తైకసుఖానుభూంతివర్త్తులు
సురాంముదాంవిలమత్తిదగు ర్లహారిశంభుధాత్రాశక్తులు
మొదలైనవేలుపులకున్ నయమొప్పదాంకింతగాంపునర్గ
లుషపరంపరాభుర్విదయకారణాముల్ ధరతత్త్వద
౧౨౫ ర్శనలు॥ క॥ శతధృతినిర్జరముఖ్యాద్యైవతకోరటికిభూ
మిదేవవైశ్వాంఫ్లజుల్॥ వితతముగమరియుతత్త్వదు।
౧౨౬ చితనరులవధింపగాంవిశేషలరియుగును॥ క॥ అనియా
ధ్యానదుర్భరపాపనికరమవ్వేలుపులకుఖ్యాపింపగజే।
యునరులువసుమతిదానివలవదయానెనయురనివారి
౧౨౭ లనుబల్లదగును॥ సీ॥ హరితనతంత్రయానని యెరుంగని
ధాంతయునువిష్ణురుద్రులుదినకరరదయముజాంద
దెలియకయుత్రిధామినియుంన్నయెడకుతాంరడుగ
జారయిరనిశోతు। మాంహాత్మ్యమెనెడుసమ్మతిక్కలరాంగా

A Christian Poem

ముసందుజెప్పుటరాంముండుసీతనెత్తిఁకానిపారవుాం
వరలుండనియెరుంగకపింమ్మటనితాంతమోంహరక్షిగనరిక
౧౨౮ నరిణిభూసురరత్తమశాంపాతర్బాంగిలినను। దత్వు
రాణారార్ధకుశలవాదములదినుట। వారలకనూంనవి
జ్ఞానవైభవంబు। పెంపెసగకుండుననినిశ్చయింపవలయు।
౧౨౯ క॥ మునువిష్ణునికర్గయుగంబునబాండముధుండుగ్రైట
భుడనాందగుపెళ్లనసురలిరువ్వురధికబలముననధాతవధ
౧౩౦ ప్రయత్నముననెనుదవ్వులను॥ క॥ అదిగనిసంత్రాసాంవిల।
హృదయుడయివిధాతమాంయనెంతయుబ్రాధ్యం। పర
యాంమతినదియాంతనినిరుదెలుపదలసియుతడనె
౧౩౧ కవిధములను॥ క॥ కాంచకవారలమాంకార్గని। పంచసహ
స్రాంజ్రములకుబడలుపఅలగాంకంచితధృతినెకవ్రేశి
తి। ధృంబగలేదయెర్గననినరులిలబలుకుడయియును॥ చ॥
౧౩౨ మునుపురషూంవ్యహుండు॥ కపిముఖుర్గలతోననిమాండె
నింద్రజిత్తునకనిషంజ్ఞికంధరునితోనెదిరింపగలేకశంకరాం।

ద్యనిమిషకోటిమాయకు నిజాంగవిభాస్వదైర్యశ
కృతిశ్రీనవిభూనియయ్యసుకచేలలుగాంయములం
౧౩౩ దివినతను॥క॥ తొలగననియచ్చుటచ్చుట బలుదెఅగులనా
ఉత(త్రు)బంధార్థవిధిజ్ఞలుదానజేసియమితప్పుబల
౧౩౪ మొప్పదువారికనుబుబలుకగవలయును॥చ॥ జనకజరా
వణాంతు గాని భిన్నతదీయవియోగవేదనంగనెర
ఘూర్ద్వపహుండు సితీక్షంధరు డాంత వధూటి యల్ల
నాంభ్రాంన విలపింపనం బని యు లోకముబల్లగదా
నవెల్లులం దునెకడు మళ్లురేనిపరితోషభరంబువ
౧౩౫ హింపదంన్రుడును॥క॥ పరమాగాహినసయుబలకరు
ణాభిజ్ఞానకాంతుకంబులు సర్వేశవరుని వితదితరు
నియతన్ని సరిగాంబలుకంగ కల్మషముగ్రాపించును॥చ॥
౧౩౬ అతిశయచాంర్యమాంపందురితాన్వితశైకసుపట్లు
శ్రీదేవతలసముచ్చనలకలుషవర్తనలందకువారి
కిట్టి దుర్గతులనెచటాంప్రగానెపుడఘంబానరింపగని
కసత్రీయాంరతులుగజేయుజాంలపుపరాంత్పరునా

౧౩౭ భయమట్లులగడుము॥చ॥ లసదసమానసర్వశుభల
క్షణాలక్షితమైయఖండమై రొసగుపరాత్పరత్వ
ముదహింపసమర్థమెయ్యదిదేవతాంవిసరముగాం
పునంబరిభవించుటకజ్ఞమ్ముతత్త్వదర్శనాంపరీసనమ
షతాంఘహీంతుకమునపూర్ణమునాం ఉనభిజ్ఞ కోరితికి
౧౩౮ నీ॥శ్రీ॥ తలపనిర్వశైవతాంర్యత్రాంరయుగూండతత్త్వద
నుచితములగుమైదమములునలువ నిశ్చగించునెసర్వే
౧౩౯ శుడిట్లనంగ దేవపరాత్పరకుధాంత్రీసురేంద్రా॥చ॥ ఎ
యుకయియుబుద్ధియుంగలిగియుంటిరకెట్లనమెబివి
ధిలాకి జోఋతలగూండితాంజనజేష్ఠలనాంటలని
ల్లబూరప్లక్షద్రింపుమగని నీతికిరవిదసమాంజము
మెచ్చగపల్కవానిపెద్దకమువిభిబుత్త్రివసుధ
౧౪౦ వేదగీతడలంబుగాంప్రనను॥చ॥ అరయశృతి
నిష్ఠులనరయుంబులసత్యమునైనవైదముల సర
వినసంతసర్వశుభలక్షణాలక్షితునైనయుపరాం

ప్రభుని మహత్వసామర్థ్యము నగాంచియిం
డునఫలంబుల్ కల్గుతాఁ బురుషుని మెప్పుదం స్తుతికి బుద్ధి
౧౪౧ మదాంర్యజనప్రకాంశములు॥ క॥ పలుబంధంబుల
నీ ధృశ్యములజేష్టలు నెరపుదైవములు ముంన్నెటులన్॥
గలిగి రని సంస్థ వేడగ। దలచి నవిను మనుపు జెప్పిదన్ బ్రి
౧౪౨ యమెసగను॥ క॥ ప్రవిమలమగునాత్మనాయె। దవల
క్షీణావిధమదత్తిదన సర్వేశ్వరుం। డవిరళ శరుబి నెల్లకతల।
౧౪౩ సవకాశముత్తేక యాంత్మజుడై వెలుగాంచును॥ క॥ జ్ఞా
న బలస్ఫురణంబుల। దాన్చ్వ వుండు నను టుదంచర (దలచ)
వయిపా। నూంనశరీరముగల వాంరడై నాంత
౧౪౪ డంబు సందియము వలదు సుమాం॥ క॥ రంగుగ
నీయుదిబూంపిం। డంగల వస్తువు లెరుంగు టకు
నాటివయుం। తుం। గదయుక్తిఖిలంబుగ। నుంగొనస
౧౪౫ ర్వేశుండెందును ంగలడెరుకను॥ ఆ॥ త నరుబలంబు
కల్మికుబి తంబివి నానిజనా జరి ధర్మవ। ర్తనజర

గంబు భూపతి విభంబున లోకము పాండిబి త్రము।
దను మతమెట్టు లట్టుల మహాకబులుద్రై నడిపింపనా
తడం। దును గలడంబు సందియము నాంల్కా నకా
౧౪౬ డు డురుత్తవెరాత్తములు॥ క॥ జగతిగల వస్తువులు
కృత్యంగ జన్మించుటకు మశక దంశాదులు కై పెంపు
గనుటకునాదికారణ। మగుచు నతడె బట జెలుగు
౧౪౭ నవిరళ శరుబి ద్రైయె॥ క॥ బలనయకరుణాం జ్ఞానం।
బులమేరల దవ్వుల కెల్లప్రభుడు దానె బటన్। గలస
ర్వేశుడు నిత్యమ్ముల గనతదయాంగ్రి పాపము
౧౪౮ లుస ల్పుమ దిది॥ తే॥ అసురూంపతమెలగకాబె। యు
నఘములని ప్రతిన జేయుమధిపతి యై వీక నవధి
నీతి జ్ఞానము। లనెరపనాజ్ఞ నతడెటు గలదుగన్న
నుబునను॥ యింకొరానా రక్షలక్ష్యణాం బత్తిదనిని॥ కే॥
౧౪౯ భువనంబులనెల్లపదాం। ర్థవితతిగ్రాత్మగస్పజింపదా
కారణమై। యవిరళ జిలకరుణానాశై భవముల సర్వ

౧౫౦ శుడెవట భాణిలుమరియు॥ క॥ పరిమాణాపహారేనబుద్ధి
స్ఫురణాంబునగాని ముంన్నుబాండమునివస్తుతత్త్వముగని
గింపగరాదది తరునదిప్రాపించునేయతనిసాత్మ్యగుణ
౧౫౧ ము॥ క॥ సమయప్రమాణాసాపహార్యములును కెూరపం
బులేకయతడిహంపరలారికములుస్థిరలవస్తువులారూపమి
౧౫౨ షమునసృజించె నైపుణిసహితుండై॥ క॥ అనవిధి మల్లరసా
ఘుర్యండమనాతనికాంక్షితప్రియారామమికతంబుననత
డుజగంబులకల్పనచేసె ననంగమునిలలామంబనియె
౧౫౩ ను॥ క॥ ఉద్ధురశక్తిప్రపంచసముద్ధరణాత్మసేతుడగుబు
ముంనతడుదృఢబుద్ధిగలవస్తువులనదిసిద్ధింపనివాని
౧౫౪ గలుగజేసెఁ జెలుబను॥ క॥ బుద్ధిగలవస్తువులనేలప్పు
ష్టిజేసెననగసర్వేశునెరిగి యాతనికిదగినన్మైదము
లునల్పిపిదపనక్షీణామోక్షపదవియవిబాంధుటకు
౧౫౫ ధాత్రిప్రబలజేసె॥ మ॥ కడకర్కసవర్జనాంఘ్రికర్విహితముల్
గావింపగాంబుద్ధిమేల్బడయర్జాలనివస్తుసృష్టికర
ణప్రావీణులైయుండునాతడుధాత్రిమనకీదృశాప

A Christian Poem

కృతులుదక్షత్ర్పతజేయంగజొప్పుడుగాంకష్టియఖండమూర్తిఁ
౧౫౬ వినుతింపఁబెక్కుబంధంబులను॥ క॥ వెడుకసర్వేశ్వరుగాంనియా
డకతత్త్వవిధతంబులగువస్తువులన్ విడకపొంగడినగల్మషపీడఁబా
౧౫౭ రయుడురుజనులిపింమ్మటననఘా॥ సీ॥ అదిరెయెల్లనంగజెప్పె
దవినుమొండాక్షదృష్టాంతముగధరిత్రీశుడొకడుప్రాంసాంద
మొుండుకల్పనజేసియుచ్చటశర్కరాత్క్షేత్రభక్ష్యములుమొ
దలుగాంగలవస్తునికాయంబులనసేసియువలనొంనటనిల్పియా
దుగల్గువస్తువులిడజూచువానినేలినవారలనిచూర్చుచువాం
౧౫౮ రనిసుదినంబుననధికతరభక్తిపొరవశ్యమునబాదవిత్రప్రణాం
మసమర్చలదనరిత్తెనివానికట్టడజేసినవసుమతీశునంతరం
౧౫౯ గమునకునిష్టమగుటయెట్లు॥ యవ్విధంబున॥ చ॥ కడకజగం
బుపేరనిలుగక్షీరవిందులదారకంబులన్ బుడమిసమస్తవస్తు
వులబూనిభవద్విహితానువృత్తిజొప్పునియమించునా
తనిప్రభావమెరింగితదీయపూజకున్ గడగకయుంనరీవ
౧౬౦ స్తుభజనంబానరించినవర్చసల్పన॥ క॥ ఆసర్వేశ్వరుడుని
జాజ్ఞాసక్కగజేయునినునిజమిదితదీయాంబాసు
ముఖతగాంఅతంగనిదాసుగుణాశ్రితయదియుప్రయో

వేదాంతరసాయనం

౧౬౧ జనముగుడను॥ అదియెట్లంటెనీ॥ క॥ తురగముననకు వైముక్తి యి
నంతరమున వెన్నెక్కియుద్ధతకళాహంతులంబారయింతుగాన
౧౬౨ దానికి గరము నమస్కృతులు జేయగా జనుమేక్కో॥ క॥ మొదల
కులాలుడుగెల్లన గదియించి సభక్తి వ్యుత్పత్తి కకుదాపిదపన్ బదయి
గతిద్రాక్ష వానికి నదిసలుపుడ బుద్ధికొందవరైయుండగదా॥
౧౬౩ చ॥ జగదుపకారకారకవిశాలసమస్తపదార్థకల్పకుల్ద్రగున
తర్కబలాత్పురుమహామహులు సరవి శుభస్వభావులైయుండగ
దగుగాకలుహాంతడిలగల్లగజేసిన వానిప్రాజసల్పగదు కతంబు
౧౬౪ లంటు శనిపల్కుట యెప్పునసంశయంబుగను॥ క॥ సముచితమతి
చెప్పితిభువనములకు దానాదికారణాంబైయాంతండమరు
ననిలుంకసుమనస్సుముదయ వృత్తాంతమెఱుంగజను వినుపిం
౧౬౫ త్తును॥ క॥ రహిసర్వేశుడుముంస్నగనిహాపరలోకములు బ
లిమిస్పజియించి మహామహులదనూరహితులలోక
హితులలబరమండలమునగలిగించెనయున॥ వారవ్విధంబు నం
౧౬౬ బ్రవర్తిల్లుచుండుదురంటెనీ॥ క॥ అమరుదురిక మ్యాంటయ సత్య
మనాందగదాక్షరాక్షరాలోకము నందు మనుష్యులనూసాం
౧౬౭ గతలియము వదలిన యాత్మయెట్లు లట్టులవారలు॥ క॥ మానవు

A Christian Poem

కంటె వారికి హీనబలజ్ఞానబుద్ధులివి మొదలుగ దీర్ఘ దుర్నెంస
గెస్వభావంబులుగా నిఖిలశుభంబులొంకొన్ని కరికతడు కృప
౧౬౮ సూ॥ చ॥ కడు కృప దత్స్వభావములుగా శుభముల్ సమకూర్చి
వారలెక్కడు గనుమేలురావలసి కోరమదిన్ దనకిష్టమెట్టుల
ట్లెడపక తన్నెరింగి భజియించిన పిమ్మట మోక్షసౌఖ్యమింపడ
౧౬౯ రగనిత్తునేనని ప్రియంబునబల్కె నతండు వారికిన్॥ క॥ వారలలో
గొందరు వి సర్వవివేకముననవిలి సర్వేశు మనంబెరితి నటులనన
౧౭౦ తలియు దారంబగు మోక్షపదవి నందిరి మరియున్॥ చ॥ అర
యస్వభావమై తనరు నట్టి శుభాకృతి నెనహాంకృతిన్ జెరసియు
కింతయుండనకు మెప్పగు రీతి జరింపకున్న దుర్బుద్ధులనిరయం
బుపాలప డచెదిరిడనమొందరనాంతదాప్పిరాస్థిరతరమో
౧౭౧ క్షమైశ్వవ ముజెందిన వారలు సన్మనస్కులై॥ క॥ చిరతర నిర్వాణాప
దంబారసియెవారొ క్షరొక్షరాక్షరకళ శుభవి స్ఫురణా సమున్న
తిన్గైకొని పరమనయ జ్ఞానబలకృపానిధులగుట సూ॥ క॥
౧౭౨ జనులకును పకృతి వీరివలనగలదని వారి నీయుల్లాంక్షరితత్త
జ్ఞనానావసరంబున నెన్నిక్షని కాంక్షని వెక్కైన తడుగాంప్రగనిలు
౧౭౩ పుసు॥ చ॥ జలరుహ బంధుకోటి రుచి సంపదుధారుడభేద్యు

వేదాంతరసాయనం॥

దివ్యోర్ధిక్ నిల్పినసన్నస్థలవని ప్రజకు జ్వాలధర్మమార్గ
ముర్గెలుపుచు దత్తదాచరితనిర్మలప్రేంగారి పరంపరా
జపంబులుగాని పొయి భక్తిమెయి ప్రేమలవచించురువి॥
౧౩౪ స్తపంబుగన్ ॥క॥ మును సర్వేశ్వరుచిత్తంబున కొప్పుగ మెల
గకునిక మోక్షపదంబాందని వారుపిశాచాళ్ళిలదన్
౧౩౫ ~~కొనిపోయి~~ రుదురవ్విధము జెప్పెదం విను మనఘా ॥క॥ ము
ను సర్వేశ్వరుడత్తపడనికతమునదారుకెడపట్ట్ ద్రోచినము।
క్రొనెన యిశుండగ నరులను దినము రయిర్ దాని జెర చుతెరవు
౧౩౬ పిశాచుల్॥ వ॥ ఆది యెంట్లంటే నిసకలచరాచరభూతమ
యంబగు నీ ప్రపంచంబు నంగల జనుల శారక్వపానయ
బల జ్ఞానతేజఃప్రభావసంపన్నుండైన సర్వేశ్వరుడు నెరుంగు
వివేకంబు జూపుడమితదది నాక్షిణా మోక్షసాంప్రాజ్య
౧౩౭ నుభవంబునకనహర్లనితల సిభూలోకంబునకు దిగ్గ।తా
ము వెల్పులమనిరొల్లి వారలకు దెలుపరచి సర్వేశ్వరాహర్
విధానంబులునడపించుచునని
సపరాభివిధానంబులాచరింపుండని జనులకు హనాప్ర
A+
వర్తనంబున నొడలరచి మరియుమానవులకొండ్లె నధికబ

A Christian Poem.

౧౩౮ జ్ఞానప్రభావంబుతెసంగుఓవలనవారలకు భయంబు
తప్పదించిరియున పశుల్లిలసాపశుల్లిల జేయుచు వారలుని
జాచార్ పరాయణులై యుండునట్లుగా నిదియొక్క పెరవు
౧౩౯ గల్పించికొని యుండు వెండియు॥క॥ మాలకు జనుజాల కిచె।
గాలముగ నియవి భయంబుగ దురలరచునం।చాలినె ఆపిం
డుమఉగిడి। కూలిచిబడి శమునవించికొను బంధము నన్॥
౧౪౦ క॥ కడుదుశితంబులకు భయం పడుచుంతగ వాని పేరిబలుగా
లము నర్।దిడికుతుకబహువాక్యతులని। యడునెజ్జిలపిండు
౧౪౧ మానవాంబుచరాశిన్॥క॥ కొనిపోయి నరకల దిశంబున

౪౮ సై త్తు ౧౩౭ పద్యము
A విధానంబులునడపించుచుని వారలంయెకలుడివియుపూర్వంబునవిశాసు
మతప్రచారకులుగతజేవ్రాసైనతత్త్వన్నదాంకితంబులుగాచారాలయం
బులున్నిర్మించి విగ్రహపూజాడశాపచారకపూజావిధానంబులాచరింపు
డని జనుల ఇత్యాది—

ధి ముల టౌండదెపిడిరుద్రాక్షల ఉతబూని నపాపంబుడ
పులకైడనైయె చను నని। యొదవించుర్ జనులకి దిన్గి శాపాయ

౧౮౪ ములన్నో॥ క॥ కావున సర్వేశ్వరుగా భావింపక వానినెప్పుడు
పగరని తెలియక గావలయు విశ్వసింపక యీ వసుమతిని
౧౮౫ త్రుంగుటు తాలడచేసినరులో॥ వ॥ అనియిట్లు బహు ప్రకా
రంబుల మల్లరసాభిధేయునకు జ్ఞానబోధము నిండ్యూండు
జెప్పినని జ్ఞానభాసురు నకప్పుర్వ తాఖ్యుండు బల్కిన నతండవ్వ
లి వృత్తాంతంబాత్తిదని యమ్మహానుభావుని డుగుటయు
౧౮౬ సు॥ ఉ॥ కాంచనశైలలక్ష్మిధైర్యతనుకాంతి విదారితసూర్యరూ
పత్వ్రాంచితసూనచాపపుష్పితార్థకలాపనిజస్ఫవత్రపా
కుంచిత మాళిభాంగనయుకోవిదబంధుజనానురాగని
స్పంబలభావమాత్వపదసారసనేవదయాపయోనిధీ॥ క॥
౧౮౭ పర్వేందుకుందచందన శర్వార్వాఖర్వవిమలసత్కీర్తివి
ధూ నిర్వాహకదీనార్ధి సుపర్వద్రుమ కుమతిగర్వాప
౧౮౮ ర్వతశ్ఛిదురా॥ ఆత్మాసహం॥ సకలబంధుజనవనీవసంత
యేసునాథపాదకమలచింతయు క్రొత్తంభదానసాంత
సత్యవిప్రకరముఖసరోజభ్రాలభాస్కరా నిరూపకథ

౧౮౯ మర్దకలితాంతరంగ సుగుణారత్నాంశిభూషణా॥ గద్య॥
ఇది శ్రీమత్సర్వేశ్వర కరుణాకటాక్ష వీక్షాలబ్ధ సరససాహి
తీధారేయ యాత్రేయగోత్ర పవిత్ర మంగళగిరి తిమ్మయా
మాత్య పుత్ర సుజనవిధేయ యానందాభిధేయ ప్రణీతం
బైన వేదాంతరసాయనంబను మహా ప్రబంధంబునం
దు ప్రథమాశ్వాసము॥ మంగళమహా శ్రీ శ్రీ జేయును॥
శ్రీ సర్వేశ్వరార్పణమస్తు॥

వేదాంతరసాయనం॥

౧ ॥ ॥శ్రీనిధిమాంబిల్ల కులాంభోనిధిహిమధామస్త్రీస్తుప్రా
జాతలసద్ధ్యానస్థిమసుధీసన్నానితగుణధాముడాసమంత్రిల
౨ లామాత్యా॥ అవధరింపుము జ్ఞానబోధాయత్తవితాని। మల్లరస
నామునకు బల్తైనుల్లసిలుచు। ననిత్రయంబున జ్ఞానగోత్రా
౩ మరునకు। పర్వతాంహ్వయ తిల్లిని పలికెనపుడు॥ క॥ వరుస
నెఱిగించితి సవిస్తరముగ మును సన్నవఃపిశాచుల తెఱఁగుల్
ధరణిస్థలి సర్వేశుడు। నరుసృజియించిన విధంబు నఘవిను మిం
౪ కను॥ క॥ మృగజాతిఁజేసి పిమ్మట। మగవానిమనోజ్ఞరూ
పమహిమాతిశయుఁ। మగువనొకతె సర్వేశుం। డగణితబా
౫ హురత్నధురుత్నైసృజియించెను॥ చ॥ పాలతి మొగంబు మేనవి
కపాలయుగంబు శక్తస్థలంబు వీను లుజిఘనంబు మధ్యము క
సుంగ వజంన్నులు పంకజాతకజ్జలము కురాత్థచంద్రునవాన్నై
కతకేసరిబింనచతురమర్షలములతోవిరోధముగానంగమ

A Christian Poem

౬ కింబున భంగురోద్ధతిన్॥ సీ॥ ఇందిందిరములకు విందుపెంచెనిగుంపు
కలువలస్సై కౌరడు కంనుదోరయి। యలరుగుత్తులకువియన్నము ప
యోంధరపాళివలము రికనుగునెచ్చెలిగళంబు। రిక్కరంయనిచిగురా
ర్జనచుల్లి మానసంబు విద్రుమజాతికి విందుమోవి। వంనెప్రుత్తడి
౭ కెత్తెవలబాంధవము మేను పల్లవసన్నాని పదయుగంబు॥ తే॥ నైకతమున
కుజనువతిబఘనతలము। కరటికుంభములకు హితకారితొండలు।
గంధఫలికను కూలసంబంధినాస। యంబుజాక్షి కుపొంగడశకల్యంబె
౮ దానీ॥ క॥ ఈ ద్వ్యశసౌందర్యవయః। ప్రాదుర్భావమున దనరు రమ
ణికి బతిగా। నాదిపురుషు నియమించె। శుభోదయు పరాత్పరుం
౯ డనూనశాంతిన్॥ సీ॥ కదళికాశోకమాకందపాటలపున్నాగపనసప్రం
న్నాగవిభ్రాజితంబు। వకుళనారంగచంపకమధూకపటీరమందారకుం
దసమంచితంబు। తాలతమాలహింతాలనింబకదంబు॥ జంబీరతిలక
విడంబితంబు। మాలతీకరవీరమాలూరమల్లికామాతులుంగలవం
౧౦ గమానితంబు॥ తే॥ కీరపికసారసమయూరనారికాది। వివిధనిజజ
కిలకిలారవయుతంబు। నగునొకరసుకక్షేళికారవావనసీమ। యందు
౧౧ నిరువురవసియింపుడనుచు బలికె॥ క॥ తనయాజ్ఞగైకొనిచరిం

పనసకమహీజాతఫలసమాజముదక్షి। తేనెఫలములదినుమని
కృప। గొనకొనవారలకు నాలుగువరములొసగెను॥ వ॥ ఇ
ట్లుభూలోకంబునకొంతకాలంబు ప్రవర్తిల్లియనంతరం
౧౨ బున మోక్షంబొందెదరని యిచ్చినా॥ క॥ ఇచ్చిన నాలుగువర
ములు। బుచ్చికొని వధూవరులు ప్రభుడు సర్వేశుఁడిచ్చతము
మెచ్చవనధర। విచ్చలవిడిఫలము లనుభవింపుచు దిరుగన్॥ చ॥
౧౩ అలరె వసంతకాలము నితాంతలతాంతపరాగపుంగసం।
కలితదిగంతరాళము పికభ్రమరీశుక కేకికోకిలా। సలలితరా
వగుంభితరసాలసువర్ణపతీశపాటలీ। తిలకముఖద్రుజా
౧౪ లముప్రదీపితశ్రీగారుచిప్రవాళమై॥ చ॥ అలఘువనే
దిరాపరిణయాంద్యతికోకిలకాంహాళస్వనంబులు భ్రమరీ
సుగీతరవముల్ వెలయన్ జనుదేరగా మధుండలరులవింటినే
యుఁగ్రీడువనాయతనంబున పచ్చతోరణంబులు సవరించె
౧౫ నాంశుకసమూహములుల్లసిల్లన్ మనోజ్ఞతన్॥ సీ॥ మొ
కరితుమ్మెదపిండుబిరురభారంబుతో దరుణాంపుకుందదంత
ములతోడ। పరిపక్వమృదులబింబరదాంశుకంబుతో
కాంచనసాసాంగకంబుతోడ। సరసప్రసూనగుచ్ఛకుచద్వ

యంబుతో ~~[illegible]~~। నవలతాంతోష్ఠ
బాహువల్లులతోడ। పరువంపుసురపొన్నవిరిబొండ్లు నడగు
౧౬ తో పరభృతాలాపభైష్యరులతోడ॥ తే॥ కదళికారుచిరోరుభా
గములతోడ। నరుణపల్లవపాదవిస్ఫురణతోడ। లాలితప
రాగపుంగచేలంబుతోడ। నలరె వనలక్ష్మిమైత్రుసమాగమ
౧౭ మున॥ సీ॥ తలిరాకుమెసవికోయిలపిండుకుహూకుహూకల
నాదములనింపులు ఘటించు। సురసాలఫలపరంపరభుక్తి
తమిరేచితుటుముట్టైశుకదంపతులుచేరుంచు। నలయదేనియగ్రో
లియలచేసిదాటులు మృదుమాధురీగీతికిదనరపు। కమ్మ
ప్రసృమారమ్ము ముమనసెల్ల కడలగప్పుచు జిల్లుగాడ్పు
౧౮ విసరు॥ తే॥ పంకజాకారనిర్మలాంబుస్తరంగ। తోలికామాలి
కలవరటాళిగాడి। వేడుకలరాజహంసముల్ గ్రీడస
౧౯ ల్పు। భాసురముతైనమధుమాసవాసరముల॥ సీ॥ కద
శీసువర్ణమాకందమందారముఖోర్వీయహచ్ఛాయ
లాలయుచోట। కప్పురంపుధూళిగంధపుగొండచలువం

పుపయ్యరతూపార్రబట్టుబోరటు। కొందమతుంమెదపిండు
రొందలపెల్లునమల్లియలతీవజాంపంబులలరుబోరటు। వె
లిదంమితీంగలతావులకుదావలమ్మైనవనరుహాలయ
౨౦ పజ్ఞులూనరుబోరట। తే॥ సాంద్రసూనమరందరసప్రవా
హ। సంతతులసారణులుబొల్పెసంగుబోరటనాందిదంప
తులుపరస్పరానురాగ। మతిళయిల్లగగ్రీతించునవసర
౨౧ మునా॥క॥ తానుదొరంగినమోక్షశ్రీనరతతిబడయనీక
చెనఆతనముసర్ప। దానింజెఱుచుపిశాచంబానెలతుతకటితు
౨౨ ద్విరసనారూఢంబై॥క॥ చనుదెంచుదానికట్టైదు। రనిలిచి
యివ్వనవసుంధరాస్థలిగుడు వం। గనగుపదార్థంబెయ్యది
౨౩ వనితపతియునిప్పునిందు వరకెదరే యొ॥క॥ అనవనితపల్కు
నాంపతి। ననుసర్వేశుడుబ్రియంబునర్ప దాస్యజీయింబి
నిరంతరమొకప్రాణిఘలనికరముదొంలంగి వనిగలఫలత్రే
౨౪ ణీశ్రే॥తే॥ వలయుకొంలదిమెసవివనసీమ వర్తిస్ప్రదసు
చునతడు మాకునాజ్ఞయిచ్చు। కతననిచటనుంతగాం

౨౫ నయెల్లనవిపల్లగాం పిశాంచ మనియెకాంతకప్పుడు॥క॥ ఆమహిం
జవిపక్వఫలస్తోమముదినివేల్పులట్లసాంపొందదరాగాంమిశుభాం
శుభముకెఱుగి। యీంమహీమాంరనుచునాంతడెనసియసూయ
౨౬ మే॥క॥ వలదనియాసర్వేశుడు। బలికెనసమ్మాకునమ్మబాంఢియె
మింరపఫలభుక్తిమృతిజరావ్యాధులనలజడిబ్బడకట్రతుకుదుర
౨౭ నశ్వరులై॥చ॥ అనుచుబిశాచమాడినసమంచితమోక్షరమా
సుథాపనోదనకితప్రోక్తిలైఖరికిదన్వాయెడుంబడెదన్మహిజ
సంజనితఫలాఘభక్షణముసల్పగబుద్ధికొంరంతగాంచుజేతు
నయుతరికిమనుష్యలకునిర్ధరణిస్థలిభూసురోత్తమా॥
౨౮ క॥ మునుసర్వేశుడుదినవలదనిపల్కినప్రాణిఫలముబంనియు
గాంనియువ్వనితపతిదానుకావలసినయట్లులమెసవిసంత
౨౯ సిలిరిమనముతేసు॥క॥ ఆచెనటిపిశాచముదు। రాంవచాంచా
థానురూపవర్తనవారల నెచతవహించిపెంగలుపలైచెడిరవ్వా
౩౦ రతతుష్ట్యముదముదొరగసు॥క॥ ఆనాళ్లువరముపెక్కెట్లివ।
నానెపుడుపరాంత్పురునిమనఃప్రియతారక్యంబుగానిమృతి

వార్ధిజరాగ్నిసూనాహంకృతులఖిలద్రష్టయును దొలగుట
౩౧ కుఁడు॥ క॥ మృగతతినిజాజ్ఞ వర్తింపగ సర్వేశ్వరు నికరుణాబత
సినయానాగులగు వరంబులు వారిదాగలగదు మార్గగుల
౩౨ లకు సుగతిలాభముగలదే॥ మ॥ తెలియంలేక పిశాచజాతి
తదురుక్తిప్రీతచే తస్కులై యలసర్వేశహితైకకారణ
వార్తి సంగికులగాంమివాదరలకుర్వందదపతర్ధి మతర్ధితతి॥ కం
ప్రాపించెదృష్టాగ్రహంబులుదుఃఖంబుజరారుజామృతి
౩౩ విపత్పుంజంబునాంటంగిరాలేఁడు॥ మ॥ స్థిరవిజ్ఞానవిహీనమాన
సులుమ్చ్రిత్రానురూపక్రియాచరణోత్సాహవిదూరు
లిచ్చట వసించగాండదెందేని మార్గరుగుండిప్పుడలంచున
వ్వనముబాయర్గ్రదయనాతండనాదరుడై చెచ్చెరనాడిజంప
౩౪ తులు। చింతాతన్మయత్వంబునఁడు॥ క॥ మనము ప్రభుండని సర్వా
శునిచిత్తంబునకు ప్రియములు జొప్పుడనడపగా నకానమిని
౩౫ ప్పుడతనివలనబరిభవమున్నె ననికలంగుచునంతఁడు॥ క॥ చెల్లి
నపనికలజడిదురుటిల్లుచు తముదాముయారడిలిఫలసుమ

నః॥ పల్లవలతాంకురుడుంగసముల్లసితమొకవనినికటముఖ్యగనివా
౩౬ రతు॥ క॥ అదినెలవృజెసికానికాంనిదినము లిచ్చారపభోగనిరతా
త్మకులై పొందలుచు వెండియుంగాంతుం ప్రదనాజాతుల
౩౭ నుబలుపురంబడసిరటఁడు॥ క॥ ఇలదత్సంతతులుబ్రవర్ధిలై దత్త
త్పుత్రతనూరుధిరసంబంధాకలితాంవయవాప్తిప్రోజ్వలతను
౩౮ వులగ్రమముగాన వారర్ధిస్ఫురణాఁడు॥ క॥ ఇలనరతతియా
తలిదండ్రులకుంగ్రొందగుచు నెప్పుడును దమప్రతుత్రాసలబలు
తెలుగులనడవంగలవృత్తికిదగినకాలముగాంచెనమటి
౩౯ యుఁడు॥ క॥ ఈకరణినిజాదరేర్ధిగ ప్రాకటవంశాంతరమున
భాసిలెనిభూలోకమునసంతతుబ్రజానీకముదరతరము
౪౦ గానిందర్శిచరిత్రా॥ ఉ॥ వారలోనగొందరనవద్యలజ్ఞి
జ్ఞలుధర్మమార్గసంచారులుశాంతవర్తనులుసద్గుణా
శీలురనాంబాంగతఁడెన్నారుదురప్పురాత్పరకథాముతసిం
ధునిమగ్నమానసాంభోరుహులైయనారతముభూ
౪౧ ష్పలిభూరివిశేషసంపదఁడు॥ ఉ॥ ఆనరులందుగొందరుదయా

రహితాత్ములు పాపవృత్తులజ్ఞానులనాఁదనతుర్గురు ప్రశస్త
పరాత్పరభూరిలక్షణా శ్రీనరులు మాత్రమంధులు కొరకై గ
నునప్లైరుగంగలేకయెత్తినయత్తి దాలంగి జగత్తిగలసర్వామ
౪౧ తప్రభారయై ||క|| కుహానాపిశాచబాధాత్స హానప్రధ
౪౨ [illegible]
మపిత్యకల్మషమునంజెడిరి బ్రహ్మహిసర్వేశ్వరున కదియుద్రో
౪౩ హంబై ||క|| అమరుటనయన్యఘమప్రకిమిత ముధారు
లోమట్టుగలపదార్థములగుటగాం మరెనగదు బలవి
౪౪ స్ఫురణము వారికిదదపనోదవళ్ళియకనఘా ||ఉ|| కా
వునసంతతాచరితకల్మషకారణభారా సురాగమర్త్య
వళి తద్విధభారమునందగనికనిరంతరా నుకం| పావిన
యప్రభావసుషమానిధియౌనతదుర్దవియర్కొ విధి
కుత్తమంబాంకటి కల్పనజేసెను పాయమొండ్నగురు ||అది
౪౫ యెల్లంటేని ||క|| ధారుణిమనుజకృతాఘం| బూరకయో
చ్చటకుబిత్తముంతినకరుణోరి| దారుడగునతడు వేరా.
క| కారణము నులేకయొం ర్వగాంధగుదానిని ||క||

[illegible]

౪౬ మునుదానికర్తారల్లి మొదస్సృష్టి నతనమితిలేనినీతి కృపలుబ్రకా
శించెనయవృగాంవునవిగర్వము నెగడగాం నొకయుపాయము
౪౭ నుగానిరనఘా ||చ|| అతియమలుల స్వభావిమనుజాకృతి
పైనవహించివారిబెత్తిదప్పుడఘంబుదానలజడత్ బడిదా
నికినాత్మనీతినొప్పిదముగసామర్ధ్యనీతినడపింపదలంచెనసం
తలక్షణాన్వుదుడచలుండు కోటిరవిభాపరిభాసిపరా
౪౮ త్పరుండిలనన్ ||ఉ|| ఈకరణిన్ బరాత్పరుడహీనగుణా
ఢ్యుడు సర్వకర్త మర్త్యాకృతిభాసమానుడయి యి
మ్మనుజాగ్రదురంతపాతకానీకముపైనబెత్తికొని నెల్ల
నగాకియుపొందదానఘాలోకమునందు దత్ఫలవెలుంగ
౪౯ ంజుమింపరిమాణాహీనతనన్ ||క|| వెండియు సర్వేశ్వరుడ
విఖండుడు మర్త్యావతారకలితుండై యాంతండు తది
య్యంబు సముద్ధతరాఘంబు పైనదాల్చినవిధము నన్
౫౦ ||తే|| కరము వివరింతు నీప్రసంగమున వచ్చు| సందియము

దెట్టులన ధరయందు సుకృతమగణితంబుల నిర్వారముగ నొసగ
౭౨ కతదాంకతనిచ్చి పెంచి మర్యాదజేసె॥క॥ పరునకు సతులిరువురు
ముగ్గురెసగ దక్షంత్రు గూర్చి గొండుకులు జనియింతురు వా
రును వీరును బాంధవాదులౌరదా ముగ యుక్తి ములబడు
౭౩ దురిలను॥క॥ వసుమతిను కపురుషునకొక్క సతి వివాహంబు
జేయగా నిరువురు నార్యయసరణి హృదయమ్ము సుఖసుఖం
౭౪ బొందుదురటంచ తదతులచేసెను॥క॥ అఖిక సృలవిఖితాత్మక ఫల
మునకను రూపజాతి ప్రభవించి మనుష్యులధికసుఖదుఃఖం
౭౫ బులతెలగుదురని పల్కు భూరసికజన ముకృతి॥క॥ ఇలమొదలితే
ల్లిదండ్రులు కాలమృతి రోగాదికముల గొనకొనుట మనుష్యు
లితమతమయు దీర్ఘరోగంబుల గాలమెడగనుట నిష్ఫమునసె
౭౬ ఖగింతును॥క॥ మనుజుడు తన ప్రాతఘుంబున సుకృతాంఘము
లుజేయబూనదొలగనాతనికిగ తృతజాలమిన్నెనయది
౭౭ లస్వతంత్రతాంమహిమనెమ్మదికిని॥చ॥ ఘనతరపాపపుం
గాల్మృఖకారకసమాచరణాస్వతంత్రతన్గొని నమనంబు
మానవునకుర్బాసగందగులేనివాజగంబునసుకృతాంఘము

లనరకమోక్షపదంబులుగల్లవంచనన్ జనునుచితజ్ఞసంతతినసంశయ
౭౮ వాక్యవిజృంభణంబునన్॥చ॥ అశికతలాక్షరంబుతముల్తగుకారర్యి
ములూని తత్త్వదృజ్బులగతులోకాందజాలమనుజప్రకరంబుదపం
బుధమర్మమార్గకలితవృత్తిధాత్రివేదకర్తనిశేదటుగాంగనిత్తిపత్తి
౭౯ లివినిజంబులెల్లనదగుర్మనకుర్ధరణీసురోత్తమా॥మ॥ మును
సర్వేశ్వరుడవర్యయుండురుకృపాంభోరాశిలోకాతిపాపని
మిత్తంబున ధాత్రిపై మనుజరూపంబెత్తి నంచుర్క్రియంబు
నసెజెప్పిగాదపెక్కులుదినంబుల్ జన్మయంతర్దపోధనుడ
౮౦ బ్రాముడనరనుకండుబొందెమెదజ్ఞుల్ ప్రశంసింపగన్॥సీ॥ గం
భీరతాధరితాంబురనిధానంబుసౌభ్రుకృపామృతాంసార
సరసి సదమలజ్ఞానలక్ష్మణాలతావాలంబుభూరిసద్గుణరత్న
భూషణంబు క్షమనియతరయశః కప్రహారపతికని ఖిలార్థి
నీపవనిఘనంబు చిరసతల్నయసేముషీసమాత్రయభూ
౮౧ మిసన్మార్గహిత ప్రవృత్తి జన్మసేమ్ముయితడనియభిజ్ఞులనుతింప
నింపెసంగ బహుదినంబులుసర్వేశభవ్యనామ మంత్రపత

నానుమోదశుంభన్నిజాంతరంగుఁడబ్రాముఁడవనీసురాగ్రగ
౬౧ ణ్యుఁడు॥ అంత॥ తే॥ ఆమ్మహనీయునకు ననపత్యత్వమువాంఛితసకలగు
ణాలతానికరోరదవ్యాసమ్మతులితకీర్తిసమగ్రముఁ బొదవదకియ
౬౨ కులము ప్రబలెధరిత్రి॥ వ॥ అందసగు దీర్ఘదర్శివితానంబు
వలనన బ్రాశిగచిరుండగు నబ్రాముఁడు పారకృపారసనయ
ప్రభావతేజోవిరాజమానుండైన సర్వేశ్వరుండు కతిపయవ
త్సరంబులకు మనుష్యావతారంబొందుననను వార్తావి
శేషంబు తత్కాలఘటితంబు మహోత్తరంబులనంతరత
దీయకృతదేవరహస్యాదిబహువిధకార్యంబులాదేశంబు
౬౩ నంగల ప్రజలకెరుంగంజేసెన॥ సీ॥ ఉద్భుతివస్థితినాశనోత్సా
హశీలుండు భాస్కరకోటిప్రభావిభాసితుఁ నయోగిజన
మనఃకమలాధివాసుండు శ్రితజనాక్షిణదాక్షిణ్యశాలి
లసమానబహుశుభలక్షణాలక్షితుండజ్ఞానవిపినదవాన
లాంబర్గ। యనవదద్వసుగణారత్నాకల్పరాజంబుశోభ
౬౪ మోహార్తినిరాకరుండు॥ తే॥ జగదధీశుండు సర్వేశుఁడగణి

తుండు। ధారుణిస్థలిమర్త్యావతారమెత్తి। మనలరక్షించు
నంచు నమ్మనుష్యులెల్లనెదురు చూచుచుండిరి ముదముబొం
౬౫ దల॥ క॥ ఆయబ్రాముని వంశం। బాయతముగబెక్కుతర
ములైనదటినెనం। దాయుస్సుగుణాకలాపశ్రేయోనిధి
౬౬ యొకతలోదరీమణిబొడమెను॥ మ॥ లలితశ్రీశుభలక్ష
ణాప్తుఁడు వయోలావణ్యశోభాప్రముఖుడ్వెలతుర్క సంతత
పుణ్యాత్మకతత్కరణావార్యానుమోదాప్తినిర్మలసు
జ్ఞానదయాత్మమానవసామగ్రీజసంపన్నశీల
శ్రీధారుణిసవ్వధూతిలకమన్నాంబాభిధానంబునన్॥
౬౭ క॥ తనరూపవయోవిభవం। బునకుపమానుతగునెక్కు
రుషు వివాహంబొనరింపగనిజజననీ। జనకులు తత్సతియు
౬౮ బతియుజతయాయకయుగ॥ ఇద్దరుకుమ్మనల్లుపుత్రయుం[illegible]
బుధాశ్రబరప్రాణోత్తమలం। [illegible]ముదివికమూర్తిగురా
[illegible]గసంతతిమదానికై[illegible]నమాంపాదాహము

సహింపమి నీవిభవంబు జవ్వనం బిచ్చెలువంబు లక్షణాముకే

౪౦ త్రిక్రితానన చంద్రచంద్రికలచే॥ క॥ పెక్కుదినములా దంపతు లి

క్కరిణి నపత్యకాంక్షనెనసి నచింతం బ్రక్రమనకింకనెవ్వరు

౪౧ దిక్కా సర్వేశ్వరుడు మఱింబరికింపన్॥ మ॥ అని సర్వేశ్వరు

నేతరుల్ సుగుణారత్నాకల్పు భక్తప్రియుల్ జననవార్

ధి జరాపమృత్యురీహరణాసత్వాతంత్ర్యదేహాంగతల్ గమ

ర్దనుగోత్రించితదీయసాంద్రకరుణార్ద్రదారుణాలిలా

వణాలిశాలినినెందొక్కతనూభవంబడసి హర్షించెం

౪౨ దిరా దంపతుల్॥ ఉ॥ ఆనయశీలురంతమెరియూంచిక

యందగుపేరాసంగియెంతేనిజపుత్రు బెంపధరణీస్థలి

వృద్ధి వహించె శకృమే దానితనూవయస్సుభగతా

శుభలక్షణాకాంతులుత్తమ జ్ఞానదయాక్షమాసుగు

౪౩ ణాసాత్వికముల్ వినుతింపనేరికిన్॥ ఉ॥ ఇమ్ముహానప్పు

రాప్పురునకిష్టముగాం బరిశుద్ధకవలీకాం త్వాంమ్మువ

హించి దూషితవివాహశుభక్రియుల్ సాచునాదు

A Christian Poem

ద్రోహంమ్ముగలన్నెనాళ్లనియతాప్తిజేలంగదగాకటంచు

నాయమ్మ ప్రతిజ్ఞజేసెవిను మాధరణీసురవంశవర్ధనా

౪౪ ॥ తగినవరునిదెచ్చిదానికిబరిణాయయిబాబరింపదలపనా

ప్తజనము బానమునమునందు సర్వేశ్వరుండాన్నతిజెప్పనప్పు

౪౫ డుగరముకృపజెలంగ॥ ॥ అనినవిని జ్ఞానబోధాఖ్యముని

వరునకునసఘుచరితుండు మల్లరసాఖ్యుడనియెనతివకేమని

౪౬ సర్వేశుడాత్తిజెప్పె నెఱుగజెప్పుమనానతడిట్లులనియె॥ చ॥ వ

రగుణానాలురాప్తులు వివాహముసపర్యగతనన్ కాతవ

నైష్ఠికనేడకుండనీకుబ్రియకాంతునమర్చెదవానిగాంచి

సుస్థిరమతిపైతపోనియతిజెంనలరారుమటంచు నప్పురా

త్పురుడుచలుండనంతుడనపాయకృపానిధిబల్కెనంతటన్॥

౪౭ క॥ ధరనసతేతనుపురినం మఱియక్రైస్తవ్వహత్మైసమ

గ్రముగు తపోనిరతివుగనిస్పాదరునన్నలరియుచుదానతనిగూ

౪౮ డియునుదినమెసగన్॥ క॥ ఎంనదగుసన్నాపకుండన జావన్నేసు

డనంగనొక్క సత్పురుషుండాయన్ ప్రభావంబతన్నతిన్నె

౭౯ ముతద్విధము జెప్పెదర్ విను మనఘా॥ తే॥ వసుధనస
తతనాపురి వలులు మరియు కాదినంబు నన లెసె చేతాం
బయనెడి యతివరయొక్కతె బందుగు రావె సంగున
౮౦ వవరయో రూపశుభలక్షణములకరిమి॥ క॥ ఆ సరసి
జముఖి కిజేనికే ర్వాసుంతను నొకసు సంపాదాలయి
డుగుణా స్వాసత్ర మాన సుందుర యాసాంద్రుడు
౮౧ ప్రాణభర్త లైయె పాలుపొందుర్॥ క॥ చిరపుణ్యాలి నిధులువా
రిరు పురుగాండాపూర మాన వులలారదేజా గరిమం
బున నుత్తమకులు పరిదీపితులనగ దగిర పారత్రాంతి
౮౨ తీ॥ క॥ భర్తృనస పరాల్విధిప ధ్యాత్మనధారంధరిహృ
దయ వారిజలైయె కీర్తింపనెగడ శుభకర మూర్తి
౮౩ యెలెసె చేత మాంఖల్ముదిత ధరిత్రిన్॥ తే॥ అవ్వధూ
వరులు బరప్పరానురాగ రసము లాహిపొంగ
బహువత్సరంబు లిష్ట సౌఖ్య ముకు వర్తిలు చుండి
నాజాంతలాంఛ రహితులై కాందలము మదిగ్రం

A Christian Poem

౮౪ దుకాంనగ॥ క॥ విశ్వాధ్యపరస్త్రాలయు శశ్వద్భావ్య పారభర
ణాబాంతురవ్రితళాం శాశ్వతుననితరునా సర్వేశవరుబ్రా
౮౫ ర్థింపవాంఛలిరువురు భక్తిర్॥ క॥ ఘనిసర్వేశవరునాం లయి
మునకర్థి విధి ప్రయుక్తముగ దత్పూర్వజా మనురాండు
పాంశుజ పేనుతులాంనరిచిఘాలయుతకరపయోరు
౮౬ హులగుచుర్॥ ఉ॥ స్వామిమహానుభావభవసాగరపో
తనిరంతరానుకం పాంపహిం మాంభిరామనిజభక్తజనా
భిమతప్రదాన దీక్షా మహానియ్యమూర్తి నినుసం
స్తుతి జేయ సమర్థులె వ్వారిల్ భూమి యు ఫంచు ముక్తి
౮౭ రి ప్రఫుల్ల మనొరంబుజులవ్వధూవరుల్॥ ఉ॥ ముక్తి
నయవ్వధూవరుల ముక్తులు గ్రకొని లోకకర్త సుమతి
క్షరుణాక్ష మానినయహారి పరాత్పురుడంపనంతలా
గ్రక్కనవచ్చి వారలకు గన్పడియోగు డిపాళ్వి స్మయం
బొక్కడు సన్మనస్కుడు సమూర్జితమాన వదేహధా
౮౮ రియై॥ క॥ కల్పదురగారచరించిన యష్టిమహామహు

Sheet 4

నిగనిభయాకులమతిరయై బిట్టులికెడు ముదుకనిచే ప
౮౯ త్రియుతండతనికనియె బరమప్రేమన్॥ చ॥ వెఱవకుమ
యవిశ్వులవివేకనిధానయపతివ్రతలజ్జితైయుటి ముదిన
ప్రాప్తరు మహామహావేదితిగాంచ సన్నిధిర్బదించగని
కూర్మినికాంకసుతుర్గరుణించునతండువాడుపెద్దరిక
ముబానిధర్మపరతంత్రుడనాదగులోకపూజ్యుడై॥
౯౦ చ॥ సముచితవృత్తిముంన్నగనుసావిమిసమాగమనైక
ధర్మమార్గమరయుమాతృగర్భమునరంజిలున
ప్పుడెతన్మహాప్రసాదముగనువాడుబుట్టుటకతంబున
భావలయప్రజాంతరంగములకభంగమైనకుతుకంబు
౯౧ జనించువినిశ్చయంబుగర్॥ మ॥ ప్రకటజ్ఞానదయాత్మ-
మావినయసంపత్తిప్రకాశించువానికిజ్యోన్నెసను
పేరుపెట్టుమనవెంతేసంతసంబాందియాత్మకులస్త్రీ
కరయుంగయవ్వనపటుత్వంబింతయొక్కంలేదుమ్మెనికిగా
౯౨ లదిగాకనేముదుకదనివాడితీనై వర్తిర్॥ చ॥ పౌరల

చెనంగుచుపాడ్యానరబుప్పినపెంద్రుకలుగాగుచుండు
బల్లవారుసవడంకుమర్మగరతలంబునయుష్టియుగలిన
ట్రివెర్జరతుడనాంకునిజ్జగతిసంతతిగల్గునలంనమా
పెద్దపురువిననేతుర్రయయ్యెనగుబాలగ్గునివచనం
౯౩ బులారయర్॥ ఉ॥ అనిపల్కవినిసన్నసస్కుడుజకరాశి
పుర్నిరక్షించియిట్లనుసర్వేశ్వరుసన్నిధానమునను
దవిద్భక్తివర్తించుచునేననృతంబాడమదియభాషణ
ముసత్యంబాసుతుండుద్భవించినయందాకమెలక్షం
౯౪ గుమూకతనయక్లిష్టత్రియాశాలివై॥ క॥ అనిపలికిన
స్మన్నడుజనియెదనెలపునకుపెసర్దత్సందర్శనసం
భాషణములనయరినఘునిపూజావిధానమది
౯౫ కంబర్యోర్॥ తే॥ అంతసర్వేశ్వరాలయద్వారనికట పరి
వృతజనంబుమ్ముదుసరివాడురాకలోనతడశనసిప
రపురానుయాపకలనవిలసిల్లగాసముత్కంఠనప్పుడు॥

౯౫ క॥ గుడిలోననుండి బయలికి। వెడలి జకరార్యసుడురు
వివేకుడారులతోరీనుడువకాంక్షించుక మూకత। నడరు
౯౬ చుసతితోనిజాలయమునకుచనియెన్॥ క॥ అరిగి జక
రార్యసుడు మం। దిరమున నివసింపకొన్నినెలలకు సర్వే
శ్వరునికరుణ సాంతనికులు। తరుణీరత్నంబు దాహృ
౯౭ దశ్రీదాల్చెన్॥ క॥ మునునసరోతనుపత్తిగా। మునమరి
యనిజేశుతానసమూర్జిత పుత్రపం। చానరింపుచుం
డెననివీక్షన ఘూసప్పితి గదా సమంచిత బుద్ధిన్॥ క॥
౯౮ లోకాభినంద్యగుణారత్నకరజ్ఞానక్షమాంద
యాన్వితహృన్నా। శోకసరిజెప్పదానికి। నాకుందర
౧౦౦ మగునేబాంప్యూణాకులాధరిత్రా॥ తే॥ అమ్మరియ
గర్భసీమమహామహుండు। ధాత్రిబాంకిత్రు దఫ్ఫరా
త్పరుడు ప్రజను। తింపమనుజావతారమెత్తినవి
౧౦౧ ధంబు। వినుము సెప్పెద నింక సవిస్తరముగ॥ క॥ సుతుడ
గుసర్వేశవరుడా। సతికడుపునమనుజుడై ప్రజలఘో

రప్పుడు। ష్టుతమోరవిబాండమువెలెవను। మతిసంనిధి
౧౦౨ సన్మనస్సమాజమునందున్॥ తే॥ జేకనిబుత్రేరనాంతడు
తల్పకతమునియు। గలప్రకికి వచ్చియెదుట సాక్షాత్కరించి।
శాలబిదేవప్రసాదసంపూర్ణ మహిమ। జెలగునీ
౧౦౩ యందు స్వామి వసించునెప్పుడు॥ చ॥ తపమునసతర్కశా
చపరతంత్రత లోకహితైకసక్తి యా। నిపుణత
రూపకాంతులగణింపగనీసరియెవ్వరమ్మయి।
ట్టిపులను భాగ్యశాలినివి విశ్రుతకీర్తినిధానవీవటం।
చపరిమిత ప్రమోదమునదాడగనాసుమనస్కుడం
౧౦౪ తటన్॥ క॥ అమ్మరియాంబికతనహృద। యమ్మునల
యపెుందగాంచియాతండనియెన్। గ్రమ్మరవె ఉపేతికిని
౧౦౫ తమ్మమహాభాగ్యమున్నయది యుల్లంబున్నదన॥ క॥ అలస
శేవశ్వరునకు దా। యల్లినిపై గలదనుగ్రహముదాన
మహా। జ్వలసత్కలిత నయసంఖ్యా। ధ్వులయుకతున నెక్కటా
౧౦౬ తుకుబడయుదువమ్మా॥ తే॥ అతడుపరిమాణ హీన

నయప్రభావశమదమ జ్ఞానసంపత్తి రమణీశేఖర
వహారవహముల లోకరక్షణోత్సాహుండగుచు।
౧౦౯ వ్రజలుచేసిన యుగ్రపాపంబులోర్చి॥ చ॥ అనసతియి
ట్లనర్థబలిణయుంబొనరించిరి పిత్రుపెల్లన్నెక్కనరునినా
కుభర్తగనెకానెకనాడు ప్రియానురక్తిగా। కానేత
పంబునిష్టగానకాన్నది వూమకచిత్తవృత్తినం।దను
డుజనించునె విధముననుగుణోత్తర యుక్తిదాని
౧౧౦ కిర్॥ క॥ అనిపలుకుసతికినాతం।డను సర్వేశునకుప
త్నియై నీకు దయిం।చునతండిల దదనుగ్రహ।మునవి
౧౧౧ నుమాయనకసార్థవ్యములులేవుగదా॥ తే॥ వయ
సుబోయిన మేనితాం వంధ్యయనగ। దగుమహా
సాధ్వియొలిసెబేతమకునెక్క। సుతుప్రసాదించె సర్వే
శుడతనికరుణా। నీకునల్లనకొడుకు జనించునబల॥ వ॥
౧౧౨ మరియు నప్రతిమాన రూపరేఖా విరాజమా

నుండును। నిరహాయజ్ఞానక్షమావినయతార్కణ్యో
గాంభీర్యాదివ్యనంతకళ్యాణగుణాభిరాముం
డును। లోకరక్షణదీక్షాధురంధరుండును। దురాప
౧౧౩ పాపనిర్వాపణోత్సాహుండును। నగునమ్మహా
నుభావునకు యేసునాథుండనునామధేయంబమ
రింపుమని శానవతుండగు సర్వేశ్వరుండానతిచ్చు
కతంబున నవత్తర్షంగునికేలుంగింపవచ్చితినని పల్కినవి
౧౧౪ ని॥ యమందానందకందళిత హృదయారవిందయై
యప్పురంధ్రిరత్నంబేను సర్వేశ్వరుని భజిష్యను తదీ
యాజ్ఞాప్రకారంబున నంగీకరించెదనని సమ్మతింపనాస
న్మనస్సుండంతర్ధానంబునొందెనంతననాదియగు సర్వే
౧౧౫ శ్వరుండు। నిజకుమారు నక్కన్యకాగర్భరత్నాకరంబు
నకు సంపూర్ణపూర్ణిమాసుధాకరుండన తదీయ
దేహపరిపూతశోణితంబున నొక్క దివ్యదేహంబుగల్పిం

చితదంతరాళంబున బాలసూరరశ్మిప్రభాభాసమానం
౧౧౩ బైన యొక్క తేజంబను సంధించె మఱియును॥తే॥ ఎలిసబెతు
తాంబికకు పుత్త్రునలఘుచరితు, న్జెప్పసర్వేశ్వరుండనియె
బుగజెప్పు, స్వప్నసన్ముడు విని సంతసమున బొందె, మఱియ
౧౧౪ యాయమ్మ యింటికి నరుగు యయ్యె॥క॥ తానధికపు
ణ్యశాలిని, యైనిశ్చలతరతపస్సమారాధితలౌర,
తానీకయ్యైమదియ, స్థానంబునునను బవిత్రతఁ బొంర
౧౧౫ యుంపన్॥క॥ వచ్చెనని పొంగి యాయమ, గృచ్ఛికవుంగలిటి
యెత్తికొనియె కపితం, బిచ్చి వసియింపుమని మది బె
౧౧౬ చ్చుపెరగు గూర్మినెలిసబేతమ బలికెన్॥ఉ॥ కలుషవ
యము గృంగ కలిత భవత్వాదు, రజమునాదు మందిర
మున నెలియ, నెరులకందరాని పరమకల్యాణం
౧౧౭ బు, లాంరయునేమొ యింతక్షమ రియ నన్ను॥క॥ మ
ము బాఖులయడకు మహోత్తమకన్యల్లు మిమ్ము

బారిటిధ నశ్రీలు నిరశ్రీ, త్త్రమున నరుడెంబు ఖమదీ, యయ
ముగు విశేషసుకృతోదయము కలిమి కలిమిగదా
౧౧౮ ॥క॥ తపమును సుజ్ఞానంబును, గృపయును శాంతం
బుగలిగియెన్నదగినపుం, ణ్యాశ్రీపురంధ్రీమణినీకి, ప్పిప్పు
౧౧౯ ల్గదుల యెవ్వరమ్మా పెలదులలో నన్ను॥క॥ పడతుకని
యధికడుంపున, బొందము గలకొడుకు మహోత్తము
డు సకలగుణా, ఢ్యుడు కరుణాంపరుడని, ఫ్రుడమి
౧౨౦ బొంగడెనెగడు గీర్తిఁ భూషితుడగుచున్॥తే॥ లేమభవ
దియశ్రీదర్శనాంలింగనాంప్త, పూర్వకవిశేషభాషణా
ములమదియు, గర్భకుహరార్భకుడొంకింత గదల
బార, ననుచు బహువిధనుతిసపర్యలనుదనిపె॥ మత్త
౧౨౧ కోకిల॥ అంత సంతసమొందియమ్మరియాంబ నిర్మ
లమూర్తినా, దలంతశాంనుశ్రీబరాత్పరున్ గరు
ణాంజినెన్నుచు భక్తినా, త్కొంత యింటి వసించె ప్రేమదగం

గమూఁడగు మాసములలో। సంతసంబు సునీతిమా
౧౧౩ గ్గవిచారతత్పరచిత్తులైరై ॥ క ॥ అంబురుహాక్షి యెలి
సబె। తాంబిక నవమాస పూర్తిగ్గ్రై సుందరగా।
త్రుం బంధురతేజోమహసి। తాంబుజమిత్రుఁ సుపు
౧౧౪ త్రుఁ సంతంగనియెఁ ॥ క ॥ ఆచిరుత వానికలదే। శాంబ
రము భంగి బంధులాప్తులు ముదినా। లోచించి యెని
మిదవయుదిరై బెలువగు దినమునందు నామ
౧౧౫ దము నర్ఁ ॥ క ॥ జనికర్తనామధేయం। బానతికింత మహోన్న
వీని మహేశ జవిలగుణాశ్రాం। వినియెలిసబెతతాని। ల్లను
౧౧౬ వారలతోఁడ సవినయాలాపములన్ ॥ క ॥ పెనిమిడి
యయినను మూన్నైక। దినమున బూంజాంచినిరతి దేవర
గుడినుం। డినసన్న నస్మడింకడాం। యున్నననచటికి వచ్చి
౧౧౭ మముద్రియంబున బలికెఁ ॥ కాంతుకనుకని మోళు
గడు కృపసర్వేశు। డిద్దచరితుడాం దుర్దిశ్చై వాఁడు। సజ్జ

నుంతతనికి జ్యొంనెస్సనియుడు। నాఖ్యనెసగుమ
౧౧౮ నుచునాంతదరిగె ॥ క ॥ ఆయునయాంవతిచాంప్పున।
నాంయాంఖ్యనెసంగనుచితముగు దనయునకుం। బా
యుం త్తి బలుకసుగె। శ్రీయుతకర్తలు వారుబల్కిరి న
౧౧౯ యము బెర్కిన ॥ క ॥ ఇట్టిది మీకులమున పే। రెవ్వళ్లు లే
దమ్మయెంత వింతయనిహాతులఁ। బుట్టు ములు దండ్రిన
౧౨౦ డిగిరి। పట్టికబెరట్టిదాంసగబడుజెప్పుమనఘా ॥ క ॥ అ
నివారు బల్లవినియాం। యనమూంకతబరగుకతనసం
గుళ్ళిళిఖియుంచెనిలాస్త్రిళిజ్యోంనెసుం। డనుపేరునసె
౧౨౧ గడునీతడనికృపచెనగను ॥ శా ॥ అంతమ్మూకతతస్సు
బాంయుగజకర్మాసుండు సంతోషవి। భ్రాంతిఁ లోక
సముత్పవక్షితిలయప్రారంభుదేజస్సమాం। శ్రాంతుఁ
భువులోఁ బరాత్పరుఁ సుజనరక్షాసారిగీర్తించి సు। స్తోత్రం
తుఁ జుణార్హిచరిత్రుబుత్రుబాఁగర్దే వాచాంవిశేషం

౧౩౨ బునను॥ ఉ॥ ఆవిధమంతయుంగని ప్రియంబున బంధు
జనాళి లోకసంభ్రావితుఁడిమ్మహాత్ముని కుమారు
డు స్వామియనుగ్రహంబునర్గె వల్లధామిక్తుండన
నక్కళ్ళి షకారళి ధురంధరోత్సవశ్రీ విలసిల్ల సంచని వుచిం
౧౩౩ చె బరస్పరవాకలీపై ఖరిశ్రీ॥ తే॥ నెలలుమూడుఁ పున్ని యెరిస
చేతమయుంట నవల మరియయుది ప్రియంబు పెక్కియె
సగబనుపజనియెన సరేతనాపుకి కింకస్వామి జననేమె
౧౩౪ అతిపరతు॥ క॥ మరియకు నవముం బవసల యరుగగ
నక్కాలఘున మహాత్ముడు రోమాను పురపతి బహుదేశా
దీ శ్రీరతబ్రహ్మానంప గ్రాంది జనులు ముదమున నెను॥ క॥
౧౩౫ ఇం ముగదమతముకులగారి త్రయ్యులజ్జి బి ఖళిలునుచెలు
చ ప్రాయించగచెల్లింమ్మ నెడు కారాణ యాంబి పురంమ్ము
౧౩౬ నకుంజనిరిసత్పురంమ్ముగనచల నెను॥ క॥ దేవరకుతల్లి మరి
యా దేవిచిడియుటకు గృహప్రవేశముకరియింప్తైది
లసిల్లమితోళ్ళుల చావడి వసియించె బంధుజనయుక్తము
౧౩౭ గను॥ ఉ॥ అప్పుడు నచర్చకళ్ళు మరియాంబ హృదబ్జమున
జగత్సము దర్శ్పరితుర్ బరాత్పరు మహామహూచెనె

A Christian Poem

న్నుచుని ష్టపెంపు త్రీ తారి నిచ్చెనెసంగతజ్జరనీరధిపూర్ణసు
ధాకరుండనా సెప్పెముతేనిశాంతిసుతుడాంక్షరుడుధ్భవిలే
౧౩౮ గుణాంధుల్లైశ్రీ॥ సీ॥ తనదైనకంనలితాంత్వము దూషితముగాంత కనిమ
యుండగనాయాసమురయుకుండ మరియకు దన్నుమా
హారగర్భ ...రిధి పర్వెందు తననిల్లుఖరవదీప్తి బూదివవలనగు
ఫ్పునసాంరభము బయలవెడలినతె అగునవిములుదగచు మా
గర్భశీర్షమునందు మాప్రాంతపయామమున దనూజా
౧౩౯ తుండు జననమొందె తే॥ నమ్మహా మహుబ్భక్తలోకైకప్రాంజుళి
నమితకరుణానయప్రభావాంతుల వెగడి భ్రమదముప్పాం
గబరమంతలమునసుంది ప్రస్నవస్కులు వచ్చిరిసరభసముగ॥ క॥
౧౪౦ వచ్చియనేకవిధంబుల నచ్చిరుతకౌమరుమహాత్ము నఖిలజగ
ద్భాప్య స్వచ్ఛరితుర్ దముయిచ్చకు చ్చినటుల బాగది మరియువా
౧౪౧ గెవి చిత్రితశ్రీ॥ సీ॥ వందారుబృందజీవనరాశిపూర్ణకార్యజ్ఞశంశా
కళంకభుజంగనకుల భూరిసంసారకాంతారశాంతకుఠారకా
మమోహవికారఘనసమీరధా కిరద్రరిదుఃఖాంధకార
బాలపతంగ నరపాపతూలకణాస్వలింగ సురుచిరకలాపిణా
౧౪౨ సుగుణారత్నాకల్ప మరియాజరరశుక్తిమౌక్తికంబయగణి

తజ్ఞానకరుణానయప్రభావ। భవదీసుషమాంలతాంవాల
పరమపురుష। యనుచు నివ్వాంగ కిష్టతన భినుతించి। తల్లిమరియాం
౧౪౩ బ విక్షించి యుల్లసిలుచు॥ ఉ॥ ఈతడు దివ్యగాత్రుడు సమిద్ధ బలుం
డు సులక్షణాత్ముడు। నీతికళాదయానయ ... శుచిరిత్రు
డు భక్తప్రాజ్యుడు। క్షితల మర్త్యుపాపము భరింపత్వదీయ విచం
తశక్తిము। కత్తా తిలకంబ నాబాండమెగా సుతుడై జగదేకమాత్ర
౧౪౪ కా॥ క॥ నీతపముఫలంబున పరి। ప్రాంతచరితుడితడు నీకు పుత్రుడగు
టచే। నేతెరగుననినుబాంగడగ। మాంతరమాం మరియ పుణ్యశీమ
౧౪౫ హింమాంభ్యుదయా॥ వ॥ అని బహుప్రకారంబుల నమ్మరియ
నభినందించ సన్మనస్సులచ్చోటికరుదెంచు. సంతతము స్త్రోం దాక్షరు
డు తనకనతిదూరంబు నం ప్రవర్తిల్లు గ్రంథియులగాం పరులకపాం
కతే జోవిరాజమానుండై కల్పద్రుర సాక్షాత్కరింప వారలమ్మహ
తేజంబుని రిక్షింపం జాలక భయావిలచిత్తులగుచు యతండిటు
౧౪౬ గీ॥ పరవశుడు మీకు మీరాజ్యంబు నంగల ప్రజావితానంబు
నకు ప్రమోదంబుగాం భగవంతుండు ముదవ్వల నెలవున ననగళ
శమదమజ్ఞానకరుణానయ ప్రభావిభాసమానుండై యు
దయించె మీరమ్మహనుభావుని సేవించి కృతార్థతంబొం
దయుండని నవారలనివాకర్ప్రకారంబున సాష్టాంగమిని భజి

యింపంబోయి యనంతరంబున తద్భావిత్ర్వా విశేషంబులాలోకిం
౧౪౭ బునకెరంగించరంతా॥ చ॥ అనవిని జ్ఞానబోధమునికత్తరిమ
ల్లరసాంఘుర్యదిల్లుబ। ల్కున నప్పు మాత్రలోకము నకుర్ బతిరై
తనునమ్మహానుభావ। వునకిం కమేడగాంక ముదవులగలయితే
దగ్ధ
సముద్భవం। బునకిలలోదరిద్రునకుంబోరెననావినియాంతది
౧౪౮ ల్లినన్నా॥ సీ॥ ఇలనహంకారము మకారము లుదర్జింప। బాండ
ముసరోవశుపల్లికిభూంకిరత్న। కలితసాధంబు ముదవులనెలవు
౧౪౯ దలప। నెక్కటియెత్తాంకయనప్పు వేరొండు గలదే॥ ఉ॥ యోలుగ
గ బ్ర యేల
బరాత్ప ... జ్ఞ ... తనుముంనుకసన్మనస్కుడు। క్షేమపడినీత
నూంభవశిఖామణి కేసను పేరు బెట్టుమం। చుడుకవచించెనిష్ఠ
డి వియుక్తమటంచని తల్లియాంప్రం। దాయి మదమొందనెన్నిద
౧౫౦ వనాండమరించెశుభాభిధేయము॥ ఉ॥ అమ్మహనీయమూ
ర్తికిసుగుణాంత్యుర్దయాపరుడేసునాథుడం। దమ్ముని భక్తి
యుక్తి నిరతమ్ము భజింపు మతండు నీదు దోష్యమ్ములనోర్చియెం
నిదివసమ్ములకుం బెడిపోనిమోత్సురా। జన్మమ్మనెసంగు నీకనప్పు
౧౫౧ గనందియుముందక యుంచుకేనియుం॥ వ॥ ఇంక యేసునాధసం
జ
దర్శనోత్సాహంపారవశ్యంబు నమువ్వారు రక్షితెంచులి

వేదాంతరసాయనం అ — ౨

యునలు బడి యవధినంబున సర్వేశ్వరాజ్ఞ యుతంబున నతని
నవాంత్యారవిశేషంబునఁ బొందిరి దేసుండను కాండాంకరా
౧౫౩ జ॥ దాజ్ఞ నర్థంబున దేశంబునం గలశిశువుల నన్వేషించి
వధించుటకు భటుల బంపెంచుట విని దేవమాతభర్తయొస
హితంబుగా యెజిప్తను నొక్కదూరదేశంబునకు బావు
౧౫౪ టయును సవిస్తరంబుగా వివరించబడెం ॥ తే॥ యేసునాథుం
డు బాలుడై నవాసరావసానమున దత్పురికి ప్రాగ్దిశాప్ర
దేశముననుండి జెలంగడు రాజులు ముగురు చాము। జ్యోతిషగ్రం
౧౫౫ థ విదులయి యొప్పుకతన ॥ తే॥ నింగనొక తారకంబు చక్కగ వెలుం
గదాని యపుడు సర్వేశవరానుగ్రహంబు కలిమి। స్వామి నక్ష
త్రము విడియని వారలరిగి। యంతడు జనించె నెచలనొంభూ
౧౫౬ తలమున ॥ క॥ ఆని యేసునాథ సందర్శనపూజనకాంక్షనతని
రాజోత్తములూం జ్ఞనగరముల బల్లియలగ। భానగిరిసర
౧౫౭ సీన విలయములనరయుచుర్ ॥ క॥ యేసు బాలుడగా నక్కెచ్చో
గాంసింబడితిరిగి యెల్లకడలఁ బొందిరి। దేసను నొకరాంజు
౧౫౮ నకడ। వాసంబగుం పురికి వచ్చి వారచటి ప్రజల ॥ క॥ ఆరాల
రుగరుగాం యేసేయూరజనించిన విఖ్యమాహాత్మ్య ముచ
రితుడ। గీరికి భజియించుటకు నాం। నారా జన్మములందు

A Christian Poem

౧౫౯ విదకినాంరము భక్తిగ ॥ తే॥ అని యడిగి తానుచు వారివ।
లననశ్రుతవాంకుర్లై జ్వలత్ప్రీతి నభం। బున ముగ్న గపడుచు
క్కరయొ। కని మిషమునగాంనరానిగలుగుచు రాజులె
౧౬౦ త్తి॥ వాడపాండలనగపడు వారిని యేసునాథుడుదయించు
వార్త వినఁ బరుగదారయొ। రుంగ జెప్పుండ స్వామి యిడాంయు
౧౬౧ గజనిత। తీయుపదముల కెలుగ నుతింప వలయు ॥ వ॥ అని యు
ల్లంబలయుతై రంగులప్రజల నడుగుచు। స్వామి సందర్శనకు
తూహాలంబునరాంజత్రయం బ్బ్రోలు ప్రవర్తిల్లు చుండు
౧౬౨ నంత దత్పురాధ్యక్షుండగు హెరోదేసుండు ॥ చ॥ ఇలప
యి యేసునాథుడుదయించిన పిమ్మట రాజ్యభాగముల్
నిలువకతంను బాసిచను నిశ్చయమట్టియు పాయమెం
డు బాలిలునికదీని కంచుడురు దిల్లుచు నాంవభుంబించు
మాంత్రిచైత్ర ప్రలబిలిపించికోం ఖ్యానకు దాంబలికే భయ
౧౬౩ కంపితాత్ముడై ॥ క॥ మీరలెపుడు మదినాం మేలి। గోరకన
యోంగుర్లలరుబుద్ధికుశలులరుగు నెరే। దారులరుగాం
నవేడద। గ్రాంరవమునమిమ్ము నేనొకటి జెప్పెదగుడు ॥ శా॥
౧౬౪ యేయూరజని యించుస్వామి యనుష్ఠాంతిద దాంపత్రి
ప్రోద్భున్న ది। షాంయుక్తిగ దెలియంగ జెప్పుడని దాంజ్ఞ

వేదాంత రసాయనం — ఆ — ౨

నన్నంబు నంబల్కుచూ ౹ నా యోగుర్వీల విని జెల్లమర్ బురము
నందప్పు నార్యశీలుండు సు(స్వ)యశ్వాలి జనించు నంచు బలుకన్
౧౬౪ జింతా వ్యథా మగ్నుడై ॥క॥ తారిమి నేడనిలిచి నచూ ౹ గాంభీ
దక ఉప్పి కూడు గను గరాంకుర్ యయర్ ౹ జారలించుచు వెళ్లుకూం
౧౬౫ తిక ౹ గా విపిశ్వాంచు సారకుంగతి చంచలతన్ ॥క॥ హిరోడ దేసు
డుతనప్పుర ౹ లా రాజులు ముగురువత్తిరి యడిగిరి వారిన్ ౹
గౌరవము మెరయు జాల్రులచేరా నియమించిరి యవము
౧౬౬ జెన్నై సలారన్ ॥క॥ మీరు రుపు నార్యులు బెలిమం ౹ నారవ్వ
రిప్పురంబునకు వచ్చుటయేతా రణాముననే పుకేగదరేరా
౧౬౭ జల్ మునే లప్పు సెప్పు డెరుగగ నాకున్ ॥క॥ అనిపల్కి నేహిరోల
దే ౹ సునకారాజనుర్యల నిశిక్షోగ్రొ స్ఫురివారూ ౹ కుడికియు గు
తూర్పు దేశం ౹ బనుఱ్ఱదుడు ముచ ఋషి రుల నపూర్వ హూము
౧౬౮ న ఘూ ॥క॥ ఈకరణిప్రాజన్న రాజన్య శ్రీకలితుల మగుచు
మేనుజెలగ గనుకనా ౹ దాకసమున నుకచుక్క ము ౹ హర్కూం
౧౬౯ తిగనంగన య్యోనప్రముశే య్యన్ ॥క॥ దానిగనుం గొని సర్వే
శానుగ్రహం లక్ష్మి యజ్ఞాన తీ ౹ మాశ్వసవృత్తా నెరింగి
తి ౹ మానిమర్ల తాం రస్వామి యరిధ్యని యాత్రన్ ॥ఆ॥
౧౭౦ యెకిగిం రుమ్మహత్మ్యాడెం డుదయించె నేయ తనిభక్తి

A Christian Poem

వైముక్త్యయు జినుతిం బుట్టు ౹ తలప్పువే క్షేమ మునలుగని వెదకు
౧౭౧ చు ౹ నిందువచ్చినా రమిత్రుచరితు ॥క॥ అనుటయు హేరోదు
దేసుం ౹ డను నా రాజులకు బెట్ట మనుపుర రాజుం ౹ బున
స్వామి జన్మించు చటం ౹ బనియుంతక ముస్న మేధ్రులాడగ వింటన్ ॥
౧౭౨ క॥ నావచనము నిక్కంబుగ ౹ భావించి నిరూఢ భక్తి పరతం
త్రులనై ౹ యాచిఠకరిగి స్వామిని సేవింపుడు వెదకి జాగు
౧౭౩ నేయక రయబచటన్ ॥క॥ నేవించి యుగ్రమ్మర నిత్రోవన రుగుదెం
చికమర్ తీరమీరలు నా ౹ కావార్తన్ నెరుగ జెప్పు
౧౭౪ డు ౹ నే వెసజని యమ్మహాత్మునిన్ భజియింతున్ ॥చ॥ అనికప
టస్వభావమున నాతడు బల్కిన సంతసిల్లియ ౹ య్యనఘులు
వారిని జ్ఞానిరయంబున దత్పురి జాసి పోవ పూర్వ ౹ ము
నుపఠి చుక్క గన్పడిన ముజ్వల దీధితినింగి వారికిన్ ౹ మును ము
౧౭౫ ను రాజమార్గముగ నుంగొనిజే యగ జెల్లమర్ బురన్ ॥చ॥ తడ
యక చేరి వార్బులుడు దర్శిత రాజ పదప్పు యానయే ౹ బతర
కలేకయున్న గరివాడలవాడల మేతలందు బుల్ ౹ గుడిసెలు
నాలదొడ్లు వెలి కొట్టములం గలయుం గజూరయా ౹ క్కైత
బూండగారంచు రే సుజగదీశ్వరు గీనిలయాంతరంబున్ ॥
౧౭౬ ఉ॥ దాంచినచూంత శాంజ్జలు కలగని యుట్టిన కెతిగన్న
లన్ ౹ జూంచిరి మోదముం డి పర్కిను ద్రుని మాత్రు సమన్విజ్ఞుని

వేదాంతరసాయనం — ఆ — ౧

ప్రస్తవ్యాధనలనేసు నాథుని సమూర్జితభక్తిన మస్కరించి
వాంఛాచరణాబ్జైకరంబు నుతిసల్పిరి వారలనేక భంగులన్॥
౧౩౬ మ॥ రమణన్ వారికిల నాత్మకృతపాపముల్ సత్త్రుధాత్రి
న పూజావిధానముల్ గానుకలిచ్చి మూంతతనికిన్ స
ర్వేశ్వరాజ్ఞాపితీ శ్రుమ యీర్మాత్మకని వాసభూము
లకువేడ్కన్ బాలురక్షుష భూ। రమణా వాసపురంబు
౧౩౭ దారికయి జేరన్ బాలక ధాత్రీసురా॥ సీ॥ ఆదేశవాసప్రజా
నీకమునకెల్ల ప్రభుభక్తిఘుమహామహుడు పరాత్ము
రుడుజేసినట్టి కట్టడబాప్పునదనూంజు లోకరక్షా కళ్యార
తన్నెకశారి నేసునాథుని కరుణాసనాథుని తల్లియు అతడు
బెట్టినయర్థమునగుడికి గడుపతి జని జనకత్వర యతా సర్వే
౧౩౮ శ్వరునకిచ్చితానుపాయనముగా ఆ॥ వసుధ భేదమనుజు
డాంసగినతానుక్షబాలె భక్తియుక్తి ప్రయోగలెంతు గలర
వంబులు నిచినలు బడియవనాడు। మరియదనకుమారు
౧౩౯ మరలగానియె॥ అంత్య॥ తే॥ ధరజెరుసలేము నుకాంతెంకప్పుర
మునవర్తిల్లుబునార్ల పురుషుండు జరాభరుడై యొకడు
నుతింపన మరునాయునశాంతశ మదమ జ్ఞానము
౧౪౦ లన్॥ క॥ ఈచందంబున నుత్తముడై వెలగుచు నమ్మహాత్ము
డఖిల జగద్రక్షాచరణు గల్పషఖండ్యమె చనుగనుకొం

A Christian Poem

౧౪౧ శ్రీచిత్తమునను తలంచియుండ॥ క॥ జగతిపయి నీవు మేను దాల్చి
గుణకుమునుజూత్రికన్ గన్నపుడిలగసావి। మిగని యదనిసర్వేశుం।
౧౪౨ డగణితకృపతోడ్తిమియతని కాన్నతినొసగన్॥ క॥ ఆసర్వేశ్వరవాక్యా
శావిసంబున ముదుక దిట్టువర్తిల్లుచున। యేర్పసుగు డిల్లా నేనికే
౧౪౩ గిన। నాందే మునియ మునంధునాతడరిగియుచదికిన్॥ క॥ చారుత
రమూర్తిన్ జగదుపకారకబాలరత్నుని తన్యకల్యాణగుణా। శ్రీ
రంజితు భక్తావన। కారుణ్యవిలాసునేసుగని భక్తిమెయిన్॥ క॥
౧౪౪ సాక్షిపాపార్ణప్రాకిత। దుర్కమలుండగంచు రెప్పప్రేయక
మేసుం జక్కనివెల్పుగనుంగొని ప్రేమకొనుచు వాంఛలచ్చి పొంగడి
౧౪౫ ముదుకండంతన్॥ తే॥ జగము రక్షింప వచ్చిన సర్వలింగ యితడు తలంచు
సర్వేశ్వరానుగ్రహమునసెడిగి। యతనిగేలగవనెత్తి నిష్ఠదీక్షదక్షి
౧౪౬ జూత్మగనుగొంటి మోక్షంబు జూలునగొంటి॥ క॥ తలవడతలచు
నా(సౌఖ్యం తవ వేనా — తపుగాతాడ్యం)
న్ఫయడిబూ।ద్యులు రహాగనౌడి పారలగల్పికొనిరియె నరలబాల్వ
లకనెలులకు నొడలిపెన్। బవిమితాంలగిచనిరియె మదికపభ్రమమొద
౧౪౭ వేన్॥ క॥ ఏనిట్టి జరాంబారము। బానిభవద్దర్శనేచ్చబుధికి బ్రతికితిన్।
మానుగనినాళ్లనుద్దైవానుగ్రహలబ్ధనిర్వాణయజ్ఞానము
౧౪౮ నన్॥ క॥ ఓ దేవయీశ్వర జేయగ। దేదీప్యాము వదలితనదు తేజము జ
నన। ఖ్యాతి వినివేడికొనిగు। నారొందారుడుముదుకడిగ
౧౪౯ సుత్సైకమునన్॥ అంత్య॥ క॥ తనుముస్సు చెంతియుండిన పెని

విడిచె యేడ్వేండ్లు కరుగవిగతాధిపత్యై। యైన బదినార్లేడు
౧౮౧ లజ। ప్పనె మెనసి సదా తద్భక్తి వదలక యాత్మ ర్థ్య ॥క॥ అన్నా
బికయనదగుపే। రన్నెలతటికయొక్కతె యాపరాత్పరుగూ
తిలోక। నున్నయడతపోమహిమా। భుల్గొన్నతి నుపవాస
౧౮౨ సద్భృతో జపాలయయుగుబుర్ ॥ఆ॥ ఆయెలనాఁగ జూచి మరి
యాజతరాజ్ఞి కళానిధాను బ్రాయితమూర్తి సద్గుణ
ధురంధరునేసును లోకరక్షకై। యాయనఘుండు బుట్టెనని
యెంతయు భక్తి భజించి వేడికన్। బాలయుప్రజ్ఞావిధానముగ
౧౮౩ నుంగాని తానెలుంగింపవేడుకన్ ॥క॥ వినియా పురపతిమునుపే।
తానిపోయిన ముగురురాచకొమరుల మరల్। దనుజా
యరామినెమ్మది। కినుకన్బాదల స్వామి నేడికన్ బాడమెగ
౧౮౪ ద॥క॥ అని నిశ్చయించియాదు। ర్జనుడుత నదురా జన్మవిభవ
రక్షా సక్తిన్। బెనగానియా స్వామిపై దక్షి। తునుమువలయున
౧౮౫ నెడితలపుతో నుండుతఱిన్ ॥క॥ కరముఁ బ్రియంబున స్వామి
కి। మరియకుగాపుంవదానిమగనికడ కొవ్వెస్సె రసన్న నస్మితా
౧౮౬ స్ఫురు। డరుడ దంచెడిచెనేంద్రరుచి వియన్మార్గమునన్ ॥క॥ చను
డెంచియతనిగనియుల్లము హారోదేసు నిర్దయాత్మకుడా
ని। తనయునెడగటాప్ర దలచి। కాని యునార్తికవసింపు
౧౮౭ గానకొనడిచటన్ ॥క॥ పత్నిప్రియుంబు ననరకటు। బెత్నికాని

A Christian Poem

పెనిద-అనయయు [illegible]
వెలందినిపుత్రచర్యలకతని। పట్టునవేబిత్తవదగి। నట్టిది యొకదేశము
౧౮౮ బటికరుగుటయొప్పున్ ॥క॥ అని పలికి యతడుసనప। చ్చినతరవు
నరాత్రి వేళ జచ్చెరదనయ్యున్। గాని యాదంపతులెచ్చి ప్తుని
౧౮౯ యడుదేశముసకకరిగిరంతటనిచటన్ ॥సా॥ హేరోదేసుడశ్ర
పన్నతి ప్రతిమునయేశ్వర సమూదర్శిస్తిప్పా। దార్కాలికివె
దకించియాత్మ భటులసంహారపంబుచేసెల్లమన్। భరాకిగ్రా
మములన్ శిదియునగరి ప్రాంగ్రాపరాదడ్రిశా। నొప్పరగ్రా
౧౯౦ మములందులేకునికిదృపర్రి తొల్పపడిప్రాశ్లైషై ॥క॥ రందోబ్లొచి
రుతపాపలు। బాండుగ లోత్తించి ప్రాణముల్లు గాని యేదుప్త్రుం
డుచె నటహేరోదే। సుండు ప్రజలు తన్న కల్మషుండని వెగడ [illegible] నెచెస
౧౯౧ ॥క॥ అలచెల్లమాదిన గరం। ములశిశుపులు స్వామిమూలి
మునచాంతిరియు లేగ। వలముక్తి గాంచిరాయులు డలఘుతరాపకా
౧౯౨ ఘమునకునాలయమయ్యెన్ ॥చ॥ మరియుని తేశుతోదన
కుమారుని జేకొని కెండివేడికన్। గరమనురక్తి మస్తుడి తగనిబ
డిరెండవయేడు స్వామికిన్। బరగంబునుండునం తగుండి బాపి
లు పార్థియయుముప్పు జేండ్లుతం। బెరసినదాకయేసు జననీజనకా
౧౯౩ ఖ్యా జరించు రీతియున్ ॥క॥ వినుసెప్పిరనెల్లనముసు। గనికరము
రిచిరుతవాంఛ్రుగడువడిజంపిం। బినదుష్టాత్ముండ్ కొర్లి

[illegible]

వేదాంతరసాయనం ఆ-౧

౧౦౪ తనుఁ జుట్టుకొనంగ నిదపతానుం బూనిశెన్ ॥ క ॥ అలఘుతర
పుణ్యాలిశకార్యా । కలనాసంఘ్నములుగాంక కలతాలము
గే । వలపింపకులగుంకళినా । త్ములకెడ పగరానచేటుమూ
౧౦౫ డుట యరుదే ॥ తే ॥ అనసుత్రోపిం యొకకొన్ని పాయన
ములు । కసు రహితుడైన పిదపతదాత్మసూను । తప్పురం
బున కధిపతియైనచే । నహారపాముబ్రా జర్షిరాజర్షి భాగా
౧౦౬ నుభూతి ॥ సీ ॥ అంతట సుమనస్సు దమ్మరియాంబత్త్మ కడకేగి
సంప్రీతి దొండరమున్న । స్వామి మిశ్రీ వముగాన వవెననితలచి
నపారనుండు శిశుహంతర్వి దానపూతి । క్రమ్మరవిరారుమా
రాజర్షి మునకు జనుండనియత తెగనయ్యనఘుండాత్మ । జా
తకుల స్త్రీ సమేతుడై యేజిప్తనియెడ దేశము బాసిరయు
౧౦౭ ము మెరయు । అరుగు దెంచు దారికనతి దూరంబున । వఱలనగ
రము నకు వానికెడుకు । పతియటంచు నెదరు పడు వారలుచె
౧౦౮ ప్పి । గలిగియతడు త్రోవ దొలగిచనియె ॥ క ॥ అరుగుంచు దనమ
నమున నద్భుతాత్మని సూనుడిట్టి తులు వరియెకా బాల్య
ధరవేప విత్తు విత్తిన । సురసాలము మొలచి ఫలము జూ
౧౦౯ పు నెప్రజకున్ ॥ క ॥ అనియిటు తలపోయుచున । య్యనఘు
స్వాంతుడు సుతప్రియా సహితుండై । జనసుత శాంశవి
తవిభవం । బునదగు గలిలేయదేశమున నెుకపూరటు ॥ క ॥

A Christian Poem

౧౧౦ నసరే తను పట్టణమున । వసియించి పరాపరాత్సవము జూచుట
కిం । పెసగబ్రతి వత్సరంబు జె । రుసలేము కరిగి లకుదాం మరుగుందురు
౧౧౧ గాన్ ॥ అంత్తరంగున ॥ క ॥ అతడు ద్వాదశ వర్షా । వేతుండగునేసు
గూడి ప్రియయుండా నుర్ । శ్రుతి జెరుసలేము కరిగెల । జాతరవి
౧౧౨ శేషింప జనియచటి ప్రజతోడన్ ॥ క ॥ సర్వేశు భూరికరుణా । ధూర్వ
హునిజ భక్తులాకదురవ్వరాప । న్నిర్వ్యాపకాత్మ యాంచణు । నిర్వ
౧౧౩ హ్యాప్రదు భజించి నియతి జెలంగ సుపాదా ॥ క ॥ అంతట నా దంపతులి త్తేం
తద్రుతి జ్ఞాననయుదయానిలయాం బూరం । తాంతశికరణయని
౧౧౪ సుతుడీ । మంతు వదరి యాత్మనగర మార్గమునందున్ ॥ క ॥ చని
రాతండ పట్టణా । మునదగు సర్వేశునిలయమునగు రువులతోర్ ।
ననుపమునయశాస్త్రవివా । దనేయుప్రశ్నల గుబుండెదను జనులెం
౧౧౫ ర్లోక్ ॥ తే ॥ తల్లి తండ్రులు కెంఁడొక దవ్వునిజపు । రముసరణి బోయి
యంతంత దమపిశుండి । దెసనరుగదెంచు ప్రజలతో దీవ్రయా
౧౧౬ న । మున సుతుడు వచ్చుననిచిత్తములదలచి ॥ క ॥ మిక్కిలి దూరము
జనివా । రక్కామరుడుం పిరుదరావి యాంత్రాపరులం । దుక్కొ
క్కరినడుగుంచునలు । దిక్కులనరయుచును మూడు దివసంబుల
౧౧౭ కొనిగ ॥ ఆ ॥ క్రమ్మరవచ్చి యప్పురిపరాత్పరునాలయసీమ భూ
సుత్త । జమ్మునదేశిరాశినయశాస్త్రగతార్థ విచిత్ర సంగతి ।

శ్రీమ్మది మెచ్చు జేయుము దవీయను తప్రతిభాస మగ్రుడై । స
మ్మతిని వ్వనేసుగుణాగాలిగనుంగాని రంతగరాకిమిక్॥
౨౧౦ తే॥ తల్లి యేసునకమ నీవు దప్పెవనిన । దండ్రి యునునేనునె
న్లైద దత్తరముని । పెదకి నిన్నం దుగంటి మసదయహృదయ ।
౨౧౧ క్షేయలఘుబాకిత్రయిక్లేల దలచితయశ్రీ॥ చ॥ అనవినియే
సునాథుడనునమ్మకియాంబకుయుష్మదాజ్ఞచాం । ప్పున
జకియుంతుగాకపలుచాకలచారు నటమ్మయూసు ద్విజ
ననికరంబుగూడి నయశాస్త్రగతార్థ విచారశీలిస్తౌ । త
సురుతజేసి విచారరుగుదాకి నిరాకిల జిక్కితిక్ జుమీ
౨౧౨ ॥ క॥ అని తనతనయుడు వితర్కిన్ । తనయుడు బలుకంగ
విని ముదంబున నతని । గొని పతితో నిజనగరంబునకరిగ
౨౧౩ వధూలలామ భూజనను తయ్యై॥ అంత॥ తే॥ ఏసునాథుం
డు ముప్పదియేండ్ల వయసు । వచ్చునందాక నిజపితృ స్వాంత
మునకు । హితమేటులనట్లు వర్తించెనెల్ల జనులు । సద్గుణుండ
౨౧౪ నితన్ప్రశంస జేయ॥ క॥ ఆపుణ్యశాలి యగుజూవ్వా । జే
ప్రుడుం జనకుండనాబ్రసిద్ధి దరిత్రిన్ । జూపట్టు కుంప్రలోకం ।
౨౧౫ బాప్రకుష్ట్ట నిస్వాతంత్ర్యయని పల్కుటయున్॥ క॥ అనఘుడగు
నేసునాథుడు । జననికి సర్వేశుడుహామజాడలు వివరిం ।

పనినరులీ వలనకల్లలు । జన్మముగాకుంత నతనిసరసన వచ్చెన్॥ వ॥
౨౧౬ అనియుద్వృదంబునజాన్మీబారిధమునీంద్రుండు మల్లరసాభిధేయు
నకెరుంగించినట్లు పరవాతాఖ్యుండు జ్ఞానభాసురుండకుంజెప్పిన
నతండమ్మహానుభావుని నవ్వారివృత్తాంతంబడుంగుటయు॥ మ॥
౨౧౭ కలధౌతాచలతారహారదివిషద్గంగాతరంగావళీ । ధ్వళిని
ర్మచంద్రయశోధురంధరధరస్ఫూర్తిస్ఫురద్ధీరతా । కలితస్వాంత
ధనేకులాంబునిధిరాకాంతారకారాజని । వర్ణలసర్వేశ్వర
౨౧౮ నామమంత్రపఠనద్రాక్షిణ్యనిష్ఠాకతీ॥ క॥ అన్నాంజిశేషాంశప
సకలను । హృల్లన్నికరాపవనదయాసహితమానసయోగ । షింస్మతి
౨౧౯ సాంబికవిద్వా । త్ప్రస్తుతసంగీతసరససాహిత్యనిధీ॥ మాలిని॥ స
విత్రు సదృశతేజా సాహితీ భోజరాజా । పవిభుజబిరభోగా
బంధురక్షానురాగా । కలిబుధగురుమిత్రాగద్వితారాతిజై
త్రా । సవిమలగుణజాలా సారసంగీతలోలా॥ ॥ గద్య॥
౨౨౦ ॥ ఇతిశ్రీమత్సర్వేశ్వరకరుణాకటాక్షవీక్షాలబ్ధసరస
సాహితీధారేయ యాత్రేయగోత్ర పవిత్రమంగళగిరి తిప్ప
యామాత్యపుత్ర సుజనవిధేయ యానందాభిధేయ ప్రణీ
తంబైన వేదాంతరసాయనంబను మహాప్రబంధంబునం దుద్వి
తీయాశ్వాసము॥ మంగళమహాశ్రీ యుంజేయును॥

శ్రీసర్వేశ్వరార్పణమస్తు॥

౧ ॥క॥ శ్రీ మన్మంతిరకరుణా। ధామ సదాభద్రగుణాకరాంబా

న్నాంబా। ధామహృదయసరస్సీమా మదకలహంసదాస

౨ మంత్రి పతంసా॥తే॥ అవధరింపుము మల్లరసాహ్వయుని

కు। జ్ఞానబోధా ఖుర్రి దను మానిసార్వజ్ఞా ముఖ। నిరుపని

యంత జ్ఞాన గోత్రా మరునకు। పర్వతా ఖుర్యేందుసంప్రీతిప

౩ లికెనపుడు॥క॥ తెలిపెదవినుస్నాపకుస్తై। యలరెడు జ్యావేనేసు

డను మహాత్ము పరిత్రుం। ఖులనఘపరమరహా స్యం। ఖులు

౪ శ్రీ త్రౌతత్వములు సమూర్జితప్రరితా॥క॥ మున్నన వరపసుగు

ణాసం। పన్నిధి యెరుర్యలిసె వెతమకుబుత్రుండై। జ్యోనేసుండన

౫ నేకఘను। డెన్నబోండము నను బునికపనెయుగింబితగా॥చ॥ అతడా

కళాన్ని వాసరములాత్మ పితృప్రియహితుకత్రియా। న్వితుడ

యియెల్లరుల్ దనుగణింపగనంతరదాజ్ఞబూనిని। జోతకరణ

ప్రహార రుడయుబిన్నటనాడె పరాత్పుర్ జగ। త్పతి మదిగూర్చి

౬ నిస్తులతపంబొనరింపుతలంపుపెంపు నర్॥సీ॥ హరిన ఖన్న రత్నా

కరికంభకుం। భరదనూన ముక్తాప్రాజమాన శిశము। రిశిశరక

ప్రవదం ఖుపరిదున్న ముక్తికరగ్రాసముదిత సారంగకులము।

దివిసమా వృతజీవదవతూమఘనమనీషా లాసర్వ కృత్తుహిర్

జాలకంబు। హరిణీకదంబుసంహారణా నుధా పన్నదవాప్తి

౭ మండలారిదాత్తరవము॥తే॥ సవిత్రుమండలకిరణప్రసారశూన్యపూ

సరసఫలపుష్పపల్లవతరులతావి। తానసంకీర్ణ మేకమై ఘోరకా

౮ ననాంత। రమునకేప్పుడి జనియోగారవముకలిమీ॥చ॥ ఘనవనిసలయేజిము

త్రములజంతన్న మరుత్వలూలకాం। జనకురువిందవందనరసాలఘు

ఖర్జురసహింపగాని స్యని। ఘనతరకాయమానముల గ్రుప్పుతిన్నియ

ల్లలతానకే। తనముల ఖంబకింపుభునతండుపరాత్పురుచింతనం ఖునర్॥

౯ సీ॥ అళిమండలి మనోహరకపోలశిఖరముతారశతపలత్వ హృత్తముల

తోడ। ధవళాంబుజాతవక్త్ర వికాసలక్ష్మితోకంబూజ్వలగ్రీవగరిమతో

త। మదుబత్రపాతసంపన్నగుణాసపతె మతోత రళోర్మికావళిత్రయ

ముతోడ। నలరుజ్యార్ధాఖిధేయదివ్యలంపరయు నతిగూఢతరజీవనా

౧౦ వర్తనాభితోసురుచిరస్థైకతమ్రోణితోడ। రమణీకృపవృదుపదా

గ్రములతోడ। కలితకలహంసయానస్థై ఖరులతోడునలరుజోర్దా

న్నదియదివ్యస్త్రీ లలామ బోడగాంచెనెరుపనుల్లాసమునగ॥చ॥

౧౧ కనుగొని నిడాపికాతుకముగ్రమ్మతదియనదీజలాపగా। హనమునరం

బియాంతదుదరంతికవనఫలాపహారిర్త। యనిశమునప్పురాత్పు

రుమహామహుగూర్చి తపంబునిష్ఠ పె। పునసతశేందర్కదినాలిరిపావగ

౧౨ గామునికారమోహ ముల్॥క॥ ఈరితిసతతుమనన్నం। హారుండై తపము

నిష్ఠనను దినముల్ గ। త్తారణుడుస్వాపమిత్తానరు। దేరగలండి బతికను

౧౩ యెడలసియుమరియుర్॥చ॥ అనుపమపుణ్యశాలివియాంతిపేశ

గుణాప్రకీర్తనర్। డనితను లోకమెన్నవినియందునగాండబుతన్నభక్తి

డా। సినతదన్నిష్ఠమా। రసవిశేషనయార్ద్రవిధిప్రబోధతజ్ఞనుఁ లకు

౧౪ జ్ఞానబుద్ధి బలసంపదుదారతగూర్చి యంతతర్॥క॥ ఏపునవిరావ

రించిన। పాపభరము గరముశాంతిబడయుగబశ్చాత్తాపము రయు
౧౫ డనిసుగుణాకే। లాప్పుడతడు బరికి వారలనుత్రితైయము యిర్॥ క॥ తత్త
త్వాపతకశాంతిని। మిత్తంబయేర్పడినిట్టివేమిల్ గడుగన్। బుత్తంబుదనదు
౧౬ గుణాసం। పత్తికిసర్వేశ్వరుండు ప్రమదంబారరయున్॥ మ॥ ఘనసుజ్ఞా
నశమమ్మమానివినయసంగ్రస్తస్వభావుండుసుజ్జనుడమ్మేతితపంబు
నిష్ఠగనియాంశ్చరలింబుసంధిల్లనే। యున్నతత్త్వాంతప్పకివసజ్జన
లుడాయర్భవ్యపిసాక్షాంగదం। దనమస్కారములాచరించియులలా
౧౭ టనర్లిస్తహస్తాబ్జులై॥ ఉ॥ శ్రీకరమూర్తినైభవముచేసచరాచ
రలోకరక్షణశ్రే। త్సేకముబానిధాత్రివిలసిల్లెడు దైవము దీపఖం
బున। స్తోకమనీషసంభ్రమముతోజనుడెంబితిమయిర్ యుష్కర।
౧౮ బాకలనదురంతకలుషవర్ధిదబాపికెనంగనా వ్రుడుడా॥ ఉ॥ ఆ
కృతకృత్యుడిట్లనుజరాచరభూతమయప్రపంచరక్షాకుశలుండ
నావినుతిగన్న మహామహుడెవ్వడత్తిపుణ్యశ్రీకృతిపాదుకల్
శిరమునందువహింపనెకింతయొంగర్లితగ్రకొంవనిష్టినన్నభువనం
౧౯ బునవేల్పునజూతురేబుధుల్॥ క॥ ధరజ్యోష్నసుడనాదగు। నర
మాత్రుడఘోరశానవహ్నీకణికబరా। త్పరమంత్రానుష్ఠానా। ప
౨౦ రతేంద్రియవృత్తినున్నవార్ధసుఖులై॥ క॥ సకలప్రపంచరక్షా।
సుకరుడుంగలడుశ్రీసుకృబోనాతడుభావుకమతిభావిమనుష్య।
౨౧ ప్రకరముబిజ్ఞానసిద్ధిప్రబలంజేయున్॥ క॥ అనివారలుజ్ఞానోదార్
నది। దనుయునుమతిసుకృతముగిగృతస్త్రానులుగా। వన— ఘు
డతడుసర్వేశ్వర। మనుజాడధార్మికమునకుమరపేవారిన్॥ క॥
౨౨ అంతటగొన్నిదినములకు। శాంతశమదమాదిసుగుణసంపన్నిధి

సు। స్వాంతుడు-మ- రియాసుతుడల। కాంతారంబునకుశ
౨౩ ప్రగతిజనుడెంచెన్॥ మ॥ వడివిచ్చేసినయేసునాథుగరుణాపర్థి
ష్టులోకావనుర్। గడుబత్రీగనితత్వాబ్జనిలతు లగాంబించి
జ్యోష్నసుడు। కన్యుడుమోదంబునబల్కు మిమ్మిప్పుడగ॥ స్సుంటన్
దురంతాఘదూ। రుడనైతిన్బరిక్షింపనెంకననుజేరున్ భూరికల్
౨౪ ల్యాణాముల్॥ ఉ॥ ఆతతపుణ్యలీనదగు పదానతిమాంక్షితనుత
మాంగవి। ఖ్యాతియుదివ్యతాపకశుభాంగవిభాసుభగత్వసం
పదన్। శ్రీతిమొయిర్గ మంగానుటనేత్రయుగంబునకింద్రియత్ర
దా। నాతిశయంబుసాంద్రకతనందకృతార్ధుడనైతినీకృపన్॥ క॥
౨౫ ఏపురుషుడైనయుష్మద్రూపముబాడగాంచి భక్తితోరమ్ముక్తి
నదు। షాపములవెతలగిల్గాన। కాప్రణాళి డుమోక్షలక్ష్మి
౨౬ నబచేదాల్చున్॥ క॥ పరిమాణాహీనవయుబల। కరుణాంబ్ధి —
జ్ఞానకాంతుక — స్ఫూర్తిశాంతశ్రీకరణాభవదంఘ్రిసేవా। పరతను
౨౭ రులకందరానిభాగ్యముగంటిన్॥ క॥ పరిమాణాహీనయుష్మ। త్ప్రరు
ణాప్రపృతవృష్టిమినగప్పికొనినదు। భరభవపంకముగడిగిన। బరి
౨౮ శుద్ధుండనైతిభక్తపాలనచతురా॥ చ॥ అనిశముసేనుదావకసమా
గమనాంచెదగారికైరవా। ప్తనుదయముల్ జకోరకము బారెలె
నదినికటాటవిపులా। శనరతినిందుజక్కదివసంబులనుండితపంబు
నిష్ఠపెం। పునవివసించినాడననుప్రోవగదేకరుణాపయోనిధీ॥
౨౯ కం॥ అని జ్యోష్నసుడు వినయం। బునసనిట్లనుతించెనేసుమునిజనసే
తో। వనజాధిపాంసువిదళితజనసంఘమహోగ్రకల్మషపరి

౩౦ త్రాసుర్॥ ఉ॥ అంతట నర్గసిష్టమ తియాసు తు డిట్లను వానితో
దధీ। శాంత శమక్ష మాదిగుణాసంపదు దారత చే గణింపని। యం
తటి పుణ్యమూర్తిగల దయ పరాత్పరు చిత్త వృత్తికిన్। సంత
౩౧ సమెట్టులట్లు సుమనస్సుల భంగి జరించి తుర్వరన్॥ క॥ చిరపుణ్య
మూర్తు జరారాం। తరమున వెలసిల్లినప్పుడె దక్షైకమతి। స్థిరతప
మొంచి తిసర్వే। శ్వరుని యనుగ్రహము నిపుసాంమూ మర్గిట
౩౨ వే॥ క॥ పావను దవు సకలసుహృ। జ్జీవను దవు గాననిన్ను జేరితి నే
త। వలి సంస్తుపనె స్త్రా వృతు చిత్తాంబు జుంతన్నై పుణ్యనిధీ॥
౩౩ చ॥ వినయవివేకశీలముల విశ్రుతులై నిను దాయధారుణీ। జను
లు గృతార్థులౌటకు ప్రసంనమతిం దటినిజలారవగా। హానము
నెకెట్టులాజ్ఞ నిడు దట్టులనిపు పదేశ మొందగన్। ఘనయశనాథు
౩౪ భావి శుభకార్య సమాచరణైకసిద్ధికిన్॥ క॥ నావినిజ్యోత్స్నేసుందను
దేవర మాకరుణా నీన దీస్స్న పవణ చేవాంఛింపగ మాకిపు। శ్రీవిధి
౩౫ భక్తి దురు దీనికి నహర్నిశ సే॥ ఉ॥ స్థావరజంగమప్రథితసర్వజ
గత్పరిపాలనక్షమై। కావృత చిత్తవృత్తులు మహాత్ములు మా
తగుం గాంత యిట్టిక। ర్యావహనస్వతంత్ర తనరాదము తో
భావదియుపాదపద్మ। జా విధి దక్షవె రెంకటి సల్పసమర్థతనా
౩౬ కుంగల్గునే॥ క॥ లలితధ్యవతాప్పదు కలా। దలనిదగ్గాలుగాని యజ్ఞ
తమున కునాశ్రీదళ తుల గురుత్వరుదిమా। కలకిన భూషణా
౩౭ ముపృథదయాపరమూర్తీ॥ చ॥ అనుతుత్రమోదమున్ దివ
రియాసు తు డిట్లనెఁబుణ్యమూర్తివా। రలనుత వివేక శారివిప

రాత్పరమంత్రజపానుషక్త హృ। ద్వనజుడవై దేశికతదాల్పస
మర్థతనెక్కె కల్గునే। యనఘవరేణ్యనాకు ప్రియమైన దినీవ్పన కిం
౩౮ పునాపుడుర్॥ ఉ॥ చేతులు భక్తినెన్నదుడు జేరిచియాతడు బల్కెనో జి
గ। తూపత చరిత్రమర్త్యకృత దుర్భరపాపభరక్షయక్షమా। దేవ తుదవై వ
సుంధర జనించిన పుణ్యపరుండవిప్రని। హైర్ తుకజాయమానకృపని
౩౯ ట్లు వచించెనే మనంగలన్॥ క॥ అనిజాప్యెన్నెసు దుగారవ। మునెనెసు విధి
ప్రయుక్తముగ జరద్వావా। హినిసంస్నపనము జేయించి వనయర్థిన ఘుం
౪౦ దుసంతసిల్లుచు నంతన్॥ మ॥ హరిశుండాల వరాహభల్లుకలులాయ
వారిప్రఖడ్గదిజ్జి। శరసత్వాశ్రయమధ్యచుంబిశిఖరాగ్రస్థ సస్తకూ
లంకషా। శరవేగంబు ప్రసూనపల్లవలతాసంక్రాంతకాంతారవి। స్ఫురి
౪౧ తంబాశ్వనగంబు చెంతగనియస్తోకప్రభావంబునన్॥ ఉ॥ అనగము క్తి
పాశ్వన సలిలాశయతీర రసాలపాదపా। దాశ్రీనమునంవసించి సము
దంచిత భక్తి మెయిన్ బరాత్పర। ధ్యానసమాధినిష్ఠనలరారసమీరప
రాయాంధరాతప। గ్లానికిసోర్చియాతడు బలస్థిరుడై ధరణీసురాగ్ర
౪౨ ణీ॥ వ॥ ఇట్లు వినయవివేక శాంతశమదమాదర్శనంతకల్యాణగుణా
గరిష్ఠుండగు నమ్మహానుభావుండప్పరవ శాగ్రంబున సర్వేశ్వరమం
త్రానుష్ఠానతత్పరుండై యుండు నవసరంబున నంబరాధరగంభీరస్వానం
బున నితండు మదీయపుత్రుండితని యందు మాంతనుగ్రహంబు గరం
౪౩ బుగలదనుమేఘశబ్దంబు వినంబడెదదనంతరంబున జక్కదిగి పడునందం
బున పారావత రూపంబు వహించి స్పిరితిసాంకేత్త వరుడెంచితదీయ
మస్తకస్థలంబున కనతిదూరంబున నభంబున నెలెచెననిన విని జ్ఞానబోధ
౪౪ మునీంద్రునకు మల్లిరసాఖ్యండిట్లనియె॥ చ॥ పరమదయాసముద్రుబ
హుచంగుల నారకెరుగించి తారపరా। ఫుపురు తాంకరుండ్వై వము
ప్రపంచమునందనిమూర్తితావియు। తనరణగపా తమై స్పిరితిసాంకేత్త

వేదాంతరసాయనం — ఆ — ౩

పున్నెపైనటించు మంచి వాగ్ధరి మపహరించె దిప్పుడిటులుగ దగుదాని విధం
౪౫ బునాపుడుర్గ॥ శా॥ లలితగుణాత్ముడౌ తమ్ముని లలాముడు మల్లరసా
ఘుల్లిబల్లుభుండ్రా। తలమున జాల్యూరాత్ము జులు బంధుత్రులనేకులు వారి
యాత్మలం। దలమిన కలామిర్యయల్పుమగున తప్పిదిగా దుసు మాప
రాత్పరుం। డలఘుడు తత్సుతుండతిశుద్ధిదవా శిదినెయర్థిమా
౪౬ రయర్గ॥ క॥ ఘనపుణ్యశీలునకుంశాం। తునకు విరాగునకుగాని
తులువకు జెప్పక। జనది పరమరహస్యం। బనఘా యెటుగింతు నీకు
౪౭ నహార్యడవగుటర్గ॥ శా॥ సత్యజ్ఞానమయుండనాదియనశ్వ
దివిశ్వరక్షాకళా। నిత్యానందితగుంగా బరాత్పరుడు వణాంవర్దదీ
దెటాంజీతా। పత్యంబౌగదయేసునాధుడు విభాస్వాత్మత్వదంతగ
తం। బత్యంతంబగుగాం మిర్రితాస్పిరితసాంక్షతే బిరబాల్యుద్భువిర్గ॥
౪౮ పరమశుభమూర్తియగు బరాత్పరుడు తనడు। గామురుడయేర్పసు
స్పిరితసాంత్వపునుముప్పు గాడతెగ కయుండు దానెనెక్కు తనదనరి।
౪౯ ధరణిపన్నుతికెక్కె త్రిత్వమునన తడు॥ క॥ దీనికి దృష్టాంతముగా।
బానిపెటుగింతు శ్రీతిబుద్ధిమనం బుల। మూనుగనివిమూకాంక్షి
౫౦ డై। గ్నైనలువగునాత్మయుతమ్మై విలసిల్లన్॥ క॥ మూండాత్మలను
చుబలుకం। గూండదౌకటియనుచునెటిగి కౌనదగం బుద్ధిన్। జూ
తగసర్వేశ్వరుడిం। మూడుగుదానగుచు లోకముల నుతికెక్కన్॥
౫౧ ఇంకవినుమయర్థిసత్వర। యంకురవనమధ్యముననకనగఖశసుగు
ణా। లంకారుడేసునాధుడు। శంకగొనకచనువచమజకిగినవా
౫౨ త్యల॥ చ॥ పదములకాంతితీరా స్పిరితసాంత్వపు వకాశిపయర్గ

A Christian Poem

హాశతమై। పదపడినింగిచుక్కదెగిపత్తివిధంబునవ్రాశిబుద్ధిసం। పదఘుటియిం
పనిశ్చలతపఃపరతవమరియాసుతుండుడై। జ్ఞిదపుటరణార్థిభూ
౫౩ మికివచ్చిజనియెర్ధరణీసురోత్తమ॥ ఉ॥ సాంతినని ష్టనల్పుబిదినంబు
లుబ్రుక్తిదీలంగియాతడు। గ్రాఫవిలోకబరాత్పరమహామనురా
జజపానురక్తుడై। పాతిలుచుండత్పత్ప్రరముభావమునందు జనించెనంత
౫౪ నజ్ఞోతికివచ్చెనాకదనుజాప్పడెనంచు బిశాచిచెప్పెరర్గ॥ క॥ వెతంబి
పలుకుసుగుణుం। డాతనికఘహాతుకక్రియాబాధకళా। చాతు
౫౫ రిమెరయబిశాచం। బీతని తెటిగెల్లనరసేదేననిమరియర్గ॥ క॥ శితునకు
హానెకెంతకు। భీతిలకుక్షాంతతపముతే మిర్చవనక్షోరా। ణీతలమున నుపవా
౫౬ సా। న్వీతుడై యుండుటుచితవృత్తియె నీకుర్గ॥ క॥ ఎక్కటితపమెక్కడి
జపమెక్కడిసర్వేశుడేలనీయుమ్మవిరక్తి। పుక్కగజీవముగలిగిన। మిక్కిలిశు
౫౭ భమురయనగుజుమీరానాటర్గ॥ క॥ ఓరెముగానవఫలములు।
గూరలుచెరతేనియలునుగాంలకులలోవాంకి। ప్రాణంబెనియు
౫౮ నీవా। హారముగాగానుచు నిలుపనగుంజీవంబుర్గ॥ క॥ ప్రాణముగ
లిగినవసుమతి। ప్రాణికిసుభాహార్రక్రియాపరతబాగడాందుర్గ।
ప్రాణముదాలిగినతాంయము। కాణావరాంతుంబుజెయుగలదా
౫౯ పిదవర్గ॥ శా॥ ఆసర్వేశవిరుపత్తినాంఘువనవిఖ్యాతిర్ప్రవర్తిల్లదా।
సాస్త్రజ్ఞత నిమ్మహాగహానతిరర్తిగ్రావసంఘంబుబ్రు। జ్ఞానసంపత్తి
మెనపుణ్యభక్త్యమునుభాజ్యంబైప్రకాశింపనా। నేసర్వదానికెనో
౬౦ పినాబివినుమిాం విట్లాడగాసేటికిర్గ॥ ఉ॥ సకలస్థావరజంగమప్రుధి
తవిశ్వాత్రాణసంశిలుడు। తర్కకలంకరుండగునపురాత్పరుబ్రభూ
తానుగ్రహసుప్రార్థిభూ। నకయాత్మీయంసుఖార్యైనరుండుబ్రు

తుకుఁగాంచన్ప్రమానవానిరతస్రుతుమూలంబిలనిదృశ్యకర్తలివియ
౬౧ జ్ఞానాత్మకంబులెజు మా॥ క॥ నావుడు బిశాచితనమా। యా
వాగుకిదపులదిమ్మహాభాగునిచే। తా వృత్తింయనుభునాతని।
౬౨ గావరమునేసేత్తెకెనిగగనగతిబఱచెఁ॥ ఉ॥ అంతపిశాచితన్నతిర
యంబునగ్రాకెని పోవనాతడా। వంతభయార్తిఁ బైబాదలత
యొక్కబరాత్పరమంత్రబింగ్నా। క్రాంతమనోజ్ఞుడై యలరెగాని
ధరామరవర్యధైర్యవిక్రాంతులనెన్నిభంగుల బిశాచప్రచేష్టలు
౬౩ మోసప్రజలనె॥ మ॥ ఇతడుత్కృష్టుడు పూర్వమాత్మఁయని
తానెంతేవిచారింపకం। మతిమంతుఁగాంనియప్పిశాచము సభ్యా
మార్గంబునంబాలయెయా। యతశక్త్యవృత్తిసెత్రియర్ఁశెరు
సరెంబర్ బట్టు ఁశాబ్బంతరాంతసర్వేశ్వర గోపుర్రాగ్రమున
౬౪ వైచెఁజెస్పైరఁ వైచినఁ॥ క॥ తనమొగిచిపరాత్పరచింతనపరవశచి
త్తుడై కదలచింబక వత్తానని యతిచెలంగె గోపుర। మునవాతం
౬౫ తతనిశాంతమునకేమందుఁ॥ ఉ॥ అతనిత పిశాచమనునంతట
నీవుపరాత్పరాత్మసం। భూతుతవైతివేనియసమున్నతగోపు
రసీమనుండియు। క్రిందలమందుఱాలగలవేకముగాంతమునీవు
౬౬ సాహసవృత్తిరగెత్తిదారినుతజేకాంనిగా నిజగత్ప్రసిద్ధమై॥ క॥ గోపు
రమునసుండి ధరిత్రిపతనుతవైననిన్నుగృహస్తింగా। నూపరసుమ
౬౭ నస్పులటం చిపగదిబిశాచమాంతసెవిల్లిడియెఁ॥ క॥ మిన్నరసినగో
పురమున। నున్ననసుంజూచియు క్రొవ్వుకరుతం మానెదహా। మిన్న
కయుమ్మాటవినం। జన్నెత్తెవదార్చదత్తదృశము లాంతిరియెఁ।
౬౮ గీ॥ ఎక్కడిగసుదాపతేప్పడికనుపట్టు। ప్రాణముననుగాంతపా
టుగాంనకే। యెంతమూర్ఖునైనయింతపాడుపు గాక్షప్రరము

౬౯ వనుండి నేలవ్రాలునేల॥ గీ॥ అంనతపదంబునందుండి యుర్విఁ కుతికి।
స్వామి రక్షించుచు నాపల్లజవదునిరఁ। మిత్రము పరాత్పరునిమహోదా
౭౦ త్తమహిమము। శోధనము జేయదగదండ్రు సూరిజనులు॥ క॥ అరులి
పలినదనకాంఫధు। లారపినవరుడప్పుడాం శుభారన్నతువిబరా। త్పు
రుపేడనతడు తత్త్వాద్భురమడుగు మనోంభివాంఛితములొానగూ
౭౧ ర్చెఁ॥ చ॥ ఎరుగనిమాటలాడెదవదేమిపిశాచమనీడుబోధబుల్లు
రువినిదుష్టియాచరణలాంఘువృత్తిమనుజుల్ బరాత్పరుఁ। గుత్సి
యుడితనర్థైపములగొల్పియనశ్వరముక్తిసౌఖ్యలిమ్ముఁ। దారగిమహోగ్ర
౭౨ ఫుఁనరకదుఃఖభరంబు వహింతురంతయుఁ॥ ఉ॥ నావుడుకోపదీప్తవ
దనంబునసుగ్రపిశాచమాంతనిఁ। జెవగ్రహించియెత్తికొనిశీఘ్రగతిఁజని
యొక్కయున్నతగ్రావమువందుబెట్టినకంపితుడై గురుమంత్రవర్గచిం।
౭౩ తాకలమానమానసమునఁ విలసిల్లినతండుబూసురా॥ చ॥ అతనియ
వారదైర్యమహామాతినయంబునకప్పిశాచము। దుర్భుతముపహించి
భూభువనభూరివిభూతులనెన్నవేల్పునన్నతశయునిష్టమై నహార
హంబుభజింపుమనానతండుభా। సితవదనేందుబింబమునఁ జెన్నలరన్
౭౪ దరహాసచంద్రికల్॥ చ॥ పలుకుపిశాచితానచలచక్రిబరాత్పరుబా
జజ్జేతుగా। కిలగలతుచ్ఛదైవములనెంతయుగౌరవించపనుల్లనే। చులకని
మాటలీసులకుసంప్రష్ఠులంబు ముకోయనశ్వరం। బుకలపరికింప భూభు
౭౫ వనభూతులుమాసలమారతేనియతు॥ మ॥ అనిన్ మల్లరసౌఖ్య
దిర్లనుమహాత్మాయేసునాథుండనా। ననయజ్ఞానబలక్షమాది
గుణాసన్మార్గంబసాక్షిగాం। చినవాడాత్మఁ ఘటించుపైహారప్రపి
శాచిఁ బట్టిశిక్షింపజా। లనివాడుఁబరిమారకుండెనతడేలాతెప్పు
౭౬ మాంచుమఁ॥ ఉ॥ నావినిజ్ఞానబోధమునినాయకుడాతనిబల్కు

సోమహాత్మా వినుమేసునాధుఁడవహంకృతిచిత్తుఁడుశాంతుఁ
డౌటచే। నివిధిసపిశాచిబాంధయుంచినబాములకెంపైగంకటోత్సాహిలి
౭౭ తైనవానిగతియగలదె బలమప్పిశాచికిన్॥౫౫॥ జగమురక్షింపఁ బుట్టినసర్వ
మియగుట। తామసముద్రోచియింతశాంతమునఁబరగె। నేనీయుచిశా
౭౮ చినిజయించుమానవాళి। యెసుబునాతఁడు తద్విధమును తరించె॥క॥వా
పోరవకంజాలేజాలుగ। బాపాంవ్ముపిశాచిబాలప్రాద్యమైభవ। తావ
పత్రియాంహర్తబోధా। లాపములాంలిఁజపవిమలకసహర్తము
౭౯ తా॥క॥ అనితసునిరాకరించినే। జేనటిపిశాచంబునార్వపిచిత్తంబచలం
బనవద్యమునాచారితులు। పనిగొనవిప్పుటనటుంబుబురంగడైనన
౮౦ ఘరా॥ఉ॥ అంతబరాత్పరుఁడాజ్ఞవినయాదివివేకగుణాప్రకాశిత
స్వాంతులు సన్నస్సులనవదుర్బలుపుట్టిపిశాచిఖట్టుపై। న్వాంతలకోర్చ్రి
నట్టిబలవంతుఁడవిద్యక్లేపాక్షమాసహాం। క్రాంతమనారంబుజుంత
౮౧ వభిరంజితకీర్తిర్ధనుండవారయన్॥క॥ నీకంపరాత్పరునకునా। లా
శింపగభేదమున్ద్విలోకైంపవనత్రాకాంశలంబుతిరముగ। నీకాంతనికెసగం
౮౨ నితర్కినిమర్మలచరితా॥క॥ మాంతంత్రియాజ్ఞనీకౌటు। నైతెచ్చితిమిప్ర
ఘుభోరజనాపహాపదాంధ్ర। ప్రాంతంబిదికాంనుమునిసం। ప్రతినేసగియుతనిజా
౮౩ గతిపెక్కుదేజిగులను॥క॥ ఆసన్నసన్కులాంత్మనివాంసమ్మునకరిగిరాంశ్వ
వర్ణితసంగుణావధ్యాసియుతండాంతలిబాగ। జేసర్తదుస్తుభుక్తిచె ద్వి
౮౪ జముఖ్యా॥క॥ రమణీయమూర్తిమరియాం। కుమారుండాత్మకళిష్ట
కోటికబిజ్ఞా। నముబోధించినపుత్రాంతముజెప్పదనీకుండినుమన
౮౫ ఘియుటమీదను॥చ॥ వనముడారంగితాప్రకికివచ్చియతండుదరిద్రు
తాజ్ఞతర్క। దనరుప్రధానశిష్యతతిదావ్దవశకంబునుతెల్పుటిద్దరక్। మ
నమునగారికకరాంచిర్కాంనిజ్ఞానరహాస్యకళాంప్రభోధర్లక్। దనిపిక్షు
౮౬ తాధ్రతంబారయదద్దుయుభూంభువప్రసిద్ధిగన్॥ మ॥ క్షమతర్కజెప్పఁగ
జూపరానిదురవస్థంబాందెనాంత్మప్రకాం। రముపీక్షించినరుల్పరా
త్పరసమూహాసప్పిదుద్బస్పనో। జ్ఞముల్బాపపుచింతగీలాస్యక

A Christian Poem.

మోక్షశ్రీసుఖాంవాప్తిను। త్తమశైలోత్తైల్లురుగాకటంబుదనవాత్సులన్
౮౭ బుడివింపగన్॥ఉ॥ సరసులుగాంచరిభ్రువనశాస్త్రములంగలయర్థరీ
తివి। స్ఫురణాముకంటెనెక్కుడయిజాప్పుడునిమ్మరియాంసుతానమో
చ్చరితసుసంవిదుజవులవచఃప్రకరాంతరుతీతితాంశయం। బరయున
౮౮ టంబునాతనిదయర్బాంతగాంచిరిమోక్షమార్గమున్॥క॥ ఇది
గాంకపిశాచవర్ధ। బాదలియొటత్తిదాంలగుమతర్కపుంజమునకసు।
౮౯ ప్రదుర్మైతదాంగతవిప। ద్విదళనపాటవముకలిమిపెలసెనతనిలన్॥క॥ వి
ఱికయుబుద్ధియుసరిమియు। గీటిగొనరసమరియకాడుకుప్తితజె
శనని। ప్వైరస్పైరములధికములుంగ। పెలుయునవివచింపశక్యమెనా
౯౦ కనఘా॥క॥ వినసుదమ్ప్రియుగళకి। మానసముసర్వుక్రీస్తుసమగ్రత
గరుణాం। భోనిధియాంతనిచరితం। బినించుకజెప్పదర్శనమీద్యగుణా
౯౧ ఢ్యా॥సీ॥ ఆతండొకదినంబునందునిజశిష్యలోతమాంత్మప్రశం
సాంతాత్పరత్వముసర్కిరించదెసరాంసర్వేశచింతాంభరాంన్వితాంతః
కరణాంబున్జనెయొదన్వీక్షించిమార్గస్థలి। యాంతాంయాంతజనం
౯౨ బుప్రుక్కజరికతాంలయనవిశకుదర్శితతిక్॥ ఇవ్విధంబున॥ఉ॥ చాంత్రియు
తంబుగాంఘనసంఘతకీర్తియుగణార్హప్ణాంబర్చాం। కిత్రుడతండుబా
రొడుపురినికత్తన్పలిసెక్కచికెపాం। రాత్రములుండునద్భగపరంపర
లగబికరంబువేసుచున్। బాంత్రముగలబూనితృణాపర్ణనిగుప్తమతీ
౯౩ నిపాసుడై॥ఉ॥ ఏసుపదారంబుజద్వయికినిగ్గురుకంటకదారుదుర్విల
లాగాసియెున్నర్సంచిరుగలంకులద్రోయబురస్థలీమహా। ల్పా
సమెలపర్వవచ్చుప్రజలాంతితవాక్యములాంలకించియెంతెసుగు
౯౪ ణాడ్యులాంరజనుదెంచితిరెవ్వరుమీరుసెప్పుడా॥ఉ॥ తల్లియు
దండ్రియున్సుతులుదారయుజుట్టములేనిజీదదాంసెల్లిపుతిప్పు

వేదాంతరసాయనం — ఆ - ౩

తీసరణాసీగుచు వచ్చుచునుండు వారికి, యుల్లము సూపవేడి కొని
యూర్జితచారరవంబిన్నా కిలలర్, జల్లగజేతు మిారుసగర్జగలమా
౯౫ శ్రమున్ కరవారి తిర్ ॥చ॥ అనుడియు వారలి ట్టులనిరంధుడమాత్మదృ
శమతర్ప్ జాతిపే, ఇసఫల మల్పమి కృప్రగ శోబెద వమ్మ కియాంబికాత
నూ, జని సుగుణాభిరామ ముచరిశుద్ధ నిగూఢ నమస్కరింపుమో,
యరినజ సుదెంబె నాతనిదయర్ జేడు బాపములు దూరమైచనుర్॥
౯౬ క॥ ఏమతనిశిష్యులు మనా, సామితలయాచెవ్వలకమ్మ హావచనంబుల్
శ్రీమెరయగ సంధనరుం, డామార్గము దెసకునాసర్వమై యుండుతరిక్॥
౯౭ మ॥ వెస బెత్రేసి యతండుప్రాలగనియర్ వితాక్షేజ్ఞ్ జీర్ణ భవ, ద్వసనుర్ బా
ణాగృహీతమ్ముడ్జుటుగతాధారుర్ ద్వరాంబతృ్న తీ, రసమా పినుబహి
వ్రినిర్గ మురుదురాంకశ్లలపై దీనుర్ మరీ మసగాత్రుర్ బధిరాక్షితాన్న
౯౮ లేకబట్టామందానురాగుర్ గృహక్ ॥ఉ॥ చూచిమనంబులాశనెనరుజా
ప్తిలనెవ్వడపూరి నీవనా, నీచుడపాపకర్ముర్ తవి నిందుర్గోడసంధుడ
సంతతంబు బదార్యచరరత్న జెక్షెమునబ్రాణమునిల్పనవారిసోమ
హా, త్మాచనుదెంచి తిన్న గరిమార్గమునిగ్రాకొని యున్నినాళ్లకుర్ ॥చ॥
౯౯ బిగురులకై వడిన్ మృదుతజెల్వగు నీపదములసకంటకం, బగువనమా
ర్గయానమున నాత్రితవత్సలనెన్సెనేమియా, దగునిసుమంత్రసేత్తెద
గుతార్థుదనాంతకటంబుజికుంగే, ల్మాగిబినమస్కరించితసమోము నవిస్తర
౧౦౦ సంబ్రాలగర్ ॥క॥ వేసెంతపాపకర్ముడు, నోనీకలార్యామయితనూనాంబా
గలి శ్రీసీక్షించితండూహాల, మానగలేనైతిసజ్జనావననిఫ్ణాంఉ॥
౧౦౧ పాపములాంచరింపనెండబాలూరకయించుకలేకనీవ్రక్షిప్రరలాకమి
త్రువనియాత్మనమ్మకనీపదాంబ్జసే, వాపరతర్ శుభ్రాంవహాబవత్ర
నురూపవిభూతిజాండగాం, నోనిపినవారలంతసుకృతాశ్రితులా
౧౦౨ ధరణీతలంబున్ ॥క॥ తంజనుడననన్యగతికుత, పుజనాంధతమోఘ

A Christian Poem.

మగ్నహృదయుండనుత్రే, భజనీయచరితనన్సాజ్రీ వజనుప్రవర్తుప్రగరం
౧౦౩ బు పన్నియకేర్ ॥క॥ మావంటియునదవాంత్రకు, నివసుమతినిదుప్రా
పహీనవమనక్ప, జావళ్ళినికరంబభిఝ, దావృత్తికిదాత్రుమగుగదాత్మ
౧౦౪ తకృతార్థ ॥క॥ అనిపెరికానెడిజాతర్బంధునిరీనాలాంపములకనూ
నొంచత్సకం, బునబాందలియేసునాధుం, డనూతనికేలనివిరియా
౧౦౫ దరలిలర్ ॥ఉ॥ నన్నుస్మరింపుచుండుసుజనప్రకరంబునవెప్పకంతమై,
తెన్నభవన్మనోరాభిమతంబులయున్నదిసెప్పువంబుదానిడిచిన్నీ, కలస్త్ర
బిడప్రమోదమునగూర్చెదనాంబచనమ్మునమ్మమో, యన్నయస్తం
౧౦౬ గనాంతడుతదంఘ్రులయుగానతుడాచునిల్లనుర్ ॥క॥ కరణాప్రధానను
నడగం, నరలయుంగవిలాలబనేంద్రియంబుతదీయ, స్ఫురణాముబు
ట్లుటమొదలుగుదోరరయుడుననుబాపమట్టిదోరయూహింపక్॥
౧౦౭ ఉ॥ ఇంచుకచూపువేనినయనేంద్రియమేటికినంధవృత్తిజే, విందుటకం
టదేహముభువిన్ విడనాండుటమేలటంచుఖం, తిందుచునుండుదుర్దివ
ముదనతమూముకనేత్రముల్ గటాక్షించెగదయవ్వినిచరణాసేవకుర్
౧౦౮ మరియాతనుభవా ॥చ॥ అనుటయువేసనాంధుడుదయామతిబా
ణాసరాజమైత్రియం, ధునివదనంబుమైయిడగనుంగవకుంజివిలదృ
ప్తిపావం, బనుగతమయ్యోగాంతతిమిరాత్త్రిమొగిర్చినతమ్మికంశుక్షం
౧౦౯ తునికిరణాసుష[illegible]తిమనోజ్ఞ వికాసముగల్గుకై వడిర్ ॥ఉ॥ కానని
వాడులోచనవికాసమున్గికొని సంతసిల్లిసేవ్విమిానినుసర్వల
క్ష్మణాసమేతశుభాంగునిస్సత్రమం తలూర, దాలినవసంతుసద్గుణా
నితాంతునిదాంతునిగంటిబాపసం, తానముదూరమైచనినెమెనాంకు
౧౧౦ భవత్కృపగల్గుభద్రముల్ ॥క॥ అనిపొగడుచుమరియానం, దనుపాదము
లకుబునమ్రుగొత్తిసిముదంబునవీడ్కొనితనదేశం, బునకాంతంతరగనం
౧౧౧ తర్భాసురముదార్ ॥క॥ మరియుకొందుకుశిష్యులతోరాజరికోయ

మనగరమునకు జనుదెంచి తదం। తరగత సుజనోత్తమున। కురుకృపజ్ఞా
౧౧౨ నోపదేశమొసగఁ దెలుపుమ॥ చ॥ లసరుడనంగ నొక్కఁడుగలండతఁ డేసునకు
గ్రశిష్యుఁడై। యొసగఁడు వాఁడు కాలగతి నింటరుజాంభర పీడితాత్ముఁడై।
మసలదర గ్రుజన్ములు సమగ్ర పరాత్పర భక్తియుక్తమా। నసలగు నిర్భరాం
౧౧౩ తులు మనంబులజెందిన గాంధలంబునన్॥ తే॥ అమగుఁడుజ్జ్వమొకసూనుతే।
జనుని బిలిచి నీవు గమనసన్నాహుఁడవై। చనవలయు నొక్కచోటికి నచట
౧౧౪ నిచిదమొక వార్తఁ జెప్పియడియెట్లు౦న్నఁ। ఉ॥ దుస్తర రోగసంకటము
తో లసరుండు గృసింపుచున్నవాఁ। డస్రబలంబు కన్మిని పుడింబురయంబు
నచ్చేరఁ బోయియయ్యా। రక్షిప్రవనీ యసద్గుణా ధురంధరు నేసులలాంటి దేశ
వి। నన్నిష్ట కరాంబుజుంజవయియా దరముప్ప తిలంగఁ జెప్పు మా॥ తే॥
౧౧౫ అనిల సరుని తోంబుట్టిన। నన॥ బాణాలు లొసొగి పనిచిన వాండు రయం।
౧౧౬ బున జనియేసున్న పురం। బున కాతని గాంచి భక్తి ప్రొక్కుచు బలికెన్॥ క॥ దే
వా నీప్రియశిష్యుఁడు। త్రైవల సెడు లసరుడాంమయాత్తి నొగిలె నంచో వృ॥
౧౧౭ త్తాంతము జెప్పుఁడునై వచ్చితి ననిన వానికాంతం డనియెన్॥ తే॥ జవ్వనకయా
లవచ్చితి తారె వ్వారు బుత్తెంచి నారెవెక్కటి లసరుం। తప్పు లజను మూంరకు। వా
త్రువ్యాకనాప్రొలసొరికిం లదిగ్ దెలుపర్॥ వ॥ అనిన విని జ్ఞానభాస్కరు
౧౧౮ నకు మల్లకసాఖుల్రింతి నిల్లనియె॥ చ॥ భువనజనావనక్షమత బూని విశే
తిదయావివేకగా। ర్షము లకత్మిదోంచిన పరాత్పరుడాంశ్రితుడాంమయా
త్తుఁడా। టవిని యొకింతయు కటకటఁ బడకిత్తియుపేక్ష బుద్ధిలో। దవులు
౧౧౯ టయొంపపూత్మయుదద్వైపతఛావమెనీ కుసూండఁగన్॥ చ॥ అనుపయుజ్జా
నభాదుడను నాతతి కాలసరుండు రోగపీ। డను విగతాసుఁడైన వలగుండ్
బ్రతికించి నిజానుకంపఁ బూ। ర్ణుని తిపహరింపఁ జేయుటకు బన్నినచందము
మగాంతమానసంబు నరజన రక్షణాక్షమత బూనిన మేతిశపెత్తుగ ల్గనే॥
౧౨౦ అంత॥ చ॥ అసదృశ దేసునాథుఁడు నిరాదరభావము దాల్చెనక్కటా।

లసరునితోడ బుట్టిన సెలంతలకేమని సెప్పువాంత వి। క్కసపురు జాంభరా
త్తిగత గాంబున తంతెడులంబుచింతడే। మసమరియా త్మబుద్ధి జతి
౧౨౧ మర్త జనివాంతలవార్తఁ జెప్పినన్॥ క॥ వినిలసరుని తోఁ బుట్టువు। లనుప
మకరుణారంభిరాముడాంసాచి మియుపేక్షనెనసనొక్కఁడు నిక్షిప్త। నసత
౧౨౨ లుమాంబాంత్లు తెవ్వరాస్పదమనుచున్॥ క॥ పగదురుటిల్లగ గట్టితి। తెగం
లునోలసరుండుబ్రతుకుతెతులుం పెడుంగకె వేల్। జగతిదోరగెగాలగతి దీం
౧౨౩ లగ బ్రోయియగనెట్టువారలాతుదరముగు నే॥ ఉ॥ అంతగతాసుఁడైపడిన
యాత్తసహోదరు విాదప్రాలియ। యుయ్యింతు లమమ్ముగం డెలుచియుంచు
కసూండవు పల్కవెలలా। నెంతయు నన్నునాని తివ్వయెమ్ముసరిగ్ని ననేర
మెద్దిపహో। యింత దురంత దుఃఖము సహింతుమె నన్నెడ బాసితమ్ముఁడా॥
౧౨౪ ఉ॥ అక్కట యుంచు కేవుర కరాకప్పుడు మకల్పవలికళ్లిల్లని। నక్కల్ననే చిర్ మేలు
నకు నాపడకయ్యదవంబు జెంపజెం। పక్కతి మాంకభాంగ్రలకు నిత్తసహా
దరరత్నమెప్పు దిక్కె। దక్కెదవయ్య వృత్తువృగడంగి నిన్నుగ్గాని పోవుచుం
౧౨౫ తగన్॥ చ॥ వెలదుల మేమనాందలము వెంబ్రుక యూతగకారండ బ్రాకగా।
దలిచిన మమ్ము బాలులకు దైవముతోడ యిరాక తక్కెనే। వలనిపసుందరల్బ
తుకు వారము తమ్ము దక్కెన్నబాసింపుమి। తల జతిపజ్జు సంచెరుగ క్రైతిమ
౧౨౬ యొంకలన్నె ననక్షరలో॥ ఉ॥ రోగభరార్తి నైనొగల రోమనుజుల్
చిషగర్పితాంషధీ। యొంగమునందెగుల దొంటుగయుండదిరోగము
పేరిమిత్తియొం। లాంగున నిన్నుమ్రింగె సటులంబ్రతికింపగ నే త్తుఁగమ
యొన్నింనై గతి బాధపడ్డా। రమిలసెవ్వరు దిక్కికమాంకు తమ్ముఁడా॥
౧౨౭ ఉ॥ పాయని వారలిక్కరణి సాంగత వక్షము మొందికోంచుగేల్। దో
యిశిరోజములజె దరితాంలగ దుద్దమశోకబాష్పధా। రా
యుత నేత్రులై పురపురన్ విలపింపుచు మందబుద్ధిమూల్డా యగవచ్చి
౧౨౮ కోంతిమిగ తల్లాన్ని సనల్లిన మాంటుడింపుచున్॥ ఉ॥ ఆయుమపునల్లి జంతువు

లయంబగునిక్కప్పుడుందుబుల్కునై । యూయితవాక్యములావిన
రతమ్మపరాత్పరలోకసౌఖ్యలీలాయుతుడైనవాడుమర
లోదనవారలదుఃఖశాంతికిన్ । తాలయగరాడువానికిమనంబునన్
౧౨౮ పృగబూనెనేతికిన్ ॥గ॥ స్వామియంతత్తైకొనిసత్వరముగ్గన
నలోకాంతాధిపాంసుడై నట్టితమ్ము । తింతయొద్దినమహాప్రాలకంల
౧౨౯ వృష్టు [illegible] నపతులారశారకంబుమానరమ్మ ॥ఉ॥ అనుమనమం
గుజ్జుట్టలులతాంగులకరకముకింజ్ఞిస్సిన [illegible] బలిపిపిం
తుపేసబహిర్దరరశిలాసమాంధినివిపివాతసుక్కషిలద్దుప్పు
ఉంబిమదిక్ విషాదవే । దనదురుటేల్లుచున్ మరలుచారరుఉంలికివే
౧౩౦ తకంతటన్ ॥క॥ కతిపయవాసరములకలఁఘుతరచరిత్రుండుమరి
యకామరుడుశవలీ [illegible] తతికసులపరుడమవిర । హితుతయెర్గన్
౧౩౧ మరలవానినేప్రతికింతున్ ॥క॥ అరుగుదమురంతుతత్పుర । వరమున
శిపుడుమనుచువతతువారలతోన । త్వరముగజనెయెరదంతంశిశరణా
౧౩౨ బెనయుగరామిర్గయెంతప్పునమోతలపన్ ॥క॥ ధాత్రయుతంమ
గబిరముప । విత్రుడుకరుణాంశ్మమాంవివేకనిధిసుబా । రిత్రుడుమరి
యాంతరుణి । పుత్రుడుతన్నగరిమార్గమునవృష్టుపయున్ ॥వ॥
౧౩౪ వినియయ్యింతులునుంగుజట్టములతోవిప్రస్తవైణి [illegible]
చేలాంచలలైపెనంజనిజగత్సంత్రాణసారణాంసపృంసుర్గగస్లని
రాత్మసోదరవియోగప్రాప్తగాఢవ్యధా । జనితాంసూదకపూరితే
౧౩౫ క్షణాసరూజవేంద్రులై దీనశ్తన్ ॥వ॥ కనుగొనిజసితత్పదయు
గంబున । ప్రాలిమహాత్మధర్మవ్రత్యసుతకలంకమూర్తీయగుత
మ్మునిమిత్తిమొగానప్రాలిపొంజ్జినపటుశోకవేదనగృశింపుచు
సిమ్మేయుమున్నవారమే । మనదగువాముసంపులకూపరక [illegible] నో
౧౩౬ ఫలములగశింపగ ॥ఉ॥ కరుణాసెసంగితండ్రునకుకస్నులుచేసితి

వెక్కలొత్రితో । కృరసుధరంబులద్భుతపుతాత్ర్యమతెయ్యెదిపాకసా
వలిము । వరలసరుండుమాత్రమునిరంతరయుష్మదనుగ్రహావహుర్పై ।
౧౩౭ పరగగళేకకాయమెడవాసిరవంబునకెగిపొనతన్ ॥ అనిఘోరునతనసమ్ము
ఖ । మునకన్నులపెంటబాష్పములుప్రమ్ము గనంగనలదలవారికృపాబి
౧౩౮ న । గాంనవాక్యాసింబిమరియుకొడుకిట్లనియెన్ ॥చ॥ కటకటయోలవేట్ట
దరుకాంలగతికిగతప్రాయమాకరం । తతుగలరమ్మవీయయనగుడమ్ముని
తైవశకరమశ్వానఘటనివసింపజేపతిరాచయర్యనజూతమురంధుపా
౧౩౯ దముఁబ్రతికనివారిడతీతింకానిసాగకృపామతిశవ్యయుకస్తుతి ॥గ॥ అరు
గునప్రదాతతింతులకసుగుమక్కలముకితదురనిల్చికేలా [illegible] యకలుషా
త్మశుభగచారిత్రయిల్లరుచూడుమనుచు । నేసునతుజూపెలసరునిలా
౧౪౦ సెమాంతి ॥గ॥ అంతమ్ముతోడకరగితడాసనస్థ [illegible] పలముపొన్ఫవమునతు
ప్రోలియుతనిచెంతగలజనులరాజ్ఞనొసగవారలుగరాజ్ఞ । ములుమొగి
౧౪౧ నిభక్తిస్వామితోబెతికిరప్రభు ॥క॥ లసరునికెళేబరంబు ప । లసమా
ధి [illegible] సొల్లుదినములకుమున్ననపూరా । వసియుంపృకేసవాంశివ । బాంసగింబి
౧౪౨ తిమొక్కైచలపబారలకయుండుటగ్ ॥క॥ అపలముపాలుంగద్రోలిన । ని
పుడుదవ్వేయాజ్ఞనెబహింగతమగుతో । రల్పుప్రాంతిగంధమనప్పు
౧౪౩ డు । నపరిమితదయాస్వభావుడాతండనయెన్ ॥క॥ వెలపతికప్రాంతిగం
ధం । బాంలయుడుసామాలనమ్ముయుపలంబుగలం । కులప్రాయుడనగ
౧౪౪ వినివాంరలంటులగాలింపగనికకరంబిగురాత్మన్ ॥ఉ॥ లసరుతరూపయా
త్మనకళాభవివివంబునకేర్చిరమ్మవే । కృసమగుశొకబాధకతిగాంబితప్పా
తీరుసహోదరిజనా । దిసకలబంధులోకముస [illegible] ముదమొందనటించుచుబి
ల్వగాం । వెసజనుదెంచియాకతడురవిప్రతిమానవిభావిభాసిమై ॥ఉ॥
౧౪౫ నాపేపిపదాబ్జయుగ్మమునప్రాలితుభాదయునేకలాంత [illegible]

తేసిబసాప్తిధరయందుఁబునర్జీవనంబుఁగల్గినాఁ। కెమినియెంతునీసు
గుణాంబుంధమునిన్నిశంబునూనని।షత్తు మతిఁబూజసేయుఁజనసం
౧౪౬ ఘుముజందరుచూవిపద్భశలు॥క॥ అనిలసకుడుబలుతెఱఁగుల। వీను
తింప్రుచునేసునాండుపితృనిసహజా। తనిఖిలబంధుజనముతోఁ
౧౪౭ జనియెనిజావాసమునకుసాజనర్గనిక్రి॥క॥ ఈదృశములద్భుత
ములు।నాండగుకార్యంబులేసునాండుఁడుఁజేసెఁ। మేదినినవయెన్నదర
౧౪౮ ము।యాంధ్యోద్ధితరంగములుదురాంపురముఖాల్యే॥చ॥ కడుకృపనే
సునాండుఁడుదకంబులనుత్తమశిష్యపాదములు। గడుగఁబవారిలో
పలనుకండుదురాగ్రహదేశకాల్చిబూ। ష్టుడుడెసకేగిమాంకసులచం
బుగసొప్పవింయుష్టగింత్తునే। ష్టుఁడరసటంచుబల్కిటయుగత్తెఱ
౧౪౯ గెల్లనెఱుంగజెప్పుదన్॥క॥ నరులకారకమ్మలికబడ। నరుఁడేగసమయ
మాంతఁడుంతకమునుచూ। స్వరపారమునాండుననెయె। జెరుసలెమను
౧౫౦ పురికిసాంత్మశిష్యసహితుల్డై॥చ॥ తమకుపకారముహాతుకముద్ధ
నల్పమునైతగుకార్యసాధన। త్మ్మతవివేకసంపదనుసంగనవేల్పురు
డంబువాంత్మ్యస్త్రోత్రములబడంగభక్తిసహితంబుగవచ్చిరిపెన్నము
న్నగాం। క్రమముగకాంతదప్పోయుగానలనాగరికుల్ముదంబు
౧౫౧ నన్॥క॥ అరుదెంచియిట్లువారల్లరులాంతనియుడుగుడమ్ముల
కుముడుగులుగా। ధరలాబిపరస్పరతను। పరిధానములర్థిక
౧౫౨ భక్తిపఱతర్పమ్మియుక్॥సీ॥ కులశీలములబాంగఁదల్లుగనమురియుకు
సంతుదుష్పాడిపినశుభగరిత।కనుచూపులేకభిక్షుప్రకలాండుగు
డుచుజీకునకుసేత్రములాసంగినమహాత్మ। శిష్యాఽన్తపృతుడగు
నిజశిష్యులసరునకసుపుత్తినకరుణాంత్రహృదయు। ప్రాప
క్రియదాంలింగబ్రజకసుజ్ఞానంబుబోధగాంచినపుణ్యమూ

౧౫౩ తే॥ వినుఁ గనుంగొంతిమఖిలలోకరక్షణములొందినారమనిసాప్రమి
నెప్పుచునారకికేళ। సాక్షిరుచక్కెబూనివిహాష్కారిబెసంగ। వతనివారలిక్రాపి
౧౫౪ ప్రరిలోకనికకెగికరంతు॥క॥ మానవులొనర్పసత్కృతి। తానలరకతునేవి
మిజారాధిదుర్దశకసం। తానముతొకనుడుకుచు। మానసమునెవెన
౧౫౫ కుడురక్షమానవముపైక్రినీటు॥ఉ॥ సాధుజనాంబరాంబురుహాబంధు
కరుంతితతిమ్మహాత్మతో। జారధికతావినిర్దళితమైజనకృన్మదనూనసం
విదు। ధర్మధితమంబుచూపునిదుష్టగురుప్రకరంబునెమ్మదిన్। క్రోధ
౧౫౬ మెలర్పనీతనిదిరారపాంతుగానెనకింపజాప్పుడున్॥క॥ అనికపటంబు
ఢ్రిమకియా। తనయునిదగలాపర్పరప్పదారవ్వేషింపనెకండుండ
౧౫౭ గ్రణాల్మైయనువగుస్త్రైపాసంతప్తుడుండయతిదర్పన్॥ఉ॥ త్యక్తతలవం
దుగల్గినప్రజల్బాండవాంటకాకండుజిచ్చుట్లెఖ్యాతియటంచుబ
ల్కిబాలుపాలెనరుల్ప్రతుకన్బరాత్పరున్। దాంతతత్పలజేసిమనుజా
కృతిబూనివిపద్భరాన్వితుంత్రైతిగుబూరనిజంబనుచునాంత
౧౫౮ నిపాంకేర్పిగతాదర్పవిత్రేద్ద॥గీ॥ వాండుచెనటప్రాయెనవానినోరబ
రాత్మ। రుంతఖండముత్రిక్రోధమానసులగుదుష్టదేశకులువిన
౧౫౯ బలికెంబెసత్యభాషణంబునాంతవాదయు॥అంత॥క॥ సన్నుతచరిత్రు
తాంతని। పన్నిద్దరుశిష్యులందుబాలిశుతింకరుం। డన్నదగడుజూదాంసనొజె
౧౬౦ న్నగునామముసవాడుచెనటగురువులన్॥క॥ చేరగజనియిట్లనునా। నేరుసి
ప్రమియసేసునాండునిన్గురుకరుణాంధారువసనప్పగించెద। నాంరక్తి
౧౬౧ తమిాంకు। దేశికాగ్రణులారా॥ఉ॥ ఇష్టనివిూంకునిష్టముగనేనొనరిం
చెదగానియెతిరిన్। చెప్పుతుడతరహస్యమువనిన్వినగూఢదారులమదాంత్మ
కుల్। మెప్పుగనిత్యకామియనసీకునొసంగదమయ్యవేశ్యమై। ముప్పది

౧౯౬ వెంకదాసులని పాదభక్తంబునవారు బల్కిరిగ॥క॥ దానికినా పతితుడు
తన మానసమున భంగి మగుడ పురియాంతనయస్థానమునకేగి
౧౯౭ యేమియు దాసెఱుగని వాండు జూకలె తడగనుచుండె॥చ॥ తనకౌ ఆశా
త్మశిష్యుడు పదంపడి కెడి నరింప నెప్పనం బునదలజాకయు తర్కగుణా
సమాంచితుడాతడెఱింగి తానెఱుంగనియుటులూరకుండె సనగా
విని మల్లరసాంబ్ధిదానుడు మునికులసాంకవేషాముననె మోక్షపరం
౧౯౮ బులు భక్తియుట్లనుర్॥చ॥ బలుదవికశిష్యుడైయురుసపరకుమిక్కి
ప్రాజనసృతులిఁ నియతి ఘతింపురుగసు మితిలనఱియనెఱు
నః కుశే ఫయమునగతిగాకెసనిజాతిదురాత్ముడు వారుసజ్జన
ప్రియయనకు వద్దురాదు పృథివిగపలాత్ములనుత్త మాత్ములు॥చ॥
౧౯౯ కతని కృపాకటాక్షమునను శ్వాసమున్నత భాగభాగ్యలక్ష్మికి నిరవై
వరంబుకలిమిర్ దుదివానికికేడు గారువంబకుండుగరంబుకష్టపు
దశేదురుత్తిల్లిగతాసుడైభయాననకనిరయాంధకూపమునసనా
౨౦౦ టికొంనగదటక్కగాలములే॥ఉ॥ కొంచకకేడుజేయుమదిగిరరుదు
రాత్మనయేసుశిక్షణా విభకవిన్నకుండుటదవింతగరయ్యతదియు
శాంతమేమంజునుతింతుసనతిశయంబుగనవ్విధవిభావునాకెఱుం
౨౦౧ గింబువినంగవేక్షపడికెజాతిమర్గరుర్ కపరాదివాదిరి॥ఉ॥ నావిని
జ్ఞానజాకదమునినాధుకుమల్లరసాఖ్యబల్కుమతార్యపఖిపాప
మోరవగసమ్మిశ్రితభూంతదయాంద్రమానసుండై వసుధర్మజనింబిన
మహామహుడిక్కనికల్గెనేనినిదామృతమైకెఱుంతబడునాతని
౨౦౨ శాంతవివేకసంపదలె॥క॥ కాపునజూదాసునియటిభావెమునిగి
యాంరకుండెభవ్యులతడుభూనదెవితిలకయికనవ్వలికాపుత్ర్యం
౨౦౩ తమవినంగనగువినిపింతుర్॥గి॥ అంతగురుహాసకమునమహానసు
భావపుష్పవిమలస్వాంతహాస్యపండువకుదగుసదార్థమెయలి

౨౦౪ త్యాసేయదగునకుండునాత్మశిష్యులు బలికిననంతరనిరు॥ఉ॥ ఇప్పురిరాజ
మార్గమునవేగుడువిరాకెదురుగదెనుకుంతప్పుకిప్పుర్విమపుడుకు
సమనివతలతాయయర్వానిపెంబడిర్ దప్పకపోయియాంభవనా
యకునగస్సనిశిష్యులయుక్తులైయుష్టపంపండువకునేసరుదేంచెనటం
౨౦౫ బుబల్కుడు॥క॥ పలికినవినియంతంతంత సలలితభవసాత్త్వమం
బాసగునదపవిరాలుపండువకుబదార్ధంబులమిర్గసెసిమరలనేతెం
౨౦౬ తనుబుర్॥గి॥ పనుపశిష్యజనులుపట్టగాపుంటాపథమునమ్మునకలశ
ధరునిఫలుదు జూరయియాగ్రహార్ధిపునకసుపృత్తాంతము తెలుగకె
౨౦౭ పునాతడిట్లాసంగె॥గి॥ వ్రపగతద్విపహాసమశిష్యులు ప్రమాద మలర
బంధువకుపదార్థమాయితంబుజేష్ఠ్రమ్మరపలకంపియెనునాథుడ
౨౦౮ కుమ్మదూతృలవారు విన్నపముపర్॥మ॥ మరియాంగభర్తసుధాబ్ధి
శీతరుచినవృక్షమ్మసంభాషణా దరుడైయుప్పతికేగులూరనెదురు
గాదవ్వందిరంధ్రవరుర్ గురుభక్తిజనుదంపమ్మునిజెనరక్ష్యాపా
యయుమ్మస్సమాహారమాత్యంగనుంగారంటెనటికిమదియందైనభా
౨౦౯ గంబునర్॥ఉ॥ అనుపలుచందంబులనెసునుతంబియతండుభక్తిబాష్పతు
నాత్మ కనివాసమునకుతోతెచ్చివివనియాతనినిలుపనుకదెన్ శిష్యులు
౨౧౦ తోర్॥గి॥ మరియపట్టియంతతిరుణాళ్లకుబితంపుకారవమాచరిం
చెగాతుకమున నాత్మశిష్యులనువితియతిభక్తితనుగాలవ నసుబలు
౨౧౧ కుపతానికనయనతడు॥క॥ తిరుణాళ్లకుబితకంరవము మరియుకొం
డుకుజేసెనంటివతానికులాక్షివరయాకెరగట్టిదాసు స్థిరకృప
నీవానతిమ్ము తెలియగనాంతర్॥చ॥ అనినమల్లరసాంబ్ధిదానునకుజ్ఞా
౨౧౨ నబోధమునీంద్రుడిట్లనియె॥ఉ॥ అనఘులయుకంతడు దెచ్చిగారికియర్ విలస
త్పురమండలిందిరిజూనకనురూపమల్లఘులభ్యాసప్పుడజేసెనతండు
ధాత్రిజె కీర్తనలుజన్నె విపద్దశలగుండెబారాంత్పురుడై నతంత్రికనపమ

౧౭౯ భక్తి నిట్లు బలియ రెవ్వఁడ నంచ నితెల్పఁ గైవడిన్॥క॥ ఇది గాక యుష్మ పూ
త్మ డు। పదపతితోద్ధరించు పను లపారములవి సొ। ప్పద నత్యద్భుతకర
౧౮౦ ములు। మదిద లప్పడింక వినుము మల్లర సాంబ్రాన్॥గీ॥ అనుచు వచోని
కన్నలర వెల్లడియించు కే। నేప్రసుగుణామణి కలాప్రనేసు। ఘనమ్మె
పావిలాసు మనమున జింతించి। యొతలు గలయుబు లక లాదవఁబలి
౧౮౧ కే॥ అతఁడతి నిష్ఠవంత దవశ్యాంశుకమ్ముగ విచార్చి యుంబు పుప్రా। కితకలి
శంబు నేల సవరించి మేసారాఁగతి నాత్మశిష్యసం। తతిచరణాంమ్ములోఁగడి
గటానందరించి తదగ్రగణ్యు నంచిత పేతిరాయ పాంఖ్యుఁడ నెచ్చిన్నగు
౧౮౨ నెంక్రనిచ్చి యిట్లనున్॥క॥ దమ్మ నఘుయుష్మదియ్యప। దమ్ములు సలిలమున
గడుగ దర్హవడుకొనా। నెమ్మది నెడుబడకాంతం। దమ్మాప్తా తునకనియె సవిన
౧౮౩ యాలాపములన్॥క॥ మాదృశులు భక్తి యుష్మ। త్పాదమ్ములు గడుగు
ఖుచి తదమ్ముగ వనఘున్। వీదృశకార్యము జేయగ। రాదు మహాత్ముఁడవనం
౧౮౪ గనాతండనియెన్॥ఉ॥ ఎట్టిది యిప్పు డేను రచియించితి కార్యము నీవెఱుఁగం
గవా। గుట్టిక నాఁడు నాటికి నకుం కితబుద్ధినెఱింగదయ్యెయి। పట్టునని మల్
లాంబువుల పాదములం గడుగంగ నిమ్మనా। నిట్టి తలంపు స్వామి కడ
౧౮౫ యించెనిదేమను సందియంబునన్॥గీ॥ అస దృశప్రణ్యుదా తడను నార్త
జానాభయిదా వని నన్నసా। రస హితదీప్తి భూ భువన రక్షకుపూంన
వేదహా మహా దిస। రవిసముత్పైజనించిన పరాత్పర మూర్తి నవర్తించెకింగి
౧౮౬ పా। లసుడ్లనెను నీకరము లంగడుగించె కెంపసంగ పాదములన్॥క॥ ఇటులా
నతికను నీకర। ప్రపటములు గడుగించె కెన గబాలలదు మాంచవె। తత్కటిలా
౧౮౭ త్మలంప్రమ్ము లఘుటన। ఘటనా సామర్థ్య విభవ కలితుఁడు వగుటన్॥క॥ అ
నేనేసనునే నీపద। వనరుహములు గడుగ దొరదరవల వదనుచు బల్కిన
పలుకందక్షనిత। క్కిన భాషలు విహితములు సుకృతి జనములు హ్హా॥క॥
౧౮౮ అడుగుదు నేగడుగుంటకెంతు। బడవిని నాకొడ నీకు బాలు పొంసగదే
పెడపడుమన గావినియాం। తడనియేసునకు భక్తతత్పర బుద్ధిన్॥ఉ॥

౧౮౯ నీతలపిట్టులుండిన ననంద్యగుణాకర నాదు పాదముల్। జేతులు గూడ
తనంబు పూలచే గడుగఁదగు నన్నయాం జగంన్నాత్రుసుతుండు బల్కవి
మమాపరిశుద్ధమనస్కుపాద కంజాతయుగంబు దక్క జెలుచన్ గడ
౧౯౦ గన్ బనిలేదు హస్తములన్॥క॥ అనికరభృతకలశోదక। మున నాతఁడు
రాయపత్రు ముఖశిష్యులపా। దనళినములు గడిగి యునడు। మున
౧౯౧ జుట్టిన శుభ్ర వస్త్రమున దడియొత్తన్॥క॥ కడుకృపశిష్యులపదములద
డియొత్తినవలువ నెక్కతాంవ్రనని దిముం। న్విడిచిన దిభైరవాసము। [illegible]
౧౯౨ [illegible] నెడలన్ దొడిగికెనని యాగుణాకాంత్రుడంతన్॥క॥ రాయ
ఘనుడాదిశిష్యని। కాయమునకుం బలికె దేశికతజగదవనా। పాయ
స్వామిత విమారలు। నాయెడ గలదనుచు నన్నునాం రతముకర్వన్॥గీ॥
౧౯౩ కెలిచెదరుగాం వెయిట్టేనన లఘునిష్ఠ। మీంపదంబులు గడుగితి మీర
లెప్పు। డొంకరు కరు భక్తినిటుల జేయుటకు నిచ్చ। గించి పత్నిల్లు దురటం
౧౯౪ చుగల పలెనంగా॥మరియును॥మ॥ అలఘుజ్ఞాన వివేకనాంతముల
మున్నాసక్తి శిష్యాళికిం। జ్వలవాగ్వైఖరి దెల్పితత్త్వదుచితసాఫ్రరక్రి
యాకల్పనా। కలిత ప్రౌఢి నెఱుంగఁజేసెదు చిలోకస్తుత్య మానప్ర
భా। వలసద్విగ్రహ యొత్మకీయనియత వాత్య పాకహారిణీన్॥గీ॥
౧౯౫ ఇంకవినమనఘమహాసురకులము ఖల। నందనాఖ్యవనమునందు
తెలుచ। నడచిన వ్రజవాత్మగఁడు గృపనెఱిగింతు। నమృత మధుర భాష
౧౯౬ ణాములకరిమి॥క॥ తనశిష్యజనుల బూంజించిన పిమ్మట వాకితో
భుజింపుచు నంన్న। బని యతుడాం కశిష్యుం డిక। జనుడు దేశికు
౧౯౭ లకు దన్నుజంపుట కెంసగున్॥క॥ అనియేసు బలుకవినితక్కిన పదు
నెక్రండ్రు స్వామి కిర్తింప్రగగుకే। తానరింపదుర్జనుఁడు దలచెనటం చూ
౧౯౮ చాంగి కిరదిశకంతా మయదుగ్రై॥ఉ॥ ప్రాకశన మాలిగించి దుకితాత్మ

తనందగువాఁడు బోయెదు। దేశికసంఘము న్నెదితది యు మనః
ప్రియకారణ్యకల్పనా। కౌశలమూని యొసఁట జగత్పతియుర్విదన
తంత్రినైనస। క్వేశు మహానుభావు భజియింపుఁడు నెమ్మదిశిష్య
౧౯౯ యుక్తుఁడై॥ ఉ॥ తనకెనసింధువత్తి పడదారితదుత్తరణాంబునబ్జ
నా। తనఫలపుష్పపాదపలతాపరిశోభివనంబు నందనం। బనదగు
దానిచేరి రయమారని జాత్రితశిష్యకోటి కా। యనయము నన్ను
౨౦౦ మీరు విడనాడుదు రొక్కతఱిన్ భయంబునన్॥క॥ అని వవిని రా
యపాహృపియు దగ్రు శిష్యుల్। తతనికిట్లనుగాం చిసేకతదాలంగ్।శి
ష్యులందరు బాయినదెఱనితాత్మ। నిలుతునే భవతియస్సన్నిధి
౨౦౧ మహాత్మా॥వ॥ అనుచుం యునమ్మహానుభావుండు నేతద్రాత్రిం
బున గృతవాకుస్వరంబునకుమున్న నెన్నెఱుంగన నియస్మద్వరో
ధులతోముమ్మాఱు బల్మెదవనగృతాంజలులైమహాత్మా ప్రా
ణావసానకాలంబైననట్లు వచింపననిరాయపాఖ్యులంత
విన్నవించినతెఱంగునన నందఱుబల్కిన విని వెండియు నొక్కరుదసనె
నమంత్రులిశిష్యులుమునిచి।రాయప్పయు।నరశప్పయు।యా
౨౦౨ శప్పయు ననునామంబులం దగుతక్కిన ముప్వురుశిష్యులంగనుం
గొని తనరియాత్మ మరణాపర్యంతంబు తత్పర్యంత దుఃఖాక్రాంతుం
బగుననివారలం దోడ్కొని పోయి కెంతటికప్రదేశంబుజూపి
మీరు సర్వేశ్వరు జపియింపుచు జాగరూకులై యిందువసిం
పుఁడని వారలకనతిదూరంబగు నొక్కవివిక్తస్థలంబు నప్రవేశించి
తనకెంతకాసన్నంబగు విపత్పరంపరాంబారంబె తలనడచుచిత్తం
౨౦౩ బున్ననట్లజే యుండగుననిన్నా శ్వేతుండగు నాదియగుంసర్వే
శ్వరు బ్రార్థించి క్రమ్మఱునుం జనుదెంచి నిద్రాసక్తులగు శిష్యులమే

లుకొలిపి పిశాచశోధనలు బాయియుకుండ వారలజపనిష్ఠాంగరి
ష్ఠులం జేసి। మఱొక తత్కాలబలంబున దనమెనరక్తస్వేదకణంబు
లు బొందమి పుడమింబడము గుడబరాత్పరుం బ్రార్థింపుచుం నయవస
రంబు నదదాజ్ఞ నొక్కసన్మనస్సుం డరుదెంచి యుతనినాశ్వాసించియుం
తద్ధ్యానంబు నొందినయేసునాథుండు శిష్యులంగలసి సుఖంబుండనం
౨౦౪ తా॥చ॥ వరగుణ కాశలిని సుగురువారమునాంటనిశీథమందుదు। గుర్వ
రునికరాధివాసమునకుర్గొని పోవు టయుట్పుటర్గరం। బరుదుగ జెల్లి
వార్త యుబయుల్పరతుర్విను మయ్యభూమిని। జెరమణీశిసాక్షి విం
౨౦౫ శిష్యజనసంగతి నవ్వనసమనుంతగను॥క॥ మును స్వామి బట్టియుచ్చుట
కనియుతుతఁకశిష్యుఁడతిరయంబునగురుదు। ర్జనులకడకరిగె ననిపల్లి
౨౦౬ సెయూతడుతత్తదిష్టకార్యోదరుడై॥క॥ గురుదుర్జనులసికెంతత్తెఱ్ఱ
రకాంద రొతిలాయుధీయకెలాపిబనుపన। ప్పురిగొని నందనవనమునకరు
౨౦౭ దెంచెనతండు ధూసురాగ్రణి వింట॥క॥ అరుదెంచు నప్పుడు తలకక పురుష
వరి గిఱుసుపుడుపై క్రీన
డువారలకు గురుతు బాకవృసలి వోనే। ననరుబట్టుడుఁపు మంతనంబు
౨౦౮ ననంతర॥క॥ వచ్చుపగనిమరి యానుతు। దచ్చెరుపతి శిష్యజనులకనుని
దెచరాడుం। డచ్చెనటిన్నమాత్రుఁర। క్రిచ్చుటకరుదెంచె బలసహాంతుఁడై
౨౦౯ నుకర్॥చ॥ పొందలకథితి సందరము బోదమురండి టవచ్చువారికత్తైదు
రనుకింతదవ్వనుచు నేసనునంతకమున్నవాఁడు వే। గదియగవచ్చి సజ్జమనికైవ
డినొగురువర్యమంగళం। బాదవ్రనటుంచు ముద్దిడుటయుర్విదనువాని
౨౧౦ కినాంతడిట్లనుర్॥క॥ నెయుండగునిన్నెతలచినపని। యయొన్నె నే ముత్త్వాంసగిన
నుథురాచారుండలకుర్। జయయనబూపి యొసంగుట। కియ్యకొని
౨౧౧ ముద్దాప్తినిచటికే తెంచితివె॥సీ॥ అనియగ్గురుతుగాంచి తనుబ
ట్టదివ్యపురుషసత్త్వులజూచి మీరలాయుధములూని యెవ్వాని
కోరియనియొన్నిదళమునెత్తురవచ్చితిరనుడు నివ్వాని మఱియుకొందుకుగ
లదమ్మహాత్ముని గదిగి పట్టికెనుట కరుదెంచితిమనంగనతడెనను। పట్టు
దనాంవమూర్చ్ఛ పొత్తివారలు వెంట తెలిసినవమా శిష్యుకులమంటె

వేదాంతరసాయనం — ఆ — 3

౨౧౨ నయుతేంతటికీనెవనన్నుఁజేయంగదగివ, శిష్ట్యుడితియుడౌనినజేయుడను
చు, నతడుద్వ్రతికమ్మిబల్కినయుదరిపడిదు, రాగ్రహార్తుతివికటాట్టహా
౨౧౩ సులగుచు॥ గి॥ వారలేసుబట్టివచ్చినజూచిరా, యపమహోగ్రులౌ
ప్రతగుచుసురియ, గానితరదుష్టగురుసేవకునిచెవి, దునిగపిల్లరుధిర
౨౧౪ ధారలొలుక॥ ఉ॥ ఆగ్రహమింతసేయదగునయ్యశుభాశుభ
ములఁబరాత్పరా, నుగ్రహసంగతంబులుమనుష్యమనోనిరతోరుజ్వా
లత్సుఖా, తురోగ్రభయప్రదంబులవియారతపోవనుభ్రాంతిగాని
హా, స్వాగ్రనిశాంతహాతిసొలియందుఘటింపుముత్తాల్మిపింపుమర్
౨౧౫ ॥ ఉ॥ నాతభక్తిపెంపునననంతరవిప్రతిమానభవ్యతే, జోరయుతునప్పరా
త్పరువిశుద్ధచరిత్రునినాత్మరక్షణో, రాయునివేడుమాతడుకృపా
బనుపండాకోంపన్ననస్సులర్, ధీయుతులర్ బలాఢ్యులమదీయమనో
౨౧౬ రధములఁ ఘటింపగర్॥ క॥ అనిసెడనిత్మాల్మిమరియా, తనయుడునయ
వాక్యసరణిత నబల్కిన హా, చ్ఛినకోపముడిగిచెసురి, యనొలుంఘు
౨౧౭ టియుంచెరా యపాయుఖ్యం తంత్రర్॥ మ॥ ఘనుడయ్యేసనువారికిప్పు
డుపరాస్పందిర్ వర్గిబట్టుచూ, డ్పునసెతెంచెదరప్పరాత్పరుగుడిర్ బాలల్పా
దమిారల గనుం, గానరే నన్ననిశంబునే టికమితక్రోధంబుమిాంకలేజనించెన
౨౧౮ హా యేమనదుష్టతాలమరుదెంచెన్ దైవయత్నంబునర్॥ చ॥ అనియను
నంతవారలుబలాఢ్యపయంబడిపట్టికట్టిరై, కొనిగురుసన్నిధానమునకున్
వేసదోడ్డానిపోయియప్పగిం, చిననలజూాదులందటినుజేకెంనికేరుచు
బోయినిల్వనయ్యనఘునిశాంతవర్తనునినాత్మగురుశవేశురాం
౨౧౯ తికంబునర్॥ గి॥ అతనిగనివాండునీచవాక్యములాడెగడి, యువనిగంరుము
ఖుర్వడనగనాంయుల్లుడమరు, నతనిప్రాలకుగింనిచనుడితనినాగవా.
౨౨౦ రలటుజేయనంతనప్పంచకుండు॥ క॥ ఈతనిజేకొనివిహారికట, కేతెంచితిరే
లదలపడెట్టిదనగని, నతివిహారనమతికినిచె తనిప్పుడుదగినశిక్షజేయుం
౨౨౧ చుటకర్॥ క॥ వచ్చితిమటంచుజాాదులు, విచ్చలవిడినేసువిాపెరప

A Christian Poem

మాటల్, మచ్చారమునబొందలుచువా, క్రుచ్చియతనిచెవులకానికొన
౨౨౨ చెప్పుటయుర్॥ క॥ ఆయుక్తులలారనెకటయు, నాయంబునతంబిత
మైవినంబడమిఘనుర్, డాంయనపైనెరముబడ, ద్రోయకతాంలెబియగ్గు
౨౨౩ రుండిట్లనియెర్॥ క॥ సకలప్రపంచరక్షా, సుకరుడుసర్వేశ్వరునకుసూను
డవే బాంం, కకయతనియాన సత్యం, బకలుషమతిజెప్పుమనగనాతండ
౨౨౪ నియెర్॥ క॥ ఎనిక్కముగబరాత్పరు, సూనుడవాంతంత్రియజ్ఞసుగతిదవో
యుస్థానంబువదలిఘనముల, రానిత్సింపరకాంకామిారురాజన్నతులై॥
౨౨౫ క॥ పగరకేప్రతివాదులకేల, పగిదిగ్యపబరాంత్పరుండపారమహిామని,
చ్చొగనదహంక్యతివారలు, పింగడుబోరయన్నైరిదానిబూనిధరిత్రిన్॥
౨౨౬ క॥ అనివమరియకొండుకుబల్కిన, వినియగ్గురుడమితకోపవివశుని
రీతిన్, దనమైవలువలుజించెకే, లనపైచిసమిాపవర్తులకునిట్లనియెర్
౨౨౭ ॥ క॥ సాక్షివలదింకనితడుస, మక్షమునందున్నతెలుగుమదికెలుగించెన్॥
శిక్షకునపహర్తతాంకాండా, యక్షుద్రుప్రాథిమారలరయుడుచెలుచన్॥
౨౨౮ క॥ నావినియచ్చటిదుర్ణయు, కొవిదువిట్లనిరిపెద్దగురునకువీనిన్
దివరముగడెగటాంపం, గావలెనికనెందుతెలుగుగాందూాపింపర్
౨౨౯ ॥ క॥ అనుటయునగ్గురుడనుదారి, డనయాంతనిబట్టిచంపుటకునేరం
చే, మననరుడైసర్వేశుడ, ననితాంబోరధించునరులకెందఱుతుర్వీన్
౨౩౦ ఉ॥ కాంవ్రుననింతకంటెనధికంబగునేరముదెద్ది, యుట్టిదుర్భాగ్యుని
జంప్రజోప్పునని బల్కిరివారుబరాంత్పరుండుగోశ్రావలయుంబు
బ్రోచుటకుదాత్మదయానయశాంతముల్ శుద్ధ, శ్రీవెలయన్నరా
౨౩౧ కృతిదరించెనతండనిలోనెరుంగమిర్॥ క॥ కృపచముబ్రోవగదగు
నాత్మ, తప్పుమతినెసుర్ వధింపదలచిరివారకల్, గపటాత్ములుసత్యం
౨౩౨ బుద, లప్పుడురెతముదుష్టచేష్టలంబోకవహిార్॥ మరియునుత్తా
నడోరేయుసార్వమికుదయాశలగావిచెట్టికెన్నల్, గానకనికత
న్మిఖిమత్యబరిహానముగట్టిరజ్జునం, తానముబూానిప్రేయు
చునదల్చుకునవ్వరుగాట్టిరంబుదు, మార్గనులుగూాడితెర

౨౩౩ తప్పుమాటలుబల్కుచునిట్లులుంతగన్॥ క॥ నందనవనిమును దుర్జన౹ సం
దోహముతానికడు వేసవిమరియాసూ౹ నుండొందరిపల్లుజీతిక్౹ జెం
౨౩౪ దిదెసలబల్కుచునతని శిష్యులలారన్॥ ఉ॥ రాయపధిరతన్నిలిచిప్ర
స్తుతపుణ్యాత్మసుహృత్తముక్షమిధ్యయుని నెసుబల్కితికోని యోగ
తివారలవెన్నదవ్వులక్౹ బోయియయోం మహత్ముని కుబొందవిపద్ధ
శనెటితంచుద్వ౹ కర్త యరుహందవ్వియాగళిత దుర్దమశోకపయఃకణా
౨౩౫ ద్రుక్తై॥ క॥ గురునింటిపెత్రాలనిలిచిన౹ బరిచారికయోంతర్యజూచిప
ల్కులుబడినముః స్మరుశిష్యుడిడుగాందగున్౹ నరుతనుదుర్గెలనప్రుజవినం
౨౩౬ వాపోరయన్॥ క॥ వాపోవబలికెరాంయపన్నెపైరవానిసినియేసునెనెరు
గనిజం౹ బాప్పరుష్నునానయనివా౹ బార్పటుతన్మూండుమారులన్ చవిప్ర
౨౩౭ జతిరతన్॥ క॥ అత్తరిజలగెనఖాంస్రో౹ దాత్తరవంబెల్లదిశలదనవుఖ
కమలం౹ చిత్తిరయెప్పడేసుజూచిన౹ జిత్తమునంరాంయఘునుడుసిగ్గు
౨౩౮ దోలంకతన్॥ తలవాంచిసొవ్విముమురా౹ గలవృత్తాంతంబుఉంగగా
నాంమదికిన్౹ దెలిపెననిశోకభరమున౹ జలజలగన్నీరుదొరుగజనియెమ
౨౩౯ హాత్మా॥ చ॥ అటభృగువాసరోదయమునందు మహాసురజూడుతె
ల్లనుతటియయిత్రాళ్లబెబిగియగట్టి మహాశమహాగాఢదైరల్వి౹
స్ఫుటహృదయుల్ బిలాతనెతిజూందమదేశపురాంజుమ్రోలకున్౹ తెట
౨౪౦ గతిన్నెబ్బెకెంబుసముదగ్రదురాగ్రహవృత్తిబెబ్బురెదుర్॥ క॥ అరిగిస్వ
కీయగవేహాభర్గం౹ తరగతుడుగునప్పిలాంతనకుజూందులుడా౹ రరుదెం
౨౪౧ చినపనితత్తిం౹ కరునకుమూర్ధించిపనుపగావాచుడువేసర్॥ క॥ చనిసమ
యమెరింగిపిలాం౹ తునకత్తెబెగెబుకపఅపదోరదనతనకో౹ ల్వునకరు
౨౪౨ దెంచిప్రియంబున౹ గనివారలకిట్లులనియెగారవమెసగన్॥ క॥ ఇచ్చోటి
కివీరలందురు౹ వచ్చినకారణంబుతెఅగవసర్వముబూనన్౹ గ్రుచ్చి
౨౪౩ నటులజెప్పుడనన్౹ విచ్చనటవునుష్యుబూతుమిద్దుచరిత్రా॥ క॥ వీ
డుకొంఉగానిగానములు౹ వాడుకవివిన్నేకుబన్నుబండెలాంసగిని౹
న్వేషుపుజదలచుతలపులు౹ వాడుములడగిన్నితనదుబాధకుమ

౨౪౪ రపున్॥ క॥ అనినారాంచకయుయర్జున౹ ఘునిపైకల్పించిజూందకులులనవ్వ
తములా౹ తినెపెక్కదైబుంగులజెప్పు౹ లనువినివినియేసునకుంబిలాతుం
౨౪౫ డనిరయెన్॥ ఉ॥ సింధుతరంగసంగములజెల్వునలెక్కకురాని నేరముల్౹ బం
ధురవాకవిస్ఫురణబల్కగనీపయివీరురజ్జుని౹ బంధితదేవహపల్లవ
దెరాయుపగాదదినియుక్తమాంటగరాంవంధము దొట్టెమౌవదికటంబ
౨౪౬ నియెంతయుగాబులాందగన్॥ క॥ ఏసొకమాటయుబల్కక౹ భాసుర
సర్వేశమంత్రపఠనస్ఫురితో౹ ల్లాసమునసూరకుండెమహాసురవ
౨౪౭ రయుతనిశ్శాంతమెంతనిపొంగదిన్॥ క॥ అత్తఱినిజభాషలను౹ తుల్తత్త
రమయేసుపలననుడయుంపమిదు౹ రవృత్తులజూందులగనితన౹ చి
౨౪౮ త్తంబద్భుతభరంబుజెందకబలికెన్॥ క॥ మీరలిందాకసెప్పిన౹ నేరములం
దొకటియాతనిపయిన్ద్రోయుం౹ గారాదితడునిరుత్తరుడైరహావిల
౨౪౯ సిల్లుకతనసరయుడుమదిలోన్॥ వ॥ అనిపిలాతుండుబలికెనదినిజూ
దులువీడుగలిలెయరాంజన్యప్రభృతియుష్మదీయరాజ్యాపరత్వంబు
ప్రజలకుదుబోర్ధగాంవింప్రుచుందిరుగచునుండుననిమాటియుప్పతిక్రాది
రంగులనమ్మహాత్మునిపైతెనినేరంబులుగల్పించియతనిచెవినాటంజెప్పి
నవినియుతండువీడుగలిలెయరాజ్యంబువాడనితత్రగా భీష్వరుండు
౨౫౦ గుహాకొరదెసుకడకుబినిగొనిపొండనినియోగించినవారల్లగియతని
గనియెతద్వృత్తాంతంబుసెప్పుటయునతండుసావకేజెసినయద్భుతప్ర
కారకంబులప్పటప్పటికివినితత్సందర్శనాపెక్షనలరుచుండుకతంబు
ననప్పుడమ్మహానుభావునిజూచికెంతొంతవార్తావిశేషంబులడు
గుటయునతండుసర్వేశ్వరధ్యానమనిష్ఠాగరిష్ఠుండైపలుకకరూరకుం
డననితండుబుద్ధిజాడ్యుండనియొక్కవేళిబల్కుదొంతిగించిద్రమ్మఱం
బుతెరజూండులతనిదొతిన్నానిపిలాతునికడకరుగబెంచిన॥ క॥
౨౫౧ అతడనహాకొరదేసుం౹ డతనిపయిన్నేరముకటిదోర్పరచగలే౹
కతినియతిబనిచెగ్రమ్మఱ౹ నితనిదియపరాధమెద్ది యెస్సిక్షింపన్॥ సీ॥

౨౪౧ సర్వేశ్వరుని మహాత్మ్యవని మిత్త్రంబున కారాంగృహాష్ట తస్కరుల
లోకన్ సొక్కని విడుచుటయుచితంబుగాంపున దొంల్ల నవని వదల్తమ
నిన, వదలని యాజూందకులుకు యుక్తుల బోధింపనతడు దుర్బుద్ధి
దవిలి, బరబాంపనెడు దొంగబంటు బోదోలించి యాంతని భృతులే
౨౪౨ లకప్పగింప తే|| వారల యేసు మీని వల్వలు పడల్చి, బలిమిగ లత్రాక్షే
రాతిగంబమున గట్టి, కడిమి ప్రేసిరి పటుకశాగ్రముల ప్రేటు ప్రేటునకు
ధాత్రి నెత్తురు వెల్లిగురియ|| వ|| మఱియు బరిహాసక రూపంబు
౨౪౩ గా వారునదబినె పెయ్యూల తేయంగ-ఱింగించెద|| ఉ|| కంటకవాళిమం
తనముగాంద లల్దా రిచి ప్రాతపట్టుదా లోగంటెమ్ము మెనగప్పి యొకకేచ
దంతముచేతి క్కిచ్చి నింగంటి మిరాజుని కెరకుగాని దెమ్ముక్కై దమం
చమ్ముక్కుబో దపంపనె మోముసందు మిసి పేమలు జంపలుప్రేతు
౨౪౪ రుద్ధతిన్|| క|| పెందియునాతని చేగల, దండముదారూని వడినదల్చి
చునిదిగిర, దండముగా నుమనిప్రేతురు|| ఖండక్రోధమున వీప్పకేదు
౨౪౫ ములుగట్టిన్ || క|| ఇటులభటులెల్ల బ్రువేసా, త్రటచెరితున్ బాధపెట్టగా
బలుమరునచ్చోటి జూదులలోనెన్నెకడు గటకటమన దయ్యెన్నెంత
౨౪౬ గతిన్నాత్మకులో|| క|| తదయుంగవలడు మీంలి, చెడుగుల్ గొని పో
యుక్లీవచేరిచి మీవి, కడివిపెటుయ జీవమునకరం, నెడబాపుడటం
౨౪౭ చు వారుభృతుల్ల బలుకల్|| ఉ|| స్నేహవిరక్తి జూదకుల చిత్తగతాగ్ర
హాముంతకంతకా, జాగ్రహలతిగాన్నపాంవకుల్ప్రియల్ నిగుతల్ గనియ
ప్పిలాతుడు, త్సాహాముమాని రిచ్చపదితాం నుసభాస్థలి నుండతడవి
౨౪౮ కా, కహాసునీతిబంపనె కరుండరుదెంచి భటుండు ప్రేలకున్|| ఉ|| వ
చ్చియసునీతిబల్కు నననవ దన్వేచ రిత్రుడతండు సజ్జనుల్ మెచ్చె దిశా
రల్ముల నేరమొపు మెడి మహాశమహాబ్దల్లోపాన్నెక్కి, విచ్చదలం

A Christian Poem

పశ్చాత్తప్త చోరయింతురె జూదుల బోధవీను లన్ గ్రుచ్చి సుదర్శతత్వ
౨౪౯ రులకర్గదగునయ్యకడిందిమైదములో|| క|| అనితనమాటలుగాప్రాణ,ల
నిలిచినీతోగెలంకులంగల సుజనుల్ వినబలుకుము టంచు భవ, ధ్వనితా
౨౫౦ ము ణశోసప్పిపను పవచ్చితినసష్టుచ|| అనుడు బిలాంతు చేగడగియుంబు
ప్రులంగాంరమాలినట్టియి, యర్యనుచితకారర్యము లస్ సలుపనాత్మను
డంబడమీరకెసెల్లుగా, కనినయతత్పురుండు గుచునంతిపురంబునకేగధా
త్రిసజ్జనుల మనోజ్ఞములగదియజాలవ్పపాపవ్పచింతలారయున్|| వ||
౨౫౧ తదనంతరంబున దుమార్గప్రవర్తకులగు జూందులాంక్కభారంబగు
శ్లీవ ప్రాణకుసా్వమి భుజపీఠంబునందిడి మోపించికొని బోరద్వయంబు
తోనీము ప్పవరశక్తిం జుటకుకపాలపర్వతంబునకరుగుసమయంబు
న దేవమాతయగు మరియాంతవిస్వామియందత్యంత భక్తిగరిష్ఠం
బైనమనంబుగలయది యొన్నైపుత్రమోహంబున శోకంబుజెంది
౨౫౨ దీరదనదత్సాహచర్యలగుగాందటం దేవరాంస్త్రులిష్విద్ధంబునరోదనం
బొనెయు టెటించి యమ్మహాను భావ్యుండు మీరు జరుసలేంబనుపురం
(మీ బిడ్డల కొఱకు)
బునంగలవధూజనంబులకో యలతు నా కొరకేం ఏడ్వకుడని యానతిచ్చెనని
జ్ఞానబోధముస్సంధ్వంరుమల్లరసాయుర్నకుంజెప్పినని పర్వతాయుర్వ్
తు జ్ఞానభరాసురునకుంజెప్పిన యతండవ్వాళి వృత్తాంతంబెల్లు నెల్లన
౨౫౩ నియడుటయున్|| మ|| స్తుతతోరతత్సహాధుర్ణరమానసకళాసర్వజ్ఞగాం
భీర్యనిని, జిర్తరత్నాకర దాంరిభృతస్పరగవిత్రిదప్రతీకాశభాం, సితవిశ్రా
ణానవారివర్జితవిపశ్చిల్లోకచూడాంమణీ శ్రేణిజానీకసమర్పిత
౨౫౪ తావనరతాసినీతర్కసహాస్యాదయా|| క|| భవమార్గవిధ్వైరర్యక్యతసత్క
ర్మహరాత్పరకథాసుధారసలహరీ, నిర్మగ్నహృదయ విద్యావిభ్రమ
౨౫౫ దభువనైకసకలసంపద్భరణా|| ప్రుధ్వి|| అంగనాసూనబాణాస
నాసముష్టీ, సంగసంగీతశాస్త్రప్రసంగాదరా, లింగసాంత్వతహిరమ్ప్రతీకా
౨౫౬ శకారా, భాంగలీధ్వతసమెతాలయప్రాంగణా|| గద్య|| ఇది శ్రీమత్స

వేదాంతరసాయనం - అ - ౩

శ్వేశ్వరకరుణాకటాక్షవీక్షాలబ్ధసరససాహితీధౌరేయ యాత్రే
యగోత్రపవిత్రమంగళగిరితిమ్మయామాత్యపుత్రసుజనవిధేయ
యానందాభిధేయప్రణీతంబైనవేదాంతరసాయనంబను మహా
ప్రబంధంబునందు తృతీయాశ్వాసము॥ మంగళమహా శ్రీశ్రీశ్రీ జయ
ము॥ శ్రీ సర్వేశ్వరార్పణమస్తు॥

A Christian Poem

౧ ॥క॥ శ్రీనిలయ భువన నిర్జర ధేను ఘనాఘన కళానిధి ప్రతిమానా। మాన
౨ వితరణ సుహృజ్జన మానిత చిరపుణ్య దాస మంత్రివరేణ్యా॥౧॥ అవ
ధరింపుము మల్లరసాహ్వయునకు। జ్ఞానభూరోధాఖ్యతిమునికులసార్వ
జ్ఞాము చిట్లనియె నంచు జ్ఞానమహీసురునకు। బరవాతాఖ్యాండుసత్ప్రీ
౩ తిబలికెనంతా॥౨॥ అనఘజనావతంస వినుమా సచరాచరలోకరక్షణం
బునకు వసుంధరన్ బొడవు పుణ్యతముం మరియాసుతుండు మనం। బున ద
యమాలి దుర్గర్వరుసమూహము ల్లీవకుదాచ్చిర్ బాధఁజెచ్చిర్ నయదయా
౪ దిగానబటబెల్లినవార్తను ఆంగజేపృదర్॥౩॥ అంతకపాలభూమిభృదు
పాంతసముత్కటఘోరకాననాం। తర్యంతరసీమ కేగి మరియా ప్రమదాత్మ
భవోన్నత స్వదారాంతరసంస్థితంబు ఖిన్నయనయప్పను భారపుస్నీవడించె యె।
౫ క్కింతదలంప కిట్టిదియ కృత్యమటంచని జాందులందరున్॥౪॥ తెంటిలభూమ
జిజీమహాలత లుత్తైత్రోధాప్తి తేజః పరిస్పుటగాత్రుర్ గరుణారాష్ట్రమా
గుణాంగరిష్ఠుర్ స్నీవరుర్ దాంచిరియు। శ్రీఖహాస్తాంప్రుఖులకా తకెంటకదియః
ఖండాంశిసంధించియు। త్రపఘోషంబున నిలవినాటి రవిగోత్రా నిర్జ
౬ రగ్రామణీ॥౫॥ అతని కిరుచక్రైబారద్వయంబున [illegible] విభి। ధమున చెనుబా
రమగు స్నీవదాంచి కదలి। తుంతగరపాదములనయుః ఖండములుని। శాత
౭ ములు నాటి రాత్రి చెసంచరింపా॥౬॥ పగతురచాంతస్నీవబత్తి భారప
నొప్పిసహించియార్ద్రుశం। బగుదురవస్త్రజూందకులు లజ్జతనం బారయించి
నారలోర్। వర్గగదంగునయ్యతత్వదపాంధము వెన్నుకోంకింత భక్తిగ। భార్గి
౮ చిభజింతునే చరితముల్ మది మజ్జనకాపరాత్పరా॥౭॥ అనిలోకకో

వేదాంతరసాయనం ఆ — ౪

ధ్రువసంస్థితిప్రళయకరార్త్రి వారరిశక్తిస్మృమా। ఘనశాశ్వర్న్నతుభ
క్తమంతలమనఃకంజాతసంజాతనూ। తనమాధ్వకరుళిని మగ్న
గరుణాంబుధాకేయుసర్వేశ్వరుఙ్। దనతంత్రిఙ్ మరియాసుతుండు నియ
౯ తిఙ్ బ్రాధిఙంచె నీచాంపునఙ్॥ క॥ అని సర్వేశ్వరుగరుణాం। వననిధి ప్రాధిఙ
చనేను వచనంబులకలఙ్। గని సిమనంబునగురుడు। జనులాత్తనిదెగడ
౧౦ క్రోధసంరంభమునఙ్॥ చ॥ స్ఫురదనురక్తి తాబరులబ్రోచు పరా
త్పరుడవల్లియుండుదు। స్తరవిపదాప్తిజెత్తడి నదన్నని జాచ్ఛయ
పాశ్యగాత్రతస్సరయుగళంబుబ్రోచుటకు జాలదికో యని
జూడుకెల్ల బుద్ధి మరియాంతనూజుడిలకించి పరస్పరదుర్గా
౧౧ యోక్త్రులఙ్॥ గీ॥ అంతదాచక్రి గలతస్సరాంధ్రముంతు। జగము బ్రో
వంగవచ్చిన స్వామి వేని। నను విమర్శ్వ గర్జించి కొనగదగున। టం
౧౨ చు బరిహాసకంబుగా నతనిగని యె॥ సా॥ ఆదుర్భాషలు సూచికా
యితములై యాత్మశ్రుతి ద్వారముల్ బ్చొచ్చింపఙ్ వలచక్రితస్సరుడు
బల్కెన్వానికోరదురాత్మాదివర్రిప్రతిభావిభాసిశ్రీ తహృత్పద్మాం
తరదేశీయునా। నాదనావను నిట్టులాడుదు రెసన్మానింపకిప్పట్టునఙ్
౧౩ ॥ఉ॥ దుష్టగురుప్రజంబలు కతిరాచెను భారపుస్లీవజేర్పను। త్రిప్పవిప
ద్ప్రశ్న బాంగులు నిట్టిదయా నిధిభక్త మానసా। బిష్టఫలప్రదాత బా
కరెకి వివేకమొకింత లేక యో। కష్టనరుండ యిట్లు బలుకఙ్ దగునే పరి
౧౪ హాసకంబుగఙ్॥ క॥ ఈకృపరాక్ష్య చరితు భ్రాంతిక్రె। పాపరమానసుని
గాంచి పరిహాసముగా। నీపగిది బలుకునాలుక। రూపరకుండుట
౧౫ కునచ్చెరువ్వునాకెందవేఙ్॥ ఉ॥ రూపరిసల్లిపక్షులనరుంబ్రతికింపదెశీ
కవానికిఙ్। జూప్పనెసంగడయెరుకచాంప్పెనగూప్పఙ్ దెసుప్పిరా
నుతం। పాపరబుద్ధిశిష్యులకపారబలుండితడెమిసెయరానొంషడు
౧౬ దైవయోగమునసుగ్రవిపద్ప్రశటెండెగాకిలఙ్॥ ఉ॥ వీడ్గకెమెయిఙ్ గడంగి

66

A Christian Poem

వృద్ధివిఙ్ మునుజేయునఘంబుబిచ్చ్యేపెఙ్। గాఙ్ కలప్రద్దిమేఙ్ దాఁచు
గుకాలము దాయులుగాంచినె వృద్ధిఙ్। ప్రేఙ్ కవ్వశోకమూని వ
లవించుచు సర్వజనైకప్రాజుల్వనిఙ్॥ దేశీకుప ఉటుచు నిట్టులాతదగునే
౧౭ వివరింపకొంకింతదుమ్మతి॥ క॥ అనివానిదెగడి మరియా। తనయు
నిదృఢతరదయాసద్భావనరాశిఙ్। గనుగాని దక్షిణాపాశ్వంబున
౧౮ గలతస్సరుడు నియమమున నిట్లనియెఙ్॥ క॥ వీని పరిహాసకోరత్న
ల। కోరనిమ్మఙ్ లపహృదయకీర్తి నూనకరుణా। నూనాంతః
౧౯ కరణంబున। గానందగుని తనిని వఖండత్వాంతిఙ్॥ ఉ॥ పుట్టి ట
యాదిగాసలుపబూని తిగానిదురంత పాతకం। బెట్టిదాపుణ్యశీ
మేనెరుగనింతకు వ్వుతుర్విప్సేరెనక్క టా। యిట్టిదురాత్మునం
దలప్పమెంతయు నీయదిరాజ్యమేగియి। పుట్టునినిన్నవెడదగ్ర
౨౦ పానిధియందని రక్షణాప్రదా॥ గీ॥ అనిపరాత్సంబి వినయవాక్యరీ
ములనిట్లు। దంస్త్రప్రార్థింపగరుణా సుధారసంబు। చిత్రముత్త
బొంగిపొరలనీక్షించివాని। కేనియెమరియాసుతుండుసాహ
౨౧ ర్గమెసగ॥ క॥ ఎన్నిటికిజేయుపేనిస। మున్నతనిర్వాణరాజ్యము
ననాతిరత్నఙ్। జెన్నెసగదప్పరాత్పరు। మన్ననగనినెగులుమాను
౨౨ వహామదిలోవనఙ్॥ క॥ అనిమధురప్రాయాలా। పనియతినతత
తనిదేచెభావృకమతుతై। ముసుదమ యాపదకంనెగుల్।
గొనతాంత్రజనావనంబకారుడు రనఘా। తదనంతరంబున॥ ఉ॥
౨౩ ఈకంటి లస్వభావ్యలునమిద్ధబలాఢ్యురనిభక్తులోకరక్షా
కుశలుంమదాత్మభవ్యగష్ఠదశంబారయుంచి రక్షటా। నాకెరు
కప్పరాప్పదులనాంధనటంచుదురంతశోకబా। ష్పకలలనేత్ర
౨౪ యైనమరియఙ్ గనియెసనుగారవంబునఙ్॥ కే॥ ఓయమ్మ నాకొంర
కుదుః। ఖ్యా యాసచరంబుబూనుటహఙ్ మైత్ర। ర్వాయత్రప్రా
౨౫ లముగడ ద్రోయగదెప్పరమగునరులకెప్పరికిఙ్॥ కే॥ పాయనియల

జడిజూడుల। శోకయగవలదప్పరాత్పరునకిది యుష్టంబై యలరినతాఁ రక్షి
౨౬ ంచుత। క్షీయా॥ అతుమింక ధృతికలిమి ననిపలుకన్॥ మ॥ కరుణా జ్ఞా
నవివేకశాంతములవక్షాణించగాలోకము। ర్వర నీవింపెసలారక్షా
తుకభరవాక్షీడ మన్నన్నమోం। బురుహంబిప్పుడు స్లీవె జెందినభవ
న్ముక్తి నిరీక్షింపుడు। స్వరశోకాంధతమంబు నంబడియెనాంతం
౨౭ త్రిసు కృత్రష్టశా॥ క॥ సుతు నుత్తము బడసితి వసు। మతి నాంభాగ్య
మిదియంత మానక్షి మని మనోగతిదాల్చి కంతు కలతయుద్రృత
౨౮ జూడ క్రోధదాత్రధారనతంగన్॥ ఉ॥ భూరి సుహృత్సభాస్థలము
బొందిరసజ్ఞత నీతిశాస్త్ర వి। స్తారకథాప్రసంగములు సల్పుచునుండ
తుమెటివిట్టిపైన్। భారపుస్లీవ మ్రానున విపద్దశ గీల్కొనజూచిమా
నసాంబు ఘోరుహముమెట్లు లోచునని ఘోరునకన్నుల నీరు నించినన్॥
౨౯ గీ॥ సకలభువనకర్త సర్వేశ్వరుండమ్మ। హాత్ముడిట్టి తలచు నదియ
వసర్రి। మగండ రిత్తు దీనికత లంగబనిలేదు। శోకముడుగుమమ్మ శో
౩౦ భగచరితా॥ క॥ శాంకంబతులజ్ఞానవివేకధృతిశ్రీల పాదువేడలనడ
చుసెనాం। లోకకర్తర గుణాశాలిని। నీకది తగదుడుగుమనుడు నెల
౩౧ తుకఖలికేన్॥ మ॥ వినయజ్ఞానవివేకశాంతములభూవిఖ్యాతిగై
కొన్న సం। ధను డాక్యాంతయువాడ కారణానిశాంతక్రోధవదు
ర్వారదు। ర్జనసంఘాతకృతార్తిగీల్కొనికృశించన్ దల్లి సెత్రంబు
౩౨ లన్। గని యంతే విలపించకుండునెయయోకన్నీరు మున్నీరుగన్॥ గీ॥ సు
ఖము దుఃఖంబు సముముగా జూచితునుచు। తామమదులో కధ
మోహహాదికములబాసి। జగతి బ్రోవంగవచ్చిన స్వామి వగుట
౩౩ యానతిచ్చితి శోకంబు మానుమనుచు॥ గీ॥ నీడు పలుకులివి నుటు
నీతి యొకాని। మహనుభావసుతు డిట్టినైన నీవు దలపహానికెడు
దవిలిననిసుగన్న। కతుప్పగానశోకము డుగదయ్యో॥ అని

౩౪ మరియును॥ ఉ॥ వనజ్రీఫలాశన ప్రతుద వారక్షీకృపాత్మ్నాబితాంతర్లలోకహృ
ద్దైనుడ్రీనిరూపలక్షణానిధానుని మోహవికారదూరు సా। జనని
ర్ధీసమస్తనయశాస్త్రగతార్థవిదిజ్ఞని జగన్నాను చరిత్రునుత్త
౩౫ ముగుమారుని జూడులు జంపరక్షటా॥ మ॥ అనిని జ్ఞానవివేకశాం
తయుతబిత్తాంభోజయై కీర్తిగాం। చినకనారీతిలకంబుచెట్టువిల
పించెన్ బుత్రశోకార్తియెం। దునదురావారముదానిగెల్చెటిసమ
ర్థుల్ గల్లరెచ్చోటను। సర్వనరాంతఃకరణా టవీస్థలికిఘోరాంబైనకార్చిచ్చు
౩౬ ల్॥ క॥ ఏనెంతయు నరదించిన। మానదు శోకంబుంకింతమ జ్జననియు
టం। బాని మర్లహృదయుండం। మానిని కిల్లనియె మధురమంజుల
౩౭ భాషన్॥ ఉ॥ మత్సద్యశుండశేష జనమానితసద్గుణరత్నరాశిని। మర్త్స
రమాన సాంబుజ్డు పరాత్పర భవ్యకథానుచింతనా। తుర్తపహానుండపా
రకరుణారదయుడయ్యెరశప్పయాతనిన్। వత్సలత్వగుమారుగగా
౩౮ నంటగున నమ్మ మదీయ మాతవక్తా॥ ఉ॥ శోకభరంబు దక్కినను జూచినయు
ల్లరశప్పుజాడుమిా। శ్రీకరమూర్తిసోహితము జేయుచు నిన్నెటిబా
యకుండులోకైకగుణాడ్యయంచు మరియాంబికకాఘనునప్ప
~~గిలొకొను~~। శ్లోకతండులోప్రియము జొప్పడ భూసురవంశవర్ధనా॥
౩౯ గీ॥ అంతదురవస్థబొందుచు నమ్మహాత్ము। డపగతాంధారుడని జనులాడి
కెనగ। తన్మహర్శివీరుని గరాఖ్యన స్థనీవ। దేలచేవదలితనియెన్త్రిప లిరి
౪౦ ॥ క॥ దిప్పురప్రవనటునాలుక। డప్పిగొని యెననుచు నాధృఢమతి కెలకులన్
౪౧ జొప్పడు వారిబలికెనని। సెప్పిన దినికె లమోడ్చిబెందినభక్తిన్॥ క॥ మల్లి
రసాఖులెండనుమ——ని। వల్లభునకు నతడు స్తుతిప సారహితుండా
ల్లిప్రడట్టిమహాత్ముని। యుల్లముడప్పిగొనె సెన యొందాత్త్మపతి॥ ఉ॥
౪౨ అనుటయుజ్ఞానబోధుడను నాతని కొంజగదేకపుణ్యకీర్తనుడు మను

ఖలజాతిదురితంబునకైదురవస్థ బొందుచుఁ గి మనమునదయ్యాష్ట్రగ్రతై
నుటమానక యింకనూచట్టితంపుట్రాత్రిఁ నేరయగారినాథననితె
౭౩ ల్పుటగాక విడప్పిచందమో॥ అయ్యవసరంబున॥ ఉ॥ పలువురుగూడిజా
దకులపాంసులుదుర్విషయుక్తగోరస్తని ఖలరసమొక్కపాత్రమున
బట్టివెసన్ గొనితెచ్చియమ్మహా జవిలగుర్గొశాంవి యేసునకొ
సంగినగ్రోలెనతండుదుర్విష బలఘుసుధారసంబొకతియైరుచి
౭౪ యించుతదీయజిహ్వకున్॥ క॥ ప్రబలవిషయుక్తగోరస్తని ఖలర
సంబు గ్రోవి జనికర్త్రి యగుపరాత్పరునకప్పుడు ప్రార్థనా
భాషణాయాత్మబరమభక్తి నెనసీమీకెది యప్పింతునననుచు
౭౫ బలికె॥ చ॥ పలికెను హృజ్జనావనకృపానిధియమ్మరి యాసుతుం
డుని ర్మలునిబరాత్పరుఁ భువనరక్షకుఁ శాంతవితునెమ్మనంబు
నం దలచుచుమోమువంచి సుజనప్రజమాకులపాటుచెందమేఁ
దాలగెగదయ్యపంకజహితుండపరాంబుధిగ్రుంకుచాండ్రుపనే॥ ఉ॥
౭౬ అమ్మహనీయమూర్తి పరణావసరంబున జాయయేనితె జమ్ము
దొలగజికటిదెసల్ బొందివెన్ మహిభృత్సులానితా యమ్మగిలెన్ బరాత్ప
రగృహస్థితవరాదెరచీరకంతుభాగమ్ములుగా జినింగెజనకాండము
౭౭ గూరవిషాదవేదనన్॥ ఉ॥ అంతటజాందులెగిరినిజావసథ్యంబులకేంద
సంగుది మంతులితండనంతగుణావమానుషోడునిక్కపు వెల్వటించు
నత్యంతముభక్తినాత్మ రచితాఘుపరంపరకమ్మహాత్ముదాశాంత
యువేదిపొర్ల్యలితదిష్టశుచిత్రుమతారలికత్తలోకరన్॥ అనిపలికెన॥
౭౮ చ॥ తొండరినశంకధర్మగనిరతుండలమల్లరసాహ్వాయుండనూ
నుడుశుచితరాంతిలక్ష్మణామసూరజ్ఞధనాదిపరాత్పరుండదే
హాడునదనర్చితారనెటులనుగ్రవిరోధులచేతజిక్కెదె ట్టిడుపుల
౭౯ బొందెనంచనముస్రెద్ధుడుబల్కుహాసన్నఖాజ్జితై॥ చ॥ స్థిరనరరూ

A Christian Poem

పమెత్తుటతదీయసమాంచరితోగ్రపాంతకారతరమునకై విపచ్చిఖి
శిఖాపరివేదనందగాకన శ్వరుడగునమ్మహాత్మునకుజావునుబు
ట్టుబనెప్పియుర్దెవుల్ జరయునుగల్గదన్నటికిసందియమొందకసు
౮౦ విను మించుకేనియున్॥ క॥ అత్త ఆచరటుడొక్కడుచే యత్తియతని
ప్రక్కజూచియాంటబొడువగ్రాన్నెత్తురుధారలుజలముధ్వాలతో
౮౧ దొరగెగుండచిల్లదీసినకరణిన్॥ సీ॥ అలగురుద్రోహిజూదాసుడ
నఘయంత దుర్గిరుప్రాంతమునకేగిదూఱకొనునుచు దన్నుబలు
మారుమోమునవిన్నదనముగ్రాలనిట్లనుగద్గదకంఠుడగుచు॥
౮౨ క॥ సకలచరాచరభూత ప్రకటితజగదవనకార్యపరతంత్రుండ తఱి
కలంకమూర్తి యమ్మరి యకొడుకునరమాత్రుడే మహామహు
౮౩ డరయున్॥ క॥ అట్టిమహాత్మునిపాదము బట్టిఘనజ్ఞానసిద్ధి ప్రబలి
యునేకుల్ బుట్టువులుసార్థములుగానెట్టనమోక్షంబుతెలు
౮౪ పునేటి యొటికిరిలన్॥ క॥ వారలకైపడినేసు వి బారుడనైయేసు
గొలిచినాశవతేమోక్షా పారసుఖశ్రీగరకమోంతప్రాపము
౮౫ నకియయ్యకొనిదుర్బుద్ధిన్॥ క॥ చేసితనప్పగించితి నేసుజగత్కర్త
~~నాకవిచ్చితియితప్పున్~~ గాసులకునెమ్మనంబున నాసదతిలినాయ
౮౬ పాయమారడిబోరవన్॥ క॥ ఉత్తములకెగ్గుజెయుట్ప మత్తుడువి
పదగ్నిశిఖలమగ్నుననిగుణాలో దాత్మలునెప్పుడురదినాత్రిత్రట
౮౭ ప్రభవింపకున్నె పోనుడనగుటన్॥ తే॥ తొడరినయశోలునిరపరా
ధునిమహాత్ము నిర్నిమిత్తముజంపించిదుర్నయుండనగుచు
నపకీర్తి పాల్పైతినక్కటకట జగతిపైబుద్ధికర్మానుసారిగాదె॥ తే॥
౮౮ పరలబుద్ధికొదినుడుమడిగాపురరాకలు నాకొసంగినయవి
నాగదుష్ట గురుజనంబుబలికిక్కురచ్చముప్పతిలంగ నిపిపెకవుప్పుతెచ

౫౯ తికరిగె॥ తే॥ ఇట్టివరూకలు బ్రమ్మరు బుట్టికొనగ సంత్తమందబు
ద్ధులమె యిట్టి యిట్లుపరిపెట్టు నారచన్క వచ్చిన దేసకరుణమునిన
౬౦ వాడు మహాత్మా॥ ఉ॥ ఏసునకమ్మ మాహాత్త్వమునకెన్గాన రించిన నన్ను
సద్గుణశీల బాల్పసితులాదరింపరుగదా యనిగూడి విదురంత దుఃఖ
పూర్ణ వేసట బేబరాత్పరుని వేశమునందనకొరంగురా పవర్తుంగార
౬౧ సులుబారకపైచిన యనమ్ముల బాష్పజలంబు గ్రమ్మగన్॥ తే॥ ఓకము
పిరిత్రాడునకు గు త్తుకతురిబెనిచికొని తామ్యతుండు రెయ్యి మారా
గ్రకలుషమెవ్వరికను భూతికిదూడవచ్చి బాసుధీజనమయ్యాగ్రి॥ ఉ॥
౬౨ స్లీవవరల్పి యాంతనికళేబరమాశ్రితులంతనంతికగ్రావసమాధిజేర్చ
టసుగంధసమేతముగా దధాత్మతే జాపృతమై యధోభువనహా
రిపిత్రప్రజమోక్షదానదీక్షావహమైపెన్ జనుల యచ్చటికేగ వి
౬౩ నుపింతు పెల్లనన్॥ ఉ॥ తల్లి యిరువ్వరందొకడు తప్పరమై తగుశాశ్వ
తమాత్మలార గుంబ్బటిలంగ రాజునదుకర్ జనితాసము యించటిం
గని వబ్బలితంపు స్లీవబడిన స్త్రీ మహాత్మ నిధైన మెనికెన్ గొబ్బున నా
౬౪ జ్ఞనిమ్మని దిగుల్ గొనకాడిన నాతడంత లన్॥ తే॥ చలగమున గొబిచి
యుస్రష్టి భృతుల్యని వలనవేసు బారి యువాత్త్ర్ నెటగి యిచ్చి
నాడనేను బుట్టికొనుచు తని మెనటంచు బలికెవానితారడ॥ వ॥
౬౫ అనుడు నతండునాత్మ వసనాంచిక బారిసుగంధవస్తువుల్ గొ
నిగుణాం యుక్త వేరొకని గూడికపాలవసుంధరాంతరంబునకు
రయంబునంజనిసము జ్వాలమేసు శిరము యట్లెసె యటినన లక్ష్మి
౬౬ పడించి మరియాంచికె స్త్రీలకు దెబ్బెనిల్చినన్॥ క॥ మునుదుష్టభటు
డుకంతంబున బాంధవిన పెడదగా యముల నాత్మతమా జ్వని
ప్రకృగాంచి యుక్తం జనిభానన హృదయ జనిత సంతాపమునన్॥
౬౭ ఉ॥ హాయని రక్షితార్తని వహా యని బాంధులుపాపచిత్తురా

A Christian Poem

రాయని దైర్యనిర్జిత ధరాయని యంధని రీక్షణప్రదా నాయని
పుణ్యకర్మసదనాయని భానుసమానభూరితేజా యని మామ
౬౮ కీనతను జాయని యెచ్చ్టగరంబు భోరురున్॥ అంత॥ ఉ॥ ఆయమనా
అడించి ధవళాంశుకమొక్క టిగప్పియమ్మహార్తాయమున్ మనోహా
హరసుగంధములందితదీయ శిష్యులెల్లాయతశక్తి నెత్తికొనియం
చితనూత్నశిలాసమాధికిన్ బోయితదంతరాళమున బొందుగ నిల్పి
౬౯ యనంతరంబునన్॥ ఆ॥ దానివాతవెట్టి దంచాతశిలదాచి వారలేగి
రాత్మవాసములకు ధీరలగ్ర్యయరాని దుఃఖపుంఠపూర్ణ కార్చిచ్చు హా
౭౦ దయపిపిననాటి సెరగాంచగా॥ ఉ॥ అత్తరగల్ల వారెటెగి యందరు బ్రో
వయిజూరు లాగ్రహీ వృత్తితదీయదేశము వతీదరియున్ జని
పత్రికోనరాయా దాత్మచరిత్ర స్లీవపయిబారిచి నమ్మానిస్దైన దేహ
మా నిత్తురె మాకెంబొప్పకె యుకెంచుకనీదగుప్రాభవంబునన్॥ వ॥
౭౧ అనన తతిట్టులాడుమృతుడైన మనుష్యుని మెను స్లీవయంబునబ
డెనెమిగ్రావ యుతనూత్నసమాధివసించె నేమికో ననతలజంతుజా
తికళవంబయి రూపఉనెమి పాపనేంతమైరన నేమిదానివలవమ్మన
౭౨ కెయుక్తిదికాంతర్య మారలయున్॥ చ॥ అనవినిజూడు విట్లులనిరాకులత
లాత్మ డుశిష్యలకార ఆకికెన్ దనుపృదిరంబుంగివమాడవదినంబున గ్రా
మ్మ ఆలేతునంబుబ త్రివదియొరంగి స్లీవదాలగింపగరాదని పెమ్మును
దియంబున బాందలంగనిఘ్నసగబాలునెశిష్యనిక్తా శరీరమున్॥ తే॥
౭౩ అనుచు యునీగురు వరులారతని పైయుంపిప్ప టిశివరుద్రరుమున
ముద్రగను గొనవనిదృశకలినులనని ముదిదలదూసి వారికాంతుడని
౭౪ రెయ్॥ చ॥ మృతుడుగం మత్యుడెంతఘుమ దేని యునేబ్బోటుధాత్రి
త్రమ్మ ఉనే బ్రతికినమాటవిరారుశ్రవణాంబులవింటి రెశంకయుల
దుష్ప్రతముల నానకారణాంబు జంపితిరాత నినింకనైన హృత్ గత

మగుమీందురాగ్రహమ్ము గైకొనజేయుడు శాంతభావమునన్॥

౭౪ అనినవారలిట్టులనిరివారి వలన తప్పు జూచి మేము తగినశిక్షన్॥ జే
యుటెవెఱుంగవే యూదడిది ప్రడిట్టు। లాండవలసిపుడమితేడ
౭౫ వగుట॥ క॥ ఆకరేయునతని శిష్యులు। చారతనవక్షణరూపముండుచార
టవుఱువ్వనం। జెరచెకొచనతండనిభారరునజూరుడురులారత
౭౬ మునప్రజవినగా॥ క॥ చాటిననరులాంతనిపై। నాటిన విశ్వాసము
నదినదినంబతనిన్। బాటించితలంపుడురె। నాటికి మమ్ము భక్తిగస్లైన
౭౭ కయటుగావన్॥ క॥ దేవయుదాత్మయుగలుగు భూటావశిరెబవలు
నమ్మపరతనుమిశితాగ్రావసమాంధినికటమున గాం వరినిడుమ
౭౮ నుచుబల్కగానతడని రయెన్॥ క॥ నిశితాసికసంతచక్రప। రశుముఖు
నానా యుధిరత్రరస్ఫురితము భ్రుతరిశతముఖాకెసగునహా।
౭౯ స్త్రీశమహ్బాలుదానితాప్రనిలుపగరాదే॥ క॥ అనుటయువారలత
నివీ। ఙ్ఞానిపలసమాధిచెంతకున్ చారయితదా। ననమునము
౮౦ త్రునిడిపదా। తినికా యుముగాప్రబెట్టి ధృతిజనిరంతన్॥ చ॥ పగతు
రుగలాడిపట్టిపెను భారప్రస్లివకుదార్చిపిడజే। యుగనెడలూర్ధ్వ
స్వామియడి యాత్మ యధోభువనస్థలంబుడా। యుగజనిస్ఫష్ట
గాలమునిజాగమనంబెరగిరకి యుచ్చ్ఛైటన్। దగుపిత్రువుండలం
౮౧ బునకలదంచితమోక్షముసంగెనంచనన్॥ ఆ॥ మహితభక్తియుక్తి
మల్లరసాఖ్యుడుండు। ఙ్ఞానబోధవతానిసారవి ఙ్ఞావుం। నీతిశాలి
౮౨ జూచిపారతాళమననెడి। పిత్రులనంగనెవ్వారతులేకేత్తిన్॥ క॥ ఇది
యుసవిస్తరముగనా। మదికెండలియంగజెప్పుమాఘునకరు
ణా। స్పదయునికెలగవమోంక్షైన। సదమరిమతినాంతడనియె

౮౪ సారతరరక్తిన్॥ ఆ॥ విప్రకులలలామవేలయుజతుస్థలి। ము
ఖ్యరితినందుమొదటిదినిర। యమనసెప్పునెప్పుడప్పాటదెట్టిది।
౮౫ యనుచునడిగదేనివినుమునీవ్రు॥ చ॥ ప్రకటపిశాచజాతికెబరా
త్పరుభప్పక్షనెఱుంగనట్టివం। చకులకెతింగి తత్తుయముసల్పుప
నులగడద్రోయువారికు। గ్రకలుపకారక్షిశలురకుంగాడహుతా
శశిఖాపరంపరా। దికబహుళాత్తిన్జేయుచుసుధీవరయెల్లప్పు
౮౬ డున్నిపట్టగున్॥ శా॥ ఙ్ఞానస్నానముబొంది యజ్జగతిపైస్వల్పా
ఘములకెడకెం। తెనితుర్యన్మదిలాకనెఱింగియుమృతిన్గేల్పాన్వ
వారల్ద్వితి। యానూనస్థలవాసులైనిజకృతాంలాప్పఘప్రజం
బాంత్సీసంద్రానందాప్తివహింపగారరుదురుదివ్యస్మృక్తి సాంద్రా
౮౭ జ్యమున్॥ క॥ ఙ్ఞానస్నానాదికవిధు। లూనిప్రధమపిత్ర్యవిలబ్ధముగ్రదురి
తమున్। బాసడపక్షైశవచేష్టా నిరతింబాలియుశిశువిసరమున
౮౮ కిరవై॥ క॥ పాలుపొందునదిత్య్రతియస్థలసంజ్ఞనఖండమోక్షసం
పన్నరకం। బులచెంతలజనర్బ్బారా। గలవారలుదలపనెంతగాలంబున
౮౯ కున్॥ మ॥ ప్రకటఙ్ఞానబలాప్తిమానవశరీరంబెత్తిసర్వేశ్వరుండ
కలంకుండుప్రజాకృతాఘతతిద్రోయన్ల్లివలోజబ్బునం। తకు
దక్షమ్మదశాంకర్షనిర్వాహణాచేతఃపద్మ్మైయుండువా। రికినిల్లైపా
౯౦ లుపొందునాలవదిధాత్రినిర్జరగ్రామణీ॥ క॥ వారుపితృసమా
ఖ్యలబారలు। పారుదురిద్దృశులకమ్మహత్మ్ముడుముక్తిన్। గూ
రిచివాడుదినంబులు। గాంరవమునసచలనుండెగాంభీర్య
౯౧ నిధీ॥ క॥ ప్రానితనయొడలుత్రమ్మర। భూనుతచరితుండుమ
రియుపుత్రుడుశ్రీతరక్షా నిధిలెచినబందశాదెనికెఱుగింతు

వేదాంతరసాయనం — ఆ - ౪

౯౨ జిత్తవృత్తికి దెలియర్॥చ॥స్థిరమతినయర్ధి ధీర్ఘభువన దీప్తమహా
పితృజాతికిన్ విభా।స్వరకరుణాప్తి మోక్షము నొసంగిన మాత
వనాతిభానువా।సరమున నంత నోపల విశాలసమాధిగతా
త్మ దివ్యసుం।దరతనువ్వాని యాంతడు గనందగె భాను సమాన
౯౩ తేజుడై॥ఉ॥ అంత దురంతశోకతిమిరార్తి నృశేశ్వత హృత్సరో
రుహ। భద్యంతరవైయెనతల్లిదరియర్ జనియా మకుంభూమిక్త్రి
యా।మాంతదినేంద్రమండల మహాద్యుతిమచ్ఛిభలక్ష్యణాం
గుడై। యెంత యుగానుపించెజగదేకచరిత్రుడ తండు భాసురా॥
౯౪ క॥ తన యెదుర గోచరించిన। తనయుని శుభలక్ష్యణాన్వితశరీర
ముగ।న్గని మరియాంబికనెలపొందు। వ్యనవారిధిబాలామోద
౯౫ మునను పొంగెన్॥శ॥ మృతుడైనసుతుడు ప్రమ్మఱ। బ్రతికిన తజ్జన
నికెందవ్య పరితోషంబ్రొక్కితినాల్గు జెఱుగు లేవె డి।పతికిన్ గలద
౯౬ యుక్తి యెుక్క పరిపరికింపర్॥క॥ ఈమాత్రి సంతసిలి యా।కోమ
లిసుతుగాంగిలించి కొనిని జనయునాబ్జాముందానందాశ్రుజాలా
౯౭ మృతధారాభిషేచనాంబుధి తేల్చెర్॥క॥ తెలిచి సుహృద్భినంద్య
గు।ణాలింగితహృదయుపత్రియాకరనే నై। భూ[illegible]కముననమ
౯౮ గుడనిం।నాలోకించితిమదీయమగు ప్రాణమునర్॥తే॥ అనియమే
రియ పుత్రు నగ్గించెనంత సన్మా।నస్థలు దయాబ్జ మిత్రమండలసమా
న। మహితతేజఃపరిభ్రాజమానులరుదు। దెంచిరిశిలాసమాధికు
౯౯ ద్వేగులగుచు॥క॥ అరుదెంచి తదీయముఖ। స్ఫురితోపలమవల
త్రోయస్తోరశిధరసా।గరకాననయుతముగని।ద్ధురకంపరసా
౧౦౦ రెపడిదిద్దయుదిరిగెర్॥క॥ ఆ యుత్పాతముగ నిత్రా।సాంయత్త
మనస్కులై తదంతికగతఘోరా।రాయుధపాణులు నలుగడ।బా

A Christian Poem

11

౧౦౧ యిరోంకతినెుకరుబాసిభాసురము ఖ్యాతి॥చ॥ సురియలు శాతకం
తకముల ఖళాలములర్ విశీనాదిదికృలర్।బరుగిడి యుల్లుదార్భ్రబి
గబట్టి భటులోమగర్డర్ శిలాపరి।స్ఫురితసమాధిశేరియటజొప్పడుత
త్ను మనః ప్రభాతభా।స్వరరుచి గాంచి మూర్ఛగొని చచ్చినవారల
౧౦౨ యట్లు పెండియర్॥క॥ లేచియలతాంతియుఆలా।జూచి మరియకో
డుకం తనువ్వ జొప్పడవియణం।త్రోచి మదితాల్మియెము యు।డోద
౧౦౩ కయట్టుపు పెఱిగుతోగొంతవదిర్॥చ॥ కలగి మనమ్ములర్ మొగ
మొగమ్ములు చూచుచూడా రుదారు బె।ట్టిలమిననిద్రగూరమ నమం
దఱి మత్తుమరేయి వచ్చె శి।ష్యులుశిలనొంరద్రోచిఛయమూనకె ప్రాంగ
చలాంతికార్కమం।డలరుచి బోల్చునిచ్చలి యెుడలగొనిపోరుగదా
౧౦౪ రయంబునర్॥ఉ॥ పలువ్వరమాయుధీయులమపొరు॥ భలాడ్రులమిం
డు జాంగరా।కులమ యిశాచి యుండు మదిగొంకకయమ్మరియాంతనా
జు పెర్।చూరిచిన శక్తి నెత్తి కొనిపోయిరి వారు భళా కెడార్ణ శ్రేష్ఠులి ద్వడ్డ
౧౦౫ ధైర్యశాలురకసాధ్యమె యెంతటి కార్యమారయర్॥క॥ బలియురమని
యిచ్చటగా।వలిపెట్టిరి మనల జూండవంశాడ్యులువా।రలపని యెూ
౧౦౬ గతిచేసిరి।వి [illegible] నవంటిశూరులెచ్చటగలరే॥చ॥ అనితలపోయు
చుండుతఱి [illegible] దఱు బల్కి రయుల్ శోర।ఘును డిల్లపైయెుడల్ వదలి
ప్రమ్మరమోడ[illegible]పొండులే తునం।బని మును శిష్యకోటికి బయల్పడజె
ప్పిన వాక్యముల్ నిజం।బెనయగ లేవజాలు సవిత్యప్రతిమాన విభా
౧౦౭ విభాసిరైయె॥తే॥ అనివిచారింపదగుగాక యర్ధరాత్రమునన తని
శిష్యులరడెంచి తనువ్వొక్కుచ్చు। తనమునగ్రహించికొనిపోయిర
౧౦౮ నితలంప।నగునె యెుఱుగమునతడు మహాత్ముడగుంట॥క॥ అనివారు
బల్కవినితత్క్రినభటులిదినిజము దీనికిన్ సందేహం।బెన యుపనిలేదనిత
౧౦౯ టా।లునగ్గుత్తుయెుదలుగాంగలుగునాం యుద్ధములర్॥క॥ కొని
యుండఱు బయనంబై।చనిదుర్గరుసంఘమునకు చటితఆగిలి

గాంచినయమ్మాటలు సూందులై మునులున్ బలె వారికర్ణముల నాంటి
౧౧౦ కొనన్॥ ఉ॥ ఆ గురువుల్ బదాంతి నిచయంబున కర్థము లంచ మిచ్చి
యు చూచ్చి గనుగూర్కి మేమదను జూచి నిశ్చింజను డెంచి నిష్ఠురులయిద్వే
గమెలపర్ వానియ బదేహము గైకొని పో యిరంచు నే, లాగున
౧౧౧ జెప్పుడెల్లకడలన్ గలమానవులాలకింపగన్॥ క॥ ఈ చొప్పు వదలితను
దా, లేచెన తండ్ర్యుని ధరాష్ట్రలన్ బ్రజవినసొం, రాచకె సెప్పగ వలదని యే
౧౧౨ చినపగ బూరద సర్వయెంతయు బనుపన్॥ క॥ వారలు గురువుల వా
క్యము, మీరదవిలియెల్లకడల మిథ్యావృవద భాషారచనాంచణు
౧౧౩ లైచెం, న్నారిరనఘు వరల్లి కొండ అందలిజ్వతుల్లిల్॥ క॥ తమపలుకు
ని జము యిపొంగ, ద్యమెరయునమ్మరియకొండుకుం తనుదాంచలేటే, సవు
ధికమధ్యంధినసూం, రల్లి మండలగ బస్త్రిదాంల్చియను పమితుంశ్మై॥
౧౧౪ క॥ అనిప్రుటచేదనమునగల, జనసంఘంబెల్లవినగ జాణ్ణైరిమిగులన్,
ధనమిచ్చిన ప్రార్థించిన, ఘనులన్యత ఫ్రమాటనాలుకకజ్జెపరి
౧౧౫ లన్॥ చ॥ నియతిలతాంగు శిష్యురువినిమర్లమానవలకర్ణవాంపరిరి,
థయమునజుందన ప్రసవధామకముల్ మొదలైనసారభాంత్రి
యవములు వస్తువుల్ గాంని ప్రసమ్మదలీలుప్త, సజ్జన, ప్రియు
౧౧౬ డగుం నమ్మహాత్ముని శరీరము దప్పయు ... గన్॥ క॥ వారవ్రచు
సమాధివద్ద, గ్రామము గెలదారయిత్రీయగడకంత్రి గలన్, తైవగ
౧౧౭ లదె మనకిప్పని, గాంవింపగ దగినవారిగనుగొంన జ్ఞైచటున్॥ క॥ అ
యిటులాడికొనుచున, య్యనఘాత్ములు సతులురాతియుల
వాకిటని, ల్పినశిలకెడబడియుండుట, ఘనతేజముసన్నమాయు
౧౧౮ గముగాంచియటన్॥ చ॥ వెరచిన సన్ననస్త్రులశివే నిలుకిట్లనిరమ్మ
లారమిరా, ఉఅకని జాత్రతావన క్రైషాందధిబు నొంలనిధానమనేసునిత్య
రిబొండుగాంచ వచ్చిన విధంబును మాయవిభక్తి పెంపుమా, కెఉంగ
౧౧౯ గనమెయిలేచె నతఢ్ఢీటులేదు భయంబదేటికిన్॥ క॥ మునుతనుతడలి

దినత్రయము నకలగలితే యదేశమునవేగనిహింతునమచుశిష్యుల
౧౨౦ తోనాం, దినకతమునసాంతడచ్చ్యటికి వచ్చెసన్॥ మ॥ వినిలివార్తను
నకకతుంపాలముపైర్మపట్టి నాంతర్గత, స్వాపరాదాంరవివేశ
శాలురకుంశిష్యలైసొ నొకించెప్పుడెం, తెరాజీవదళాక్షులారయని
యాందివ్వులల్ బ్రచూధించి బుత్తేరగ్ర, మ్మలవచ్చివారలుసుధా
౧౨౧ దిపల్లిద్వచూశ్లైయిరిన్॥ ఉ॥ అమ్మరియాతనూజుడు నిజాంగము
త్రమ్మరదాల్చిబాలహాం, శిమ్ములవించుతేజమునవేచివెసన్గవి
లేయనామదే, శమ్మునభక్తియుక్తిదగి సంతతమాత్మవియోగ
జాతశారత, త్రమ్మనగుందుశిష్యులకుంగన్నడనేగెనటుంచుబల్కినన్॥
౧౨౨ క॥ వినిసంతసిల్లినాంశి, ష్యనికరమునగుంగరి ష్ణుడగురాయ
పయిన్, వినియుతుడరళాంఖుల్లిడుది, గ్గనలేచిశిలాంసమాధి
౧౨౩ రిగిరరిగియున్॥ ఉ॥ ఆజగదేకవన్యునియులతనువంచితరాపక
శాంశుభాంకవి, బ్రాజితమందుగానకభిరమ్యముతత్తిశూంతాం
బరంబున, చూర్చజెలువెందజూచిపరిశుద్ధచరిత్రులువార
నానచిం, తాంజలధిమునింగిమదితాంలిమిగొల్పడిపోయిరం
౧౨౪ తటన్, ఉక్రమ్ములతల్ మనొంగతిసమంచితభక్తిశిలాంసమాధి
కిన్, గ్రమ్మలచూరవసాంద్రకరుణా వరుణాలయుడే సుమా
అదే, ష్టమ్మునగిరిచరించిజలజాతముఖీమణులారసావమి
౧౨౫ లో, క్రమ్మునవెండియున్ బ్రతికిగన్పడె మాకనితెల్పుడెల్లెడన్॥ క॥ అ
నియానతిచ్చిప్రేత్తెం, చినయమ్మరియాంత్యజుండుచెలువలు
బురికిన్, జనుదెంచితెల్పరండి, అకనుపమితొల్లాసమునధరా
౧౨౬ మరతిలకాం॥ చ॥ అనఘచరిత్రుడే సుఖపునావన దృష్టుడు పెక్ష్మ
మాలున్ గాంచినకరుణాకటాక్షము నశిష్యులకున్ బాధ

సూపిగా గరవించిన తెలుగెల్ల దేశపడ జెప్పెద నిచ్ఛ్వల భక్తియు

క్తి తోర్ వినుమని జ్ఞానటూరథము నిపెండియు బర్కె వచ॥ శ్రమ

౧౨౭ త్రిలితిర్॥ క॥ తెలిపితి మరియాం పుత్రున కిలశిష్యులుగలరుడి

బ్బదిబ్ధరనుచు వాంరలలాని రువ్వురుగునా యుక్తలుకొం

౧౨౮ డాశపనితలంచికొని వేగమునర్॥ క॥ హా మెవసునామంబున

శ్రీమె ఆసెడి యొకమహా ప్రరికిజని వారల్ రామగుడదారి

గనపడి లమామరియాతనయుడర్వగా తవ్రతిబరికెర్॥ ఆ॥

౧౨౯ భూర్వివేకశాంతగుణా భూషితమైతగు వారు బాలెనం

న్నారరయంగ మీరిప్పు డనాహతశోకనిష్పన్న మానసం

బీరుహమైపద్ంబుగొనివారియెదరివ్వలవంత మీకనే

కారణాజాతమయ్యెననగా వినివారలు బల్కిరాతనిన్॥

౧౩౦ ఆ॥ మరియయునగ సొంత్ర్వతరుణీ మతల్లికగలదు తన్మనొజ్ఞ

గర్భజలధి పూర్ణచంద్రముడనగ బొండమె నెప్పడు పుణ్య

౧౩౧ మూర్తి సకలధర్మవర్తనుండు॥ తే॥ అతడు సాక్షాత్పరాత్పరుం

డనగనిరత మకలుషజ్ఞాన శమదమాది కగుణాముల బొంలిచి

సు త(?)బ్బశ్రిగాలుచు నిష్కృలులవివేక ధనుల మోక్షమార్గప్రవర్త

౧౩౨ కులజేసె॥ క॥ ఈ కరణినతడు ధాత్రి లాకావన భూరికరుణాలోగా

నిభక్తో నీకాంచి తనిజపదనాలీకంబై మెలియ యెనొరవవేకమున

౧౩౩ మునర్॥ శా॥ దుష్టులోషోరతరాఘ వర్తనులు జాండులర్ దత్తు

హృన్నాననా భీష్టార్థప్రదునిన్ మహానయకళాభిజ్ఞంవి

దూరీకృతా వష్టంభుంబగ బట్టిబెట్టి రపుస్త్రీ వండాచిన్ యసు

ద్వేలత్తినుత్రిషోత్తంబారయించి చంపిరిదియామ్ పీనాంత

౧౩౪ రంగంబుల్॥ క॥ అంతకమునుమాతాదెహాంతెమొరసియె

A Christian Poem

దినత్రయంమునకు మీరలాసంతసిలమగుండ బ్రతుకుదు నిం

౧౩౫ తయునిజమనుచునాతడంటుర్ గర్బరికెర్॥ తే॥ అతడు మృతిజెం

దిదివసత్రయంబుగ డచె నేడు దయమున నిరువ్వురు చెడియులు

శిలాసమాధికి జనియట యేసుగాన కలషుతేజులసన్నవస్త్రల

౧౩౬ సుజ్ఞండు॥ క॥ వారు మరియమాసుతుదా బాలారుణారుచిభాసమాను

డైలేచె నిజంబారశ్మ మణులారనేమ్మది మీరలు సందియము గొనక

మెయోత్సుకతర్॥ క॥ అరిగి ప్రరమునకు శిష్యులకు త్వరమునలోవాత్త

౧౩౭ దెల్పుగాదగునని చెచ్చెరబనుపవారలంగన లరుదెంచి యెఱింగజె

౧౩౮ ప్పిరంత ఆతోరర్॥ క॥ ఎఱుగింప బ్రియోక్తులబ్బల్మరుగ్రుక్కన నాశిలా

సమాధికరిగియెద్దరు మాలాశిష్యులు క్రమ్మరవచ్చి సమస్తశిష్యవం

౧౩౯ డలివినగన్॥ క॥ తులాంతిసన్ణు బలికిరిమతికుత్సవమొదవభువనమాన్యు

నిమరియాసుతుగనవేపైతిమటంచతిశయ చింతర్ గవశింతు

౧౪౦ మయవ్వమహాత్మా॥ అనిపలికిన యతండిట్లనియెను॥ చ॥ అతిశయ

మర్త్యపాపనివహంబునకెమ్మహితుండు స్త్రీవలా మృతుడయి

మోక్షరాజ్యమునకేగునటంచను సత్ప్రవేదసం యుతములువా

క్యములశ్రవణాయుగ్మమునర్ వినిలేదె మీరలజ్ఞతమదిలారనదు

౧౪౧ ర్గర విస్తారదమునర్ బురుతెల్లనే టికిర్॥ క॥ ఆగుణరత్నాంబుధిము న్నా

గామిశంభాశంభుంబు లనుదినము మనీషాంగ రిమ దెలుపవినవే దా

౧౪౨ గుటియిడియుచట మీరు దర్శయెదలిరిర్॥ క॥ అనిపల్కిన నమ్మ

హానీయు నిప్రియ భాషలకువార మానసాత్సేకం బునబాదలి

యత్నిడారదశ్యానిశ్చనిరాయ్యనని ండ్లకట్టిసమయమునందుర్॥

౧౪౩ సీ॥ తమిజన్నపద్మిని దవిలిన కొలకునారవిబింబము పరాంబురా

శిగ్రుంకె తత్పుతెనొవ్వమద్దుడ బావలశిఖాపరంపరవా సాంద్ర్య

రాగమమరె తజ్జాతధూమకణందల శరేఖలననెల్లకడలకు

డికిబీకటులుగవిసె తత్త మస్సవితత్వజాంతరలుత్సవశేకలంబ

౧౪౩ నాతండాత్రజంబుదనరెం దమలినీసంఘమున వియోగ ప్రభ్రాంత
ఘనతరవిషాదవేదనగనలజారెచ్చె శిమముదనికరంబులు విశా
సమున బాందరె శీతకరమండలము ప్రాగ్వి శిఖరిదారచె॥ ఆ॥
౧౪౪ అంత శిష్యులమ్మహాత్మునకతి భక్తి వలయ భక్తులే భోజనా
ములిడ ప్రేమ నారగించునప్పుడాత్మ రూపము సూపి యత
౧౪౫ డద్భుతముగ డయ్యెనను చరిత॥ క॥ పిమ్మట నిమ్మహానీయుం డ
మ్మరియాంవరకు మారుడనుచు మనమున డమ్ముదనెచింగి
౧౪౬ మృదు వాక్యమ్ములగాని యాండ్రు తప్పైతిమి యుక్తిగ్॥ తే॥ మ
నలగలసియుమార్గంబున నాంతడు బల్కు వాక్యములకనురా
గంబున సిచిత్తంబుల్ దయ్యెనపుడు దృవ్యత పహింపనలమ
౧౪౭ టచనెరె॥ క॥ అని యొండొరులుదలంచుచు దినకరమండలము
ప్రాక్పృవిశదాబిన ది సవలెచి వారలిరువురు జనిరిం యుర్వశి
౧౪౮ ష్యులున్న జనపదమునకర్గ్॥ చ॥ జని యొకధామునను వయ
శాస్త్రగతార్థవిచారశీలురై తనరుచునుండు శిష్యులకు
తంబెమయిర్గన విద్రివృత్తంబు చెప్పిన విని వారు సంతసమ్ము పర్త
వహించు తటిగ్ జగజ్జనావనుడగు నేసునాథుడనవద్యుడు ముంగ
౧౪౯ లగారచరించి వర్గ్॥ చ॥ ఇది యొకగాలి యో యనుచు నెంతయు
శంకమెయిర్గవాంబమర్గ్ గదియగ ద్రోయ నప్పురమకారుణి
కుండసునేమ్ము లంగమే యుదమునగాంలిక్రిగశశయంబొగమా
గొనుడయ్యె దారన న్నడవెన్నెప్పు క్షేమటవి ... యొత్తరనా
౧౫౦ జనచేతిగాం యముత్॥ తే॥ అనుచు శిష్యులమదిసందియంబు
బాపి కృతసుకృతరాశి భువనపే గయమానుడాండరంబు
ననిష్ఠప్రసాదమొసగి సంతసము గూర్చి తానదృశ్యతవహిం
౧౫౧ చె॥ క॥ తమకగ్రుగణ్యుర్లైపె పమరిడుతోమానసుడనుమ
హాత్ముడు శిష్యాళి ఘుమువుతోజని యొకపదన్నై సముచితకథన
౧౫౨ తడు మరలజనుదెరంగర్॥ మ॥ కనితోమానసుని సత్త్రియాని
ప్రేంబుభక్తిశ్రేష్ఠునింగాంచిసజ్జనరక్షాపరుడేసునాథుడనెతెజః

A Christian Poem

సుష్పత్రిగ్ మైలేచిహాంబ్లునకాంరుణార్గ్ శసాంప్రిమాంకంగనుపించెన్ నె
త్రోర్వంబుగాం నశిష్యులవచి యుంపగాంనతడు శంకాయుత్రాబితా
౧౫౩ ఖ్యాతిగా॥ తే॥ ఎంతపను మడనియుమశరీరాంతమొందిమగ డుప్రతుకంబు
నెమిరాండుమాటవెల్ల కల్లలునిజంబులన జాలగలగుచున్న యు
౧౫౪ దివనొంగతిసందియముమసరించి॥ ఉ॥ నాంవిని వారలిల్లనిరనం
తశంభాస్వదుడాద్భుతాత్మగలాకాంవనశీలుడాతడు నిజాంగ
మ్మునైకాం నిలేచి భవర్శిగా భావ్యతుడాంచు శిష్యుని విహాంబునకుబా
ఉసహాపెనయుర్విమి ధ్యావచనంబుగాదిది యుదార్థమునమ్ముము
౧౫౫ మానసంబునర్గ్॥ తే॥ అనుడు తోమాసుదిల్లునమ్మహాత్ము ప్రక్క
జాటుపతత్వాపాపదృయుగళి నలవ దిసగాయములవుదయాం
౧౫౬ గుళంబు లిడికనక యున్నసందియమెల్లుడు ఉ॥ అనివారలి
దిక్కాని యాంత్రుని వాం...ంబునకు జని యతండిన వారంబున శి
ష్యులతోరనొకగృహాముగ వారి విమాంపెకనిసమూజిర్గ దనిర్గ్॥
౧౫౭ క॥ సృష్టిస్థితిలయకారిర్గ త్రిష్టి విపుణ్ణాతాదుర్గణుడు సృష్టికర్త
తర్గ జనాభీష్టుడు సర్వేశుండనంతుండుసృష్టిగనుంగొనుచు భక్తినెన
౧౫౮ సలంగ్॥ ఉ॥ సారని జప్రసన్నముఖచంద్రుని మైదరహాసచంద్రికా
పూరముసాతవ్వ నింప జిగిబాళ్ళు విలోచన ముల్ దయామృతా
సారవమల్ నెదెహరుచి సంపదదిక్కులగ్రమ్మగా జగత్తార్పరమేశ
౧౫౯ సునాథుడు హితంబుమెయిగ్ బాంధసూపెవారికిర్గ్॥ క॥ పాండసూ
పినికుశలభవమయేదుమయని సమస్తజగదధీశుడుకరుణా
జడనిధియమ్మరియాంతనుజుడుతోమాసునకుం బలికె సూం
౧౬౦ కల్లలకేలమిగ్॥ ఉ॥ నారుపాదహేతిప్రక్క పయనాటినగాయ
ములందునీడుకేల్ దిరియు ఘటించి ముదిలాగలశంకదొలం

గుమంచునా, ధైర్యయుతుఁడమ్మహాత్ముఁడు తదీయపదంబుల మీఁద వ్రాలిచి,
౧౬౨ వ్రాలియుత మూర్తిఁ దత్త్వజ్ఞ జనతా దురితతమఃప్రభాకరా॥ ఆ॥ జగముఁ జా
పఁజెంపసమయింపకర్త వనాది వస్తు యుండవను పమాన సద్గుణాం
౧౬౩ బునిధి విసర్వ విశ్వరుండవు, నీవకాం వెనితఁగ్రనిర్మలాత్మ॥ మ॥ అనితో
మాసుఁడు నమ్ము నైత్సవినయవాగ్విహారలీల నుతించి, వినతన్నిట్టులతండనుఁ
నయనవృష్టిఁ జూచి నీ మానసంబున సందేహము బాసి నమ్మితివి గా
భూరిష్టమా వొప్పితివి, దునర్ని గానకనమ్ము వారలు కృతార్థులౌ
౧౬౪ గారె యుప్పొంగఁ॥ క॥ అనిపలికె యేసు కృపయెం, పొనరగ నిష్పత్రసా
దమొసగి యుతర్వమా, సునకర్ణ దత్ర్నశిష్యాలి లకును జ్ఞానము బో
౧౬౫ ధసల్పు గుణారత్ననిధీ॥ మ॥ అతఁడు వావిలికిగా చరింపక యుద్వాశ్యంబాం
డెవివత్తి యాశ్రుత రక్షాకరుణాంబు రీణా పదరాజీవద్వయాంచిన
వాం మృతనేవా పరిహాప్తివానసుడపై యుంపొందేవ నీకసమా విజిత
౧౬౬ నిర్వాణాసుఖంబు జెందెదు జుమీ తేటాంచకే నాటికిఁ॥ వ॥ ఇవ్విధంబు
ననలు బదివినంబులు చెక్కమా యుశాంతశమదమాది గుణాగరిష్ఠు
లగు తీరవాసు ప్రభృతి భక్తశ్రేష్ఠులకు బోడసూపి యమ్మహాను
భావుండు వారలసకల నీతిశాస్త్రార్థ విధిజ్ఞులం జేసి మీరకంసేగ ఉపిసతె
ఉంగున నీప్రపంచంబునం గలధీమంతంబుగు జనసంతానంబు
నకు జ్ఞానసన్నినంబిచ్చి బోధింపు తేవ్వారేని యుమీ జ్ఞానోపదేశవిధా
నంబునకు సుముఖులగుదురు వారు ఖర్వనిర్వాణసౌఖ్యంబు జెందు
టకు పర్వలు తదితరులు పాందురావరని యదుఃఖంబునం బాగులు
దురు మీర వ్వారి పాపంబులు క్షమిచ్చినవారలవి దాలంగుదురు, మీర
ట్లాడంబడ కెవ్వారి విముక్తకల్మషులై ప్రవర్త్తిల్లుచుండుదురని యానతి
౧౬౭ చ్చె మరియును॥ సీ॥ అనఘాత్మ నల్లదిదినము వేగినవెన్న సకలలోకా
వనోత్సహాకుడేను, పరమండలంబున కరిగినప్పుదారెండవదినంబునందు
భూవలయుమునకు స్ఫురితిసాంత్వరుచి సప్పరణా నేతెంచుటపి

A Christian Poem

75

దపశిష్యాలి లుమ తత్వచ్చుందముకు, స్థిరతరజ్ఞానోపదేశంబాసం
౧౬౮ గుటమరియు మోక్షసుఖంబునెరయ జేసుట్టుతేటపరచే దమల
దుపచఃపాటవమున సావధానుండవై వినుమని పుణ్యేంద్రుండా
త్మగతమున నాదిమధ్యాంతవిహీనరహితుసర్వేశుని భజించి ప్రార్థించి
౧౬౯ లికె॥ క॥ మున్నొకదినమున శిష్యాలులకన్నులకగపడి యతండు పునత
రశిఖరా, భ్యుర్వ్నతనైకగిరికనదగి, యున్నదినికటమున లోచనో
౧౭౦ త్సవదంపై॥ కౌ॥ మజ్జనని మరియు దరీడ్యాని, సజ్జనవరులారా మీరచల
శిఖరాగ్రో, దర్శిజ్జల జపరిద్రాజవమ్ము పజ్జకుజవిని లుప్పొడుచ ఉప్పు
౧౭౧ మదంబెసగఁ॥ క॥ అనియానతిచ్చి యతఁడరిగినవారలు మరియు
తారదిగరికరాటంచ, ధ్వనజపరిత్రోరవంనకుం, జని యుచటం వసించి
౧౭౨ యుండుసమయమునందుఁ॥ శా॥ నలుబదియవదినమున నయ్యు
లఘుండు చెల్లెటవారికగపడి గానబుఁ, బలుకుల దీవనలిడి నిర్మలరవి
౧౭౩ శోరంభావిభాసమానుండగుచుఁ॥ చ॥ జననియు నాత్మశిష్యజనసంఘ
ముగన్నెనుచుండ భూమిఁ బ్రజ్జనితశిలాంతరాళమున జారు పదాం
బుజయుగ్మమానిత, ధ్వనతరముత్రవేటుపడగా బరలోకసు ఖావ
భూతికా, యుల్లనవతడీగదూర్పఁగ వెుగన్నైదు ధరణీసురవంశవర్ధనా
౧౭౪ ॥ క॥ వీరలోకమునకు జనుచ, మ్మరియా నాసునకుం నిరుపమానునకుం
విభా, సురగుణాశాలికిఁ కిరంతాంక, శరదంబాకసమునందు జాటుగబ
౧౭౫ ర్వఁ॥ ఉ॥ అంతటు సన్నమస్కలుఁడ యారుణా తాంతి విభాసమానుల
త్ర్యంతముజ్రీతమ్మై నిరవద్యరగ్గరికిఁ జనుడెంచి మీర లభ్రాంతముజా
డనే మిటికి నాతఁడు మోక్షపదంబు జెందెనా, వంత విచారమానకే
౧౭౬ గృహంబులకుం జనుఁడంచు బల్కియుఁ॥ సీ॥ సుమనస్సవేగినక్షోణిధ
రముబాసి యాత్మపురంబునకరుగుడెంచి, మున్నెపుపరలోకము
ననుండి స్ఫురితిసాంత్వనము బంపెదమదియ వనికిడిగి, మీరెచ్చి జ్ఞాన
నసమృద్ధిగావించునంతకు జలింపకపట్టణామునమండు, డవలలౌ

౧౫౭ తంబున కవిశశ సత్యవేదము చెప్పి తరుగాని శక్తినిరతి స్తనికరంబానతిచ్చు
వాక్యంబునన్ని। మరియు తో గూడనా లోకమందిరములన్ సచ్చిదానం
౧౫౮ దమూర్తిన్ విశ్వప్రపంచ సృష్టికారణుం భక్తి భజింపుచుంతు॥ వ॥ సత
లగుణంపనాథుండె సనాథుండు పరలోకంబున నెకెగి నపదనకొం
డవనాడుంభానువాసరంబున మాతాగండమండలోదయ
ప్రథమప్రహరంబున నందాక్షరి మస్తకస్థలంబునన్నిజ జ్యోతి
రూపంబునస్ఫురితిసాంత్వ్యవందులకేననేత్రోత్సవంబుగా సాక్షాత్క
రించిజ్ఞానప్రభృతి దేవప్రసాదంబులవారలం గృతార్థులం
౧౫౯ జేసినా॥ ఉ॥ వారలవారలెక్కా తుకనివాంపమనోబ్జజులై జగజ్జ
నాధారుననయప్రభారసముదారునినమ్మరియేకుమారునిన్।
భారపుప్లీవప్రూం మనోవిపద్మశల్ బొరయించినట్టినిప్పారణ్యైరు
౧౬౦ లన్ సరతంగాంగించనకించుకనె ల్లదిక్కులన్॥ ఉ॥ ఆయనఘుండుశ్రే
ష్ఠులు నిజాంగమున్గై కొని లేచి గోచరుండై యుండు విధి మోక్షనిల
యంబునకేగుంటసజ్జనప్రశంసాయుతమంతలోస్ఫురితిసాం
త్వ్వపవచ్చుటతమ్ము జ్ఞానులన్ జేయుట జాటబొచ్చిరవనీసుర
౧౬౧ వరులెయనేకభంగులన్॥ తే॥ స్ఫురితిసాంత్వా పదేశ తత్పరవివేకస
దమల జ్ఞానసంపదసకలదేశ। జనులభాషలెఱింగిరయ్యనఘు
౧౬౨ చిత్తు। లందధికుండనదగరాయపాఖ్యుండుపుడు॥ క॥ వెలుగ
త్తిపలుకనప్పలు। కలలవినితిరుగాలజూడగోరియుఖిలది।
క్కులనుండివచ్చినప్రజా। వళియద్భుతమెుంది మదినవాం
౧౬౩ ఛలవనిషన్॥ క॥ జనముత్రిసహస్రసంఖ్యము। ఘనతరతత్వ
త్వవేదకళితార్థవిచా। రనిపుణాత్మ శిష్యకోటివ। లనబా
౧౬౪ రసికృతార్థమైచెలంగెధరిత్రిన్॥ క॥ జూడులకెంనెసు
సాధుశు। భోదయుమునుజూపిపట్టి మొుసగితురిఖ్

A Christian Poem

మనశ్శుద్ధముననె మనుదుంరగిన। జూడాపునిపట్టణమునసు
౧౬౫ స్థిరభంగిన్॥ తే॥ నిలిపియొకయుత్తమజ్ఞానినిశ్చలాత్మునచటి
వారికిసత్యవేదార్థసరణి। తెలుపుమనిపల్కి పన్నిద్దరలఘు
౧౬౬ మతులు। జనిరచిజ్ఞానసంపదమనుపప్రజల॥ శా॥ తాంలెబా
ప్పునసెల్లవారలనితాంతప్రాధిమగ్నతత్వవే। దారూంథార్థ
విచారశీలురుగజేయన్ దజ్జనుల్ ప్రాగజ్ఞి। తారుప్రాప్తశా
స్త్రములెగితవద్వైరపాంసనల్ మానీవి। స్ఫూర్జ్యజ్ఞానమునంబరా
౧౬౭ త్పరసమర్చానిష్ఠజంపాకుచున్॥ తే॥ విపులగనుపట్టునెల్లవె
లుపలగుళ్లు। గోకుల ద్వారమంటపకుడ్యసాల। సమితిబడ
త్రోచియొుక్కటై యమరునప్పరాత్పరునిప్రాజ్ఞదగిరనారత
౧౬౮ ము జగతి॥ క॥ ఆగురుముఖ్యులుధరణిన్। భాగమ్మునసెలపిరి
ట్లపారమగుమహి। ప్రాగరిమసత్యవేదము। లోకలయర్థంబు
౧౬౯ తెలుగులోనానాటన్॥ తే॥ అంతమరియొంచి మోక్షరాజ్య
మునదనకు। మారకంనిగూడియుండనెమ్మనమునందు। దల
చికెంనుటయు లోకసంత్రాణాచరణుండు। దాక్షతేజండతండు
౧౭౦ తద్భావమెఱిగి॥ క॥ ఆయమచిత్తముసంతో। షాయత్తము
గాగదినకరాంభమహాతే। జోయుతుసన్మనస్సులు। శ్రీయు
౧౭౧ క్తులశిష్యులున్ దదీయానుమతిన్॥ క॥ క్రమ్మరుచునెప్పుడు
బరివా। రమ్మైతనరారగాంగరమమర్పగనా। యమ్మిగులశి
ష్యసమా। హమ్మునకున్ బుద్ధిగఱపియతిశయనిష్ఠన్॥ క॥
౧౭౨ తెగులునముదుసళితనమున। వగవకయమ్మరియతనువ్వవద
లిధరిత్రిన్। జగదేకవంద్యముత్తమ। మగుసుమనస్సుమితిగూడి

౧౯౩ యలిగెఁ దివిజేశ్వర్॥ క॥ అరిగి పరలోకమునకు వ్వరగుణాశాంతినిజ
గర్వివర్జితాత్మజ॥ పరిపూర్ణాన్యదాత్మసుతునకు బరమున
౧౯౪ కపించె నాత్మపరితోషమునన్॥ ఉ॥ అంతట నచ్చసిష్టమరి
యారంభిక పూర్వికశరమాద యాస్వాత్తులుపావమిశ్రి
షులిల నవదర్శి చరిత్రులు గ్రుక్కనరక్షిలా క్రాంతసమాఖ్యజేర్చి
రొయుకగ్రావము తన్మఖిశ్రీమదార్చిర తల్లాంతముభక్తి గంధకసు
౧౯౫ సుమాంచితవస్తు సమన్వితంబుగన్॥ క॥ మునుపెన్నడాను మేన్వా
ద లినమూడవనాడు మగుడ లేచినకరణిన్ జననియదియార
త్మతత్రను వ్వవగురాలిచి రేసుమానవులు వెలుగంపడన్॥
౧౯౬ క॥ ఎన్నటికి జెడు లేనిస ముల్లతి మహాత్మ్యమునని లాపె యొక్కొడ
బాలుర్ సన్నుత గుణనిధి తల్లికి నెన్నదగని కొండుకం తెందకని
౧౯౭ యునేలా॥ క॥ కొని జ్ఞానస్నానంబి ల విని యతప్నైక సతర్వవే
దవిదితవిధి జరించిన నరసభ యేసు కరుణా జనసుతయది
౧౯౮ యలుబర్ సిష్టసభయున బరగున్॥ చ॥ అనవిని జ్ఞానభోధునకు
నాతడు బల్కు మహాత్మ సజ్జనా వనచరయడే సునాథుడుచి
వంబున కేగిన వెండియున్ ధరిత్రిని యతిసత్యవేదము పదేశి
మెునర్చరటు కర్గ గురుత్వమే మనుజున కొబ్బెదెల్పుమన మ
౧౯౯ ల్లరసాఖ్యనకాంతడిల్లనున్॥ క॥ మరి యకొండుకుం పరలో
కము ధరియుగ జనునప్పుడాత్మ తము బ్రియశిష్యుల్ వర
గుణానిధిరాయుడుని జుఫ్రిని లిపెంగురుంతు బోనిపొల్పెప
౨౦౦ లారన్॥ క॥ ఆతండరిగిన పిమ్మట భూర్యతంబగు స్ఫలితిసాంక్షే
షనతరమహి వర్గ భ్రాంతలమున జ్ఞానము జన జాతమున

౨౦౧ కుమచర సిష్టసభాబోధించెన్॥ చ॥ అనఘ వరేణ్యు యుంకితను మయ్య
యనంతుడు భేద్యుడవ్యయుం డనుపమపూర్ణ శాశ్వత కరుణాబ్ధిప
రాత్పరుడిజ్జగంబు దృం గినతుది నీతివృత్తి జరగించిన లాంగుదన్నైక
కల్పనా ఘనవివిధార్థరీతులు వికస్వరబుద్ధిని కింత దెల్పెదన్॥ క॥
౨౦౨ పరలోకనివాసుండమ్మరియాంతనుజన్ముడనుపమానుడు మను
జోత్తరమునకునాండు దిపఁగ ధరకరుదెంచున్ బ్రసన్నతా మహి
౨౦౩ మమునన్॥ అవియొట్టిదం టెని॥ మ॥ సకలస్థావర జంగమ ప్రభృతిక వి
శ్వంబెమి యున్ లేకయుండు కాలంబున నప్పరాత్పరుని కొంపో
త్రకజాతాం నలప్రకటాంచిలశిఖాపరంపరలబూర్ణంబై చనున్
దన్మహా ధికశక్తిన్ బొందసూపు తెంటి గతి ధాత్రి దేవ చూడామణీ॥
౨౦౪ చ॥ తమతమ దేహముల్ మగుడ దాల్చి కరంబు జెలంగు పెక్కు బంధ
ములనశేష మానవకదంబము లమ్మరియాసుతుండు నాశ్రితము
మధిబరానిసర్వసు మవ ప్రకరంబిరు చక్కగా ల్వినప్రముణాస
౨౦౫ మానకాంతి పరిభ్రాసితుత్రైలవను దెంచు ధాత్రికిన్॥ క॥ చను దెంచి స్వీవ
ముస్నిడు కొని రాని మ్యించి చెంతకర్ సజ్జన దుర్జనుల వలచక్కి దాచ
౨౦౬ క్రైనిలువగట్టుడ రొమునచ్చి కైవలని యతిన్॥ ఉ॥ భాను తపూర్ణవర్త
నుల భ్రాంతదయార్ద్రమనస్కుల దృఢ జ్ఞానుల ముక్తి జేపఁగ
బ్రసన్నమతిన్ గాని పోవు సత్రియా హీనుల బంధుమిత్రగుంరు బ్బాంద
వి రోధుల సారకానలా నూనశిఖావళీధాభరని యుక్తుల జేసి యు
౨౦౭ నేకకాలముల్॥ చ॥ అనుపమపూర్ణ పాతకసమాచరణాలమ్మ
తుల్తై వసుంధరన్ దనువ్యయు దాల్చి తత్త్వదు చితంబులు బంధురనాక
సంపదడు గ్రునరక బాధలం బొరసి త్రేమ్మ అవారలయ్సైత్రేమే
నులన్ జననమునాంతురంబున యశాస్త్ర విదులే వచియిం

౨౦౪ తురెల్లెడను॥ తే॥ ఇవ్విధమెల్ల మనము నమ్మందగు నాత్మ తను వు
నర్జేసిన కర్మమ్ము ననుభవించు నననా। యమ్మగుగాంకోండుచం
౨౦౫ దమునదగదు ర్వ్యాద॥ చ॥ అని యిటులాడు మాటవెలులాదర
ణి యుర్వి ములాత్మధాత్రినే। తనువు వహించియుట్టి విపదం
పడిజేయుమెకర్మపుంజము। త్మనువు నతత్వలంబు నిరతం
బు భుజింపుచునుండు నిశ్రమంబను పలుకులని యోచి
౨౦౬ తము లై తగునెండ నగూరదజ్ఞతర్॥ జ్ఞానంబాత్మ కెంనలవ
డు। గాని నశరీరమునకుం బాసగదది యొకరికిర్। లేనికతనతా
౨౦౭ లు బుట్టువు। గాన రుసరులనుచు బల్కగాందగు మనకుండి॥ జ్ఞాన
స్నానము బొంది యున్నా ముని సర్వేశునె తిరియు చితపద
మునర్। మానవుడు నడవతదఘము। భానుద్యుతి తమముభం

The Ten Commandments

గి బాయు మహాత్మా॥ ఇంక దశకల్పనా విధానంబె ఱింగెంచెద॥
౨౦౮ చ॥ అని యతి నంన్యసైవ భజనార్చల వెంగలిగాక యెప్పుడుర్।
దనరు పరాత్పరుర్ గనదనంతగుణాడ్యు విచిత్రు యుక్త ఫలాజ
నములమెచ్చ జేసి తన జన్మము దల్లియు దండ్రియర్ పితులో।
జనినతదప్రియంపుపనులర్ మనుజుండు దొలంగగావలెర్॥
౨౦౯ క॥ కారగాని పనులసత్యము। జెరపకనిజమున్నత మనసు చేసినదా
నంబెఱుక పడనకయెరుల కుం। వలెలందగు నరుడు సుజనవ
౨౧౦ ర్నితబుద్ధిర్॥ మ॥ నియతంబా ప్పపరాత్పరాత్మవము నవిస్మృష్ఠి
పాబాస్త్వవ। ప్రియసంసక్తిని ముక్తిభుక్తి నిజహృద్ధాత్ర్య దుగ్రా
వమయుక్ష్ణుయచింతా రతికల్మష పుజ మనస్సాపస్థి తర్ నిశ్చలేం। ద్రి
౨౧౧ యవృత్తిర్ మనుజుండెసంగదగు నిర్తిద్ర స్వభావంబునర్॥ చ॥ ప్ర
కటపరాత్పరా ప్రియకరంబగు నట్టిది దక్క నేప్రపం। చకమునవా
త్మకియ్య పిత్రు సజ్జన జాలకబాధితాన్యకా। ర్యకరణాకెౌశలంబు

A Christian Poem.

నసమంచితశాంత వివేకసద్గుణా। ధికతబ్రజల్ గరంబుబ్రినుతింపనరుం
౨౧౨ డు దనర్ గాంచవలెర్॥ శా॥ కాల హింపజనక పరుషోక్తులు నుడువకక
పటవృత్తి గొనక పరుల వేగలప్రకినుక సంపకపొ। ల్పులరందగు న
౨౧౩ రుడు భూసురాన్వయతిలకా॥ తే॥ కీరలి నిజాంగమోహవి।
కారము నంగవయుగూడు గాని యొకతఱిం। జేరుపదగదుంన్య
౨౧౪ ప్రేరంద్రీ రతిసౌఖ్యభ్యసరుడు హృదయమునం దుర్॥ క॥ అన్యా
య్యవృత్తిసంగ్రహి। తాన్యపదార్థంబుగాక యతిశయతృష్ణా
హైన్యమునసకలసజ్జన। మాన్యుండై యుండవలయు మనుజుం
౨౧౫ డనఘా॥ క॥ అకలుషచిత్తులపునఁ తక హేతుకకార్యకరణ
తత్పరులగజే। యకగురువులకెన్నాడక। సుకృతియనె నరు
౨౧౬ డుప్రకమిజాప్పుడవలయుర్॥ క॥ నియతిజనులబలుకతదు।ప్రి
యులని యొకతఱి రహస్యకృతపాపములర్। బయులర్ బుచ్చక
౨౧౭ సుగుణాశ్రయుడై పురుషుండు దనరజును బరిశింపర్॥ తే॥ అతి
శయకైలాధకామమోహాదికములు। దవిలివర్తింపకాత్మపాతక
చయంబు। దొలగుంటకు నప్పరాత్పరార్చల దనపర్। దగనరుడునా
౨౧౮ రతంబు శాంతమున బొందవి॥ తే॥ మేనుండునంతకిల నిం। మ్మానితధర్మ
క్రియాసమన్వితుడై యె। మానవుడు దనరువానికి మానస్థిరము
౨౧౯ క్రిస్తు ఖ్యమునగుండు ననుచుర్॥ క॥ మునుబలికెర్ సర్వేశుండు। విని
యుతిసాంసత్వవేద విదితార్థముబా। ప్పనడచి మొక్షసౌఖ్య
౨౨౦ ము। గను మనఘమతీతధీయుకరుణాసూత్తిర్॥ తే॥ వినింక నీకుం
జ్ఞాన। స్నానవిధంబెరుకపడతు సర్వేశుని ప్రా। ణాస్నమ గ్రహము
౨౨౧ ననీదగు। వీనులకింపొదవవినుము విమలవిచారా॥ క॥ కృపగు
రుడు పరాత్పరమంత్రపవిత్రాంబు పులకిరము దడపొట

జ్ఞాన స్నపనంబన జనువత డు యయ్యె పక్వతి పాత్రము నజేయు
౨౬ నూహింపమ దగ్॥ తే॥ ఈదృశ జ్ఞానసంస్నపనైకసిద్ధి సత్యవేదా
ర్థ మార్గానుసరణ వృత్తి నుర్వి వర్తించునే యుత్తమోత్త
ముండు దివ్య నిర్వాణ భూతికి బాత్రమతడు॥ అని నఖ్నాన బో
౨౭ ధునకు మల్లరసాఖిల్యంబిట్లనియె॥ క॥ జ్ఞానస్నానంబున కే మా
నవుడగు బాత్రమతని మానసమెబందాన దనరదగి తద్విధ
మానతి నిమ్మనఘ శిష్యులానందింపన్॥ అనిన జ్ఞానబోధుండి
౨౮ ట్లనియె॥ క॥ జననంబాదిగ నేజేసిన సకలుషత్రజము లెవ్వో సెరుగదర
మె దృనికవి జగదేకచరిత్రునకా సర్వేశ్వరునకు ద్రోహంబులయ్యెన్॥
౨౯ తే॥ తను వెడలు టకెవ్వడగానికని యతని కనిట్టి దుర్భరాంగంబులు
జే యనని నిజాంతఃకరణంబున ప్రతినవహించి యెల్లప్పుడు న్నా
౩౦ తము నర్॥ ఉ॥ ఈ దురితప్రజంబునకనేక దినంబులు భక్తలాచక
ర్తా దరు డప్పరాత్పరు డనాహతనాకలవంపిన్నిద్రో యునం నీదు కవ
ష్టకెలాపన నిరెంత యు జీతిరి సత్యవేద సంచార చిత ధర్మమా
౩౧ ర్గరతి జొప్పడియాత్మమనోగతంబున॥ తే॥ పాపనిచయంబు
నకు బరితాపమొం దు సజ్జనుండు జ్ఞానసంస్నపనమున
కు బాత్రమే తత్త్రియా పరత్వము నదగని కుజనునకెంసంగ దది
౩౨ కర్మిగురువరుండు॥ క॥ సలిలావగాహమునవై గలపంకము
బారెనాత్మకప్పిన దుర్నీతులు షమెడలునరునకు బూన్ఫ
౩౩ లి భూసుకవర జ్ఞానసంస్నపనమునన్॥ తే॥ సజ్జనుండు భక్తి
గురుకటాక్షమున బొందు నీదృశ జ్ఞానసంస్నపనైకశక్తి
ప్రథమపితృపాపముత్రితజ వర్గ మోక్ష గురుతరశ వాటవిప్ప
౩౪ తికి కంబె కిల్లా॥ మ॥ అపరిమితాఘకాళ్యకరణాదరబావ

ము మానిజ్ఞానసంస్నపనము నీవు బొందియలనాడు పరాత్ప
రు డేసునాథుడు ద్రుప్పు విహ ప్రాప్తిగాంచిన నిరంతరభవలిప్త
లానుభ్రాంతిని శ్రపలుడ వైత దుర్మల నె సంగుము భూసురవంశదీ
౩౫ పకా॥ ఇంక ప్రాజ్ఞప్రసాద విధానంబెరుంగించెదా॥ చ॥ ఘన జన
కల్మషంబునకు గాబెను భాగ్యకపుష్ణ వలికిన యన్యనుపమ ప్రాణ లీలా
వి మరి యాత్మభవ్యుండు నిజప్రభాతసావ్యనిభ శరీర మాత్మ
గురుత్వైత గుస్వామికయ్యండు చక్కిపెం పెనసి నచిత్రవృత్తి బలియు
౩౬ చ్చుటు ప్రాజయనంభ చెల్వుగన్॥ తే॥ తానుపరలోకమున కేగిమా
నవ్యాగ్రపాంతకభయంబునకు బరాత్పరుని గూర్చి యుక్కర
ణిబూజగాంపింపనాత్మశిష్య మండలికి శక్తి గలిగించె మరియు
౩౭ కొండుకంటు॥ తే॥ ఆగంగాలు రువారల చే గురుపట్టంబుగాన్న స్నిష్టజ
ములుత్రిస్థాగరిమ బరాత్పరు భూభాగమున బూజచేసి ప్ర
౩౮ బలు దురనఘ॥ క॥ సకలప్రపంచరక్షాప్రకటబలుండేసు శిష్యపద
ములు శుద్ధోదకమున ముననడిగె నటంచాంకము లిసె ప్పితిగ దానయో
౩౯ దాత్తమతీ॥ అయ్యవసరంబునా॥ తే॥ అమలజలముల వారి పా
దములు గడిగి తారడనగ్రహించి కేలగోర దుమపుటష్ప మలరు పె
ఆ కేలగర్స్త నప లరసాన్వితము కే పాత్రంబు బూని మోదము
౪౦ న బలికె॥ క॥ ఈ కండెన్నము బీయ్యత నూరక్తంబులు సుహృన్ని
స్తాహారమం లునిస్తారతిభుజింపుడి విమ ఈప్సి రిమహాత్త్వ
౪౧ ప్రసాదములు జెందరయ్యన్॥ క॥ అని యేసునాథుడింపగి న
వినిరుత మగు శిష్యజనము విలసత్కీర్తిన్ గానిత త్తృసాద
ములు వెం టనె మెసవి కృతార్థమయ్యెన యతత్త్వనిధీ॥ తే॥
౪౨ కాంపైన దర గురుపట్టి శ్రీ విలసితయేసుబాజచేయు రుక

సుహృద్వ్యాప్తీతమౌవస్త్రయుగము గ్రేవలని తెకొని తదుత్తరీ
౧౬౩ తులమిగులర్॥ ఉ॥ నీవు రుభక్తినేసు నతిని వర్గల మూర్తిగ్
మహాత్మునీదు పాం। పావళ్లకై నిరంతరము బ్రార్థన జేయుచు
తత్పదాంబుజాం। బ్రార్తవిధిగాలము గడిపెదా శ్వాసతేమో
క్షేమసుఖంబు జెందు ఘరా। దేవకుమార యంచు మునిదీవన
౧౬౪ లిచ్చెపుసెనా హాం ● శాశ్వతలర్॥ వ॥ అని యానతిచ్చిన జ్ఞా
నబోధముసీంద్రునకు మల్లరసాంఖుల్కెండు సాష్టాంగదండ
ప్రణామంబాచరించి తదియానుగ్రహంబున జ్ఞానస్నానం
బుజాంది సర్వేశ్వర మంత్రానుష్ఠాన తత్పరుండై సుఖంబుం
డైనని పర్వతాఖ్యుండు జ్ఞానభూసురునకె అటుంగించియ
తండతని విద్యానిసగౌరవంబుగాని జనివాసంబునకరుగుచు
౧౬౫ యును॥ మ॥ గురుతాపాబ్ధి బాడబైకృతసూర్య సూర్యచ్చినుతాత్వే
త్రైకవిత్రాణనా। ధరితాదిత్య కుమారమార విలసత్సౌందర్య దర్య
గ్రజా। ద్ధురబాహార్గళ సారసారస చవస్తోత్ర వర్య దివ్య ద్వీపే।
కరమావాసిత చిత్త చిత్త జరిపు ప్రస్తా చ్ఛ్రుదర్య శారబంధురా॥ తె॥
౧౬౬ భాషా విశేష దూషిత। శేషభుజంగమ జగత్ప్రసిద్ధిచిరశ్రీ। పోషిత
విద్వజ్జనని। దోర్దీష్ఠమతి గభీరతా విదూరితశరధీ॥ పంచబా
౧౬౭ మరం॥ పరాత్పరస్త్రవాబ్ధి రావుబంధురత్నకౌశతత। త్పురంధరా
ధరోప మానదైర్య ధర్మ కార్యసు। స్థిరాధూమరేఖ్యేతార్థ
సిద్ధి కృన్మహాధరా। సురాధిరాజ యోగ్య భాగ్య శౌచితాత్మ
౧౬౮ మందిరా॥ గద్య॥ ఇది శ్రీమత్సర్వేశ్వరకరుణాకటాక్షవీ
క్షాలబ్ధ సరససాహితీధారేయ యాత్రేయగోత్రపవి

A Christian Poem

త్రమంగళగిరి తిమ్మయామాత్య పుత్రసుజనవిధేయ
యానందాబ్ధిధేయప్రణీతంబైన వేదాంతరసాయనంబనుమ
హాప్రబంధంబునందు సర్వంబును చతుర్థాశ్వాసము సం
పూర్ణము॥ మంగళమహాశ్రీశ్రీం జేయును॥

ఖరా
యీ మంత్రకలో సిమ్మన్న సంవత్సర ఫాల్గుణ బహుళ ౧
షష్ఠి ఆదివారం వరకుమనిడి రామశ్రీదాసప్పగారికి గద్యమునుగు
మతృణరాజు వేదాంతరసాయనం ఆశ్వాసములు సంపూ
ర్ణంగా వ్రాసియున్నాను అని వ్రాసియున్నది

81

The Vedanta Rasayanam

Contents of this Poem

Book I

Verse

1 Prayer for the prosperity of Dásámatya the poets patron –

2 Prayer for the blessing of the Lord Jesus, son of Mary, on Dasa Mantri

3-5 That the patron may be blessed by Saint Mary daughter of Elizabeth, and by St John and other (purva Rishi) primeval saints – 6 And may I obtain a blessing from them. 7. To sing themes so noble is beyond the mean abilities of poetasters.

Having thus lauded the excellent & rebuked the mean, I proceed to state that 8 the noble patron called upon me to undertake this task, to the glory of (Sarvesa) the Almighty.

" He called upon me, by my name Anandas, son of Mangala-

giri Timmaya - 11 Laud of poetry as
an immortal boon. 12 Therefore
the Patron called on me to write
the Vedanta Rasayan, or Essence
of Divinity. 13 And, said the Patron,
There was in old times a muni
named Harita - 14 who was illustri-
ous in the family who read the Rig
Vedam - 15 And from him
descended Mallarasam - 16 who
was a noble (mantri) kings minister
18 and was most potent. 19 his wife
was Maddamba, a most holy woman
20 who was born in the Mamilla family
21 she wedded Mallarasa mantri, and
her son was Parvata 22 who was
highly distinguished 23-24 and was widely
celebrated - and the king bestowed on
him the title Dhani Parvata. 26 His
wife was a charming woman named
Mukhambica. 27 And her son was
Rayapa 28-9 his virtues. 30-31 the same
33 His wife was Sringar Ambica - Her virtues

equalled those of ~~Gauri~~ Parvati and her
husband was as blest as Siva. 34 She
bore sons to Rayapa Mantri 35 who
were named Rajapa [pa]. who lived at Con-
davidu 38. And his patron was
Mohammad Ali Khan who after-
wards sent him on duty to
(Pulicheri) Pondichery 39 Razapas
wife Accamba rivalled Parvati
in virtue 40 & beauty. She bore him
four sons noble as the four faces
of Bramha 41. who were named
Ennaya, Rayudu; Devaraya; and Ananda Raya
44 Of whom Innaia the eldest was
~~very~~ mighty as mount Meru. 46
Their mother A[nn]~~cc~~ambica was lovely
as the goddess Laxmi and her son Rayapa enjoyed the
favour of Mohammad Ali Khan
47. And his ~~son~~ younger brother was Dasapa
48 who went to the town named
Bandar (Masulipatam).
49 This excellent person has

requested me to set forth in verse the History of Jesus. 50 On the virtues of Dasapa – More praises of him. 53. quite in the Hindu mythological style 54. Praise of his wife Annambica. 56. and of Rayapa Mantri and of Devaraya 57. Praise of Dasaya's ~~whom the~~ two sons Rayapa and Devaraya. ~~whom~~ the poet compares Rayapa to Abraham, to David, to Solomon and to Tobias [I suppose this is the meaning of తోబీయ] 59 And his minister was Sri Mirasaya ~~he was~~ of the Mudhavala family and the Vasishtha gotra. 61 Here follow the usual dedicatory stanzas (called షష్ఠ్యంతాలు) on Dasapa and his spouse Anna-

End of the Preface

INTRODUCTION

There was a bramin named Jnanappa well versed in the Vedas and Sastras who was visited by Parvataya, a bramin versed in the

Vedas.

Vedas (Rig, Yaja & Sama &c). Jnanappa after the usual compliments proposed the following question. 5 To gain final happiness being the highest object of man I desire to know how this is to be attained, and to which (velpu) deity we should offer our prayers. 6.

In reply Parvata expressed ~~how~~ the difficulty of describing the Infinite & Almighty God. 8. He alone is the (Sarvesa) Supreme Lord, the bestower of Salvation. For visible deities can bestow no such boon. 9 (Also the usual expressions regarding the deity.) 11.

11 And therefore to save men from sin the Lord was born as man under the name Jesus-

[At this place, though the manuscripts all agree, the story seems to be broken.]

12 There is a town named Jina Bhallapur జినభల్లాపురం 13 Description of that town 14 with walls built of rubies and diamonds

17 Here the author in the Hindu style declares the King of this town to be equal to Bramha, to Parasu Rama Cubera & Balrama – He now proceeds 19 to describe the Bramins the Xatrias the Vaisyas & the Sudras who reside there 20. The horses and their riders – the Vesias 23 The prince of this town was Havati Baiça 24 this was a most virtuous man 25 Laud of this Havati Baiça [illegible] 26 who was king there. He was very learned in divinity

29 One day a messenger came into his presence and declared that an eclipse would take place on the third day 30. Diversity of opinions regarding this event. 31. 34 But there was a (bhusura) Christian named Mattarusu who was full of wisdom & knowledge and he said 34 The statement made by this (pāndu) sage regarding the eclipse is not correct. – After a discussion

regarding the eclipse they agreed to refer their doubts to one Yadah Pati (Gnana Badha Yati) the Christian Hermit 40 who decided that there would be no eclipse. Hereupon Mattarusu was pleased to find his assertion confirmed 43 and thenceforth daily visited the astronomer 44 whom likewise he instructed in the (niti Sastram) Truth.

One day the astronomer enquired of him Tell me who is the Creator of All 46 – Mattarsu replied The Immortal & Invisible God is the Creator. 47 The Vedas indeed declare the same and they speak of the Rajo gunam &c as the cause of the birth of Deities – that Bramha Siva & Vishnu – Then the creation of demigods, goddesses &c In this part the poet, assuming the guise of a Bramin, expressly acknowledges the Hindu theogony – 52 & pursues the creed called Advaita wherein the entire creation is looked

upon as an emanation of the Divinity. 58 Further details –

Hereupon Jnana Bodha replied by asking how it was possible, if there were so many gods, to really be servant to one Master 61 – On the impossibility of represen-ting the Invisible God by images of gold or stone. 63 Therefore, said the sage, listen to me and I will teach thee a better way which shall free thee from sin & conduct thee to heaven 65 by faith hope and love 69. This shall release thee from earth 74 while fools rush on sin as fish rush on the bait 76. On the excellencies of heavenly wisdom 80 as compared to the ties of human flesh 84 Surely the eye was made for seeing & the tongue for tasting – then let us not misapply or misuse the Gifts of God – nor let devotion be misapplied to

lower objects – 88 As the house which a man builds has no eyes to perceive its builder; so man created by God has no eyes to behold his maker – unless a divine reve-lation be made to him. And there-fore is the (satwica namam) or appropriate name of Sarveswara (Supreme Lord) assumed by the Creator. 92 Like as a city is under one king & the heaven has one sun, so is there but One sole deity who rules the skies.

95 Then Mattaraun replied by asking instruction regarding prayer to be addressed to the Lord of All. 97

The Teacher answered that he would now give a brief summary of the Truth

98 There is One sole God the Lord and Creator of all things who 99 has worked through the means of creatures. He is devoid of Cause

Like as fire in a vessel communicates its heat to water but derives nothing, no cold, from the water, thus the deity influences all things but is influenced by none 102 This is the first mark of divinity The second is that He is equally devoid of Origin and End The third is that he is Invisible, being Eternal Light yet the human mind represents the deity as (saguna) or visible, and having 2 hands and feet 105.

And now we will proceed to other truths 107. Let us meditate on God as Just and True. For every good gift is perfect in God, all being bestowed by him 109. When time ends every virtue returns to the Deity and when he resumes creation the virtues are again displayed. 111 And just as various metals derive their comparative weight and value from

the creator, thus also do men (This argument is obscure & I am not certain that I have caught the sense.) (the next verses 113. 114 continue similar arguments)

117 Then as all worship is due to God alone those who worship idols commit great sin 119 The Supreme Lord has two specific marks, one, sole immortality of the other, appearance in Creation.

120 Then consider that Vishnu & the other Hindu Gods & Goddesses are declared by the Sactas to Originate from Jah Sacti or (Maia) Illusion

121 Further consider the vices & excesses attributed to each of the Hindu gods 124 and the sins of Bramha & Vishnu – how can such sinful beings release men from sin. 127 Further arguments regarding the crimes attributed to the Hindu Gods – and the ridiculous ignorance & blunders of Rama & other supernatural

personages 128 Then the terrors of the gods lest, as the fables assert the giants should vanquish them 130 More stories extracted from the Hindu mythology - particularly regarding Saint Rama 136 Consider how much enslaved Rama & Krishna were to their lusts 137 which shews how unworthy they are of the name of deities 139 Were we to see respectable men sporting like children in the streets how could we reverence them? Surely the acts of these gods are worse than childish. 140 The hearts of the wise reject other deities and adore God alone.

141 Then what can be the origin of these false gods?

142 The fifth mark of Divinity is that ~~The author shews of the argument which represents~~ the deity ~~as~~ pervades ~~ding~~ all nature. ~~is equally false~~ For God is supreme King of all 145 Then 148 pray to him & thou shalt receive all wisdom and knowledge

The sixth mark of Deity (the fourth seems to be omitted) 148 is creating matter out of nothing - He alone who is supreme Lord of all can do this

152 Mallarasa now asked what might be the reason of Gods having created the world. His teacher replied thus

153 God created all things for his good pleasure. 154 Rational beings were created to serve God & to be received to him. But if you ask who Bramha & other gods are,

157 To explain this, I will relate a parable - A king made a royal feast & his servants received their praise But if that King was subject to a Supreme ruler, can the praise which his servants offer him reach that Supreme power?

[This passage looks as if the author believed in the existence and beneficent power of the Hindu gods!]

159 The world is the house built

by God for the worship to be offered
to him: and if we worship the
sun or moon which he has
placed as lights this is worship
diverted from its due object.

160 That supreme Lord can con-
vert thee to a knowledge of him

161 If you first pay homage to
your horse, and then mount and
punish him it would not be
more absurd than is their creed
who first declare Vishnu to be a
god and then attribute vile
and scandalous sins to him

162 If a potter ~~moulds~~ mixes &
tramples earth, and then adores
it he does not act more idley
than you do.

163 Then believe that the immor-
tal God, the creator of all, and
avoid all homage of lower creatures

164 Now will I undertake to
narrate the blessed history of our Lord.

165 In the beginning of all
things God created immaterial beings
168 who were supremely blessed, and
were heirs of immortal life 170 Some
were proud and were ruined 171 but
being angels were potent — God appoin-
ted some to protect men — And some
became (pisachi) devils 174 as will
be now explained — They were rebelli-
ous and came down to earth calling
themselves gods (velpular) and tempted
men to sin. 179 For as the fisherman
baits a hook for fish so God gave
the devil power as a bait on which
he rushed and was destroyed

182 And one snare set by the
devil is, to persuade them that
repeating thrice the name of Siva
will remove sin 183 Another is,
to make them believe that the use
of a (rudraca) rosary will do away
sin 184 Let us then desist from
regarding Siva, unless in the light
of a foe, and let us lay aside all

the emblems of such false gods.

185 Such were the arguments used
by Parvata to Jnana Bhusana –

186–189 Conclusion of this book

BOOK II.

1 Salutation in the name of Christ
to Mamilla Dasaiia –
Then Parvataya continued his
narration thus.
I have now explained the creation
of celestial beings. In the beginning of
the world God created one man and
one woman 4. Here the poet gives a
description of Eves loveliness quite in
the Hindu style of exuberant painting.
9 Description, in the Hindu style, of
Paradise. 10 The divine command
against eating the forbidden fruit. 12 God
bestowed four gifts on them
13 Description of spring and all its beauties
14 but (in the Hindu style) every parti-
cular beauty was eclipsed by the
charms of Eve. 20 And in this garden

the happy pair lived in bliss [The poet
does not mention their being naked]
22 ~~The serpent came~~ (pisachi) devil
came (the serpent form is not mentioned)
and said to Eve, Surely you have
nothing to eat here. 23 She replied that
excepting one tree none was forbidden.
The devil replied that this tree was
forbidden because it gave wisdom
27 Eve took & ate the fruit 28 and gave
to her husband. 29 Thus they were ruined
and forfeited "the four gifts" 30 which
gifts were ~~Lovers~~ of freedom from
~~Death~~, [Death,] ~~Disease~~, Age and Pride and
Thirst 31. Till this time all crea-
tures had obeyed them 32 And began
to suffer Thirst, anger, mortal disease
and Death 33. Then the ~~Lord~~ [Lord]
expelled them from the paradise.
(not a word regarding the curse, or
the shame of nakedness) 35 Their la-
mentations 36 They had offspring – a
daughter and sons – ~~whereupon they were~~
followed by innumerable offspring 38
who filled the earth, of whom some were

godly 41 but some were wicked.
(The author omits the story of Cain & Abel)
42 Thus at the temptation of the Devil
men forfeited salvation 44 Hence they
fell into ignorance and weakness.
45 And then He ([illegible], the same
word that is used in verse 33) plan-
ned Salvation for them.

47. If we ask why God permitted
sin — it was that his (niti cripa)
Goodness and Grace might be
manifested. (Observe that the noun
is singular and the verb is plural).
He determined to be born as man on
earth 49 and to bear the sins of man.
50 Therefore the Immortal Lord took
mortal form, and bore the sins
of men as will now be told

52 If one man have many wives
their sons will wrangle: but 53 if
one man have one wife her sons
will not differ

Then it is absurd to believe as some
do that Bramha writes the fates of men

in their foreheads. (similar argu-
ments against predestination ... 58)

59 At this place the poem
properly begins

59 There was a holy man
named Abram. who 63 declared
the day and hour when the Lord
should be born.

66 And after many ages there was
born in his race a holy woman
named Anna ([illegible]) but
until old age ~~though~~ she and her
husband had no offspring 69 and
then was born to them a daughter
named Mary (Mariambica) 72 who
in her youth 73 renounced marri-
age. 74 But when her parents
attempted to give her in marriage
the Lord did as follows

(Here the author makes a remark #
Mallarusu asked Inanabotha what
it was that Mary was taught by
God)

She was taught that without being other than a virgin she should bear a son

77 In the town of Nazareth dwelt Mary in all purity and she looked upon her husband as her brother -

78 Description of John (Jvannes) the Baptist (snapacudu) 79 Elizabeth 80 and her husband Zecharia 81 were living in the hill country - They had no offspring 85 And while Zacharias was in the temple he prayed 86. The prayer for offspring. 87 a man ~~87. The angel~~ appeared to him and his wife at the side of the temple 89 The angels message 92 Description of Zacharias decrepitude - his astonishment (The poet calls the angel Gabriel by the name Sanmanasca - 93 the ~~dumbness~~ dumbness. 96 he came out of the temple & went home. 97 Elizabeth became with child ~~and 98~~

99 O noblest of Bramins who am I that I should narrate the holy tale describing how 101 the Lord became incarnate.
~~102~~

102 The Angel was sent to Mary (here he is named Sumanasca) 105 The prophecy. 107 Marys reply. 114 She went to the house of Elizabeth

123 Elizabeth bore a son who received the name John. 127 which was written on the sand by Zacharias 130

134 The decree ~~that~~ all the world should be taxed - Mary came to Bethlehem 137 where, in the stable the Lord was born "in the month Margasira" (i.e. December.) - A hymn of Praise to the Saviour, sung by ~~those~~ angels (Sumanasculu) who witnessed the fact. 145 The angels appeared to the shepherds.

---

147 Now Mallarudu asked his Teacher why the Lord was born not in a palace but in a stable. 148 And receives for answer that in the sight of God all places are alike.

~~15~~ 151 The coming of the wise men ("Kings") & ~~the murder of the innocents~~ their enquiry regarding the Star. 156. The Kings came to worship the Lord -

161 Herods alarm: ~~the slaughter of the Innocents~~ wise men were summoned to him 167 Their statement regarding the star. 173 his words to them. 174 They again were guided by the star 178 Mary offered her first-born; as was the law, to the Lord - & offered two pigeons 179.

And at Jerusalem 180 she found Saint Simeon. 184 The infant was brought to him - 187 he received Him. The incident of Anna 189-191

193 The fury of Herod - the flight to Egypt 197 - the slaughter of the innocents is ordered 200 and executed 201 - The Virgin remained in Egypt until the Lord was twelve years old - And until he was thirty two years old he remained with his parents. - 207 (Matt 11.22) but hearing that Herods son reigned in his stead &c 210 And they went up to Jerusalem to the feast (Luke 2.41). The child is found in the temple disputing with the doctors 217 he returned home with them 221

Book III.

I will now describe the Baptism of Our Lord (The commencement of this book is difficult from the abstruse ideas introduced regarding the Trinity)

A highly ornamented description of the river Jordan and the forests in its neighbourhood.

11 Here lived Saint John the Baptist. 14 the doctrine of repentance 15 and baptism 16 Many were baptized by John 17 who said there cometh one after me whose shoes latchet I am not worthy to unloose.

22 The Lord the son of Mary came there to be baptized 30 the baptism 39 - The Descent of the Holy Ghost 44

Mattarusu now ~~or~~ asks regarding the Persons in the Godhead - The answer is, that Mind, Soul & heart are one & in like manner

---

51 The Temptation in the Wilderness 64 The Devil set him on the pinnacle of the temple. 73 and on his desiring the Lord to worship him 74 The Lords reply.

75 Here Mallarusu enquires of his Instructor how it was possible for such a Tempter to depart unpunished.

78 The reply made to the Devil 79 who now retired. 80 Hereupon the angels Sanmanasen and Immortal came and ministered to the Lord. 81-2 their hymn of praise.

85 The Lord now instructed selected his apostles and disciples 87 And many gained salvation 88 He freed manty from diseases.

90 And now let us venture to relate some of the miracles. 93 The miracle of blind Bartimeus – this story is very poetically expanded – 108 observe the slesha in this verse.

111 The Lord then went to Jericho. The story of Lazarus.

117 An enquiry by Mallarusu
127 The death of Lazarus and the weeping of the women 133 The Lord came then
144 The raising of Lazarus
148 The Lords washing the feet of his disciples

153 The Lords triumphal entrance into Jerusalem (The poet as usual declines mentioning that our Lord rode on an ass.)

156 The counsel held by Caiaphas and others 157 It is better for one to die for the people. 159 Judas was employed to betray his master for thirty (vendi casu) pieces of silver 161

163 Mallarusu requests further explanation how it was possible for his disciple to betray the Lord.

169 The feast of Pascha was now at hand. 170 Judas laid the plot
173 The house was fixed on for celebrating the paschal feast.

181. The Lord then washed the feet of the ~~disc~~ disciples
The Lord departed to the Mount of Olives which the poet calls Nandanavanam.

200 Peters declaration that he would not desert his Lord. 203 Angels were seen comforting Jesus 207 Judas brought the soldiers and betrayed his Master.

219 Jesus was brought before Caiaphas. Peter denied his master thrice 237 And the Lord turned and looked upon Peter (Rayapa)
245 Pilate ~~said of~~ asked the Lord who he was — And then sent him to Herod 249 — who released Barabbas 252 The Lord was scourged and crowned with thorns 253 — 256 and crucified. 259 and reviled by the thief (Golgotha is called Capala Parwatam the Hill of Sculls) The Lord spoke to his Mother — (The cross IV.6 is called Sleeva)

BOOK IV

11 The words used by the thieves are given at great length — 21 The Lord's words to the penitent thief 24 Words addressed to his Mother 33 Her reply.
37 He committed her to the care of ~~St~~ John (whom the poet calls Arulappa)
41 Mallarasu asked how the Lord who knew not hunger could feel thirst. — The poet answers that this has a mystic sense, denoting that the Lord ~~desired~~ thirsted to destroy or swallow our sins
48 Mallarasu again asked how it was possible that the Almighty Lord should suffer death — How he could be seized by his enemies: the teacher smiled & replied — All that he suffered was suffered voluntarily
50 — The soldier pierced his side. 51 ~~the death of~~ Judas's ~~whose~~ lamentations and repentance are described — and his death ~~62~~ — 61 — The burial of the saviour 62 – 69 the lamentations uttered by his Mother 67. — The speeches of the Jews regarding the body 71. The guard was set over the grave 81 — ~~82~~
82 The pupil now asked what Hell or Purgatory was — And this is described. "He released all who were there."
92 The Resurrection — He first appeared to his Mother, who embraced Him
100 The stone was removed by the angels
102 The guards fled. The priests bribed them to silence
The Maries came to the tomb 115. The angel (Samanasu) told them the Lord had arisen.
Peter & John (Rayapa and Arulappa) ~~[illegible]~~ came to the tomb 122
The two disciples 127 who were going to (Hemavasu) Emmaus. At supper the Lord vanished. 145
The appearing among his disciples and the unbelief of Thomas 153 – 156. His appearing among

them when the doors were closed, and his address to Thomas. 163. Thus for forty days he appeared to his disciples 166 after which ~~he~~

169 He directed his disciples to bring his Mother to the mountain near the river. Then turning eastward he ascended to heaven. 174 The angels (sumanasculu) appeared and desired them to return to the city.

177 The descent of the Holy Spirit.

180 Rayapa (Peter) preaches against idolatry

189 Mary now wished to gain immortality (moxam) and this her Son knowing bore her to heaven. As ~~the~~ he died and was buried, so she also arose the third day & ascended to heaven. 195

197 Then the authority on earth was vested in Peter.

The ~~earth~~ author now proceeds to sum up the doctrines: and describes the Last Judgment 203-

210 On Regeneration (punarjanmam) by baptism (jnanasnanam)

The poet now proceeds to the Ten

Ten Commandments (dasa calpanam) - The First & Second are given as one ~~212 - or On the Second 213~~ 223

Description of Baptism 225

Then 226 the pupil asks what virtues are required in those who are baptized -- 233

On the mode of worshipping. Let prayer be offered before the crucifix & the image of Mary.

~~239 Regarding holy water, which was originally sanctified when the Lord washed the feet of the disciples - mixed with corn & wines~~

239 On the Lords Supper.

244 The disciple thanked his Teacher and was baptized.

The Poet concludes in the usual mode with benedictions on the reader.

The End